

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın, Partinin 12. kuruluş yıldönümü üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencilerine hitaben yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

“PKK'Lİ OLMAK, HER KOŞUL ALTINDA YENİDEN DOĞUŞLAR YAPABİLMEKTİR”

□ Bu, herhangi bir yıldönümü değildir. Partimizin 12. yıldönümüdür diyoruz. Belki de başsağlığı giden yüzyıllardan kurtulmanın yıldönümüdür. Her PKK yılına onlarca yıl, belki de yüzyıl sığdırılmıştır. Birinci yılına birkaç yıl, daha sonraki yıllarına da onlarca yıl sığdırılmıştır. PKK'nın 12. yılı, yani 1990 yılına belki de asırlar sığdırılmıştır. Her şeyden öteye büyük bir gelecek yaratılmıştır.

□ Süreç, PKK'nın kapsamlı bir tartışma, çözümleme, geçmişi en ucuz yılların kirinden ve pasından ve düşmanın her türlü etkisi ve yüzyılların gerici arıtklarından arındırma, bunun çabasında olma

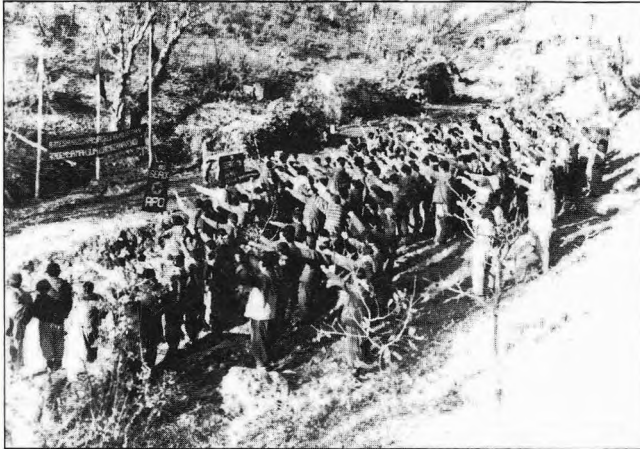
süreçidir. PKK kendisinde, her zamankinden daha temiz, daha yaşanabilir, solunabilir bir hareket ortamına ulus ve halk çapında ulaşmıştır. Birey, artık PKK yolunda daha iyi nefes alabilir, daha iyi kendine gelebilir, ulusallığa kavuşabilir. Hiç şüphesiz kendini yüzyılların geriliğinden ve her türlü düşman etkilerinden bu denli uzaklaştırmış bir PKK, geleceği daha hızlı ve daha yoğun kazanabilir. Ve sizler, PKK'li militan ve savaşçılar, böylesi bir PKK silahıyla her alanda, onun en vurucu kolu olan geriliminde, onun en sonuç alıcı halk yığınlarının isyanında kuşanabilir, sonuç alıcı savaşçılığı sergileyebilirsiniz.

Yazısı 6. sayfa

1990 YILI ARGK'NİN ZAFERİYLE KAPANDI

□ Sömürgeci Türk devleti, tüm askeri-siyasi önlemlerine ve emperyalizmin yoğun desteğine rağmen 1990 yılını da kaybetmekten kurtulamadı.

2. sayfa

PKK'nin 12. kuruluş yıldönümü vesilesiyle gönderilen kutlama mesajları

11. sayfa

LİCE'DE SERİHILDAN

Sömürgeci baskıları protesto amacıyla 9 Aralık günü ilçenin Pirekê (Sennî), Dablo (Dibek), Husenkê ve Çînezor köyleri bir araya gelerek Lice merkezinde yürüyüş yaptılar. Kaymakamlığın önüne giderek, baskı uygulamalarını protesto eden köylülerle dayanışma gösteren esnaf da kepenk indirdiler. Sömürgeci ilçeye takviye güç de göndererek alarma geçtiler.

Lice'de 9 Aralık'tan sonra günler gergin şekilde geçti. Halk öfkeliyken, sömürgecilerde ise büyük panik yaşanmaya başladı... Ve 12 Aralık günü bu kez Anlık ve Dibek köyleri Lice merkezine indirildi. Merkezden de insanların katılımıyla yaklaşık 2000'e ulaşan kitleler Lice Jandarma Bölük Komutanı Yüzbaşı Salih Yiğitler'i protesto ettiler ve şikâyetlerini kaymakama aktarmayı amaçladılar. Özel tim elemanları ve askerler, öfkeli kalabalığı tüm tehditlere rağmen dağıtmayıncı üstleniden emir alarak rastgele ateş açtılar. Açılan ateş sonucu, Dibek köyünden Kudret Filiz adlı yurtsever bir bayan şehit oldu. Cemal Yüklér ve Recep Korkut adlı yurtseverler de isabet eden kurşunlarla yaralandılar. Ayrıca Hadin Dalañ adlı yurtsever bir çocuk

Devamı 3. sayfa

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

Özel savaş sisteminin psikolojik boyutları ve buna karşı yurtseverlik görevlerimiz

Devrimci yurtsever savaş geliştirirken, vermekte olduğumuz savaşın niteliğini her yönüyle doğru kavramak büyük önem taşıyor. Özellikle düşmanın ordu ve savaş sisteminin tarihi ve güncel gelişimi içinde görmek, verdiğimiz savaşın da kapsamını ve biçimlenişini görmeye esas rolü oynar. Dolayısıyla, şimdiye kadar daha çok üzerinde durulan genel savaş ve ordu teorisi, sömürgecilik, sömürge elde etme savaşları, sömürgeleğin kuruluş savaşları, Türk özel savaş sisteminin kavramakta her ne kadar genel bazı kavramlar düzeyinde aydınlanma sağlasa da, kendine has özellikleri kavratmada yeterli değildir. Bu nedenle bizim, uzun bir tarih geçmişi olan ve günümüzde de oldukça geliştirilen özel savaş ve onun psikolojik savaşını kapsamlı kavramaya ihtiyacımız vardır.

Parti savaş çizgisinin geliştirilmesinde, şimdiye kadar kapsamlı çözümlerler yapmakla birlikte, halen komuta kadememizde ve savaşçı yapımızda, gerilimin tutturulmaması, sıradan uygulamalarının bile sağlanamaması söz konusuydu, bunun en belli başlı nedenlerinden birisi de özel savaş ve onun psikolojik boyutunu kavramakta içine düştüğümüz yetersizlik, yine bu konuda geliştirilmesi gereken savaşın boyutunu kavramada ve uygulamada darlık ve çözümsüzlüktür. Öyle anlaşılıyor ki, çoğunlukla adına devrimci savaş, yurtseverlik ve halk savaşçı dediğimiz savaş yürütmede mükellef kadro ve savaşçıların kendileri halen özel savaşın ve onun psikolojik boyutunun bir aleti durumunda iseler ve objektif olarak biralakım düşman taktiklerini karşılamayı, onun uygulamasına alet olabilecek kadar zavalılaşıyorlarsa, kendilerini savunamaz, yönetemez, geliştiremez durumlara düşüyorlarsa, hiç şüphesiz, bu kadro ve savaşçılarla biralakım devrimci-yurtsever halk savaşını geliştirmeyi, bunları düşman adına objektif olarak rol oynar konumdan çıkarmak bile başlangıçta önemli bir devrimci savaş görevimiz olmaktadır. Ve yine anlaşılmalıdır ki: bütün kap-

Devamı 16. sayfa

Türkiye ve Kürdistan'ı ABD güdümlü Özel Harp Dairesi yönetiyor

21. sayfa

Türkiye'de son siyasal durum ve iyice dayatan devrimci görevler

"Toruntay faşist ordunun başı olurken, Kürdistan'da savaş hali ilanlarından biri olan Olağanüstü Hal ilan edildi: bu temelde bir özel savaş kolordusu kuruldu. Kürdistan'da sömürge valiliği oluşturuldu, kısaca daha önceden yürütülen özel savaş en ileri düzeyde kurumaştırıldı ve Toruntay'da bu savaş yürüten yönetimin başı oldu. Bütün bunlarla PKK önderliğindeki direniş bastırılmayınca, 17 Ağustos 1989'da bizzat Toruntay, Kürdistan'da savaş hali edildiğini, dost ve düşman ayrımı yapıldığını, silaha karşı silahlı cevap verileceğini açıkladı. Bu temelde ordunun savaşabilen bütün güçleri Kürdistan'daki sömürgeci savaş sürüldü. Bu uygulama, Nisan 1990'da çıkarılan özel savaş kararnameleleriyle daha da

geliştirildi. Kürdistan'da uluslararası savaş kurallarına, daha doğrusu hiçbir uluslararası hükme uymayacağı dünyaya ilan edildi: İşte bu biçimde de yedi ay savaştıktan sonra, bu savaşın başkomutanı istifa edip kaçmak durumunda kaldı. Şimdi buna deniyor ki, Toruntay'ın istifası basit bir olaydır, siyasete ilişkin olmayan kişisel bir tutumdur."

13. sayfa

BİR OPERASYONUN İÇYÜZÜ

4. sayfa

İşçi eylemleri ve taşıdığı potansiyeller

5. sayfa

1990 YILI ARGK'NİN ZAFERİYLE KAPANDI

1990 yılı, ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından sürekli kazandıran gelişmelerin yoğunluğu ile geçti. Kurtuluş Ordumuz-ARGK'nin güçlü askerî ve siyasî eylemlerinin yanı sıra, bu eylemlerin harekete geçirdiği halkımızın gerçek anlamda korku duvarlarını yıkarak gerçekleştirdiği serhildanları Kürdistan topraklarında kaybedilmiş yüzlerce yılı kazandırdı. Bu büyük gelişme ve dolayısıyla ulusal kurtuluş mücadelemizdeki bu sıçrama, başta Türk sömürgeciliği olmak üzere, bütün düşman güçlerde şok etkisi yarattı; söz konusu düşman cephenin tüm alpaça hepsileri boşa çıkarıldı.

Türk özel savaş yönetiminin çikardığı soykırım kararnamelemleri, ulusal kurtuluş mücadelemizi durduramadı, baki kalanı sındırmayı, tersine ondaki mücadeleyi kararlilığı kırılmaktan öte bir işlev göremedi.

TC, yılın ikinci yarısının sonlarına doğru Körfez krizi gölgesinde, zaten Kürdistan'da yığılmış ulusal askeri gücünü yeni yeni takviyelerle daha da yoğunlaştırdı. NATO'nun Çevik Kuşvetini çağırarak, sözümüne Irak'ın olası bir saldırısına karşı tedbir aldı. Gerçekte ise, tüm aldatmacaların rağmen sömürgeci TC'nin asıl sorunu, yakasını bir türlü kurtaramadığı ve kurtarlamayacağı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir.

Kıscası, 1990 yılı kazanılan PKK öncelikli ulusal kurtuluş mücadelemiz, kaybeden ise sömürgeci Türk devletidir.

Kurtuluş Ordumuz-ARGK, 1990 yılı boyunca yoğunlaştırarak sürdürdüğü eylemlerini son ayda da tırmandıracak 1990 yılını mücadeleminiz zafer hanesine yazılmış bir yıl haline getirdi ve 1991'de daha büyük atılımlar gerçekleştirmeye kararlı olduğunu gösterdi.

BOTAN EYALETİ

CİZRE: 9 Aralık gecesi ilçe merkezinde bulunan MIT binasına saldırı gerçekleştirildi. Yapılan roketli gerilla

saldırısı sonucunda 4 özet tim elemanı öldürüldü, 3 ü de yaralandı.

11 Aralık gecesi, ilçeye bağlı Derbaca köyünde Şehmus adlı bir köylü sömürgeci askerler tarafından katledildi. Ardından muhtar, öldürülen köylünün PKK'lı olduğu açıklaması yapılmıştı. Muhtar sömürgecilerin dayatmasını reddederek, öldürülenin sıradan köylü olduğunu açıkladı.

İlçe merkezinde Aralık ayının ikinci yarısının başlarında gerillalar, Şax (Çalyan) köyü muhtarının alanlık yapan bir yakınına ölüme cezalandırıldı. Şax muhtar, 1985 sonbaharında Darar AKAY yoldaşın ölümüne neden olmuş ve bu nedenle gerillalar tarafından cezalandırılmıştı.

19 Aralık günü Cizre'de 3 ortaokul ve 3 lisenin yaklaşık 10-12 bin öğrencisi boykotta gittiler. Okullar kapalı durdu. Okullar askerler tarafından kuşatmaya alınmışlardı. Öğrenciler, 14 Aralık günü bir gösteri esnasında tutulanların serbest bırakılması, Lise ve Zonguldak direnişleriyle dayanışması amaçlıyorlar. İlçenin hemen her tarafı özet tim elemanları ve askerler tarafından tutulmuş durumda. Halkta büyük tepki yaşanıyor.

20 Aralık günü Sistrice köyünden ve şehit Adil ASLAN yoldaşın kardeşi olan Abdulkadir ASLAN adlı yurtsaver tutuklu bulunduğu Diyarbakır mahkemesi önünde iki çete tarafından katledildi. Bütün köyden olan katil çeteler, cinayeti sömürgecilerin teşviki ve himayesinde işlediler. Yaklaşık 7 yıl önce, ARGK gerillaları bu çetelerin yakınına olan bazı korucuları cezalandırmışlardı.

25 Aralık gecesi ilçe merkezinde iki saatli aşkın süre devam eden bir çatışma meydana geldi. Ulaşan sınırlı bilgilerle göre, alayın bulunduğu alan Kamil Seyid'e ait eve saldırılmıştır. Kamil adlı işbirlikçi ajan Tayya adı olarak tanınır. 1987 yılında bir grup ARGK gerillasının şehit düşmesine neden olmuş ve bu olaydan sonra evini ilçe merkezinde alayın bulunduğu inşa ettirmişti.

ŞIRNAK: 14 Aralık günü Bişir köyü yakınlarında ARGK gerillaları

ile sömürgeci güçler arasında bir çatışma meydana geldi. Kesin sonuç belli olamamakla birlikte, çok sayıda askerin öldürüldüğü açıklandı.

24 Aralık günü Bıryan (Geçitöyü) köyünde kömür işletmesinde dozer soforu olarak çalışan bir yurtsaver, sabah saat 06.00-07.00 arası bir zamanda askerler tarafından taranarak öldürüldü. 3 işçi de gözaltına alınarak, üç terörist yakalandı açıklaması yapıldı.

ULUDERE: Sinahtın Meydan yaylasında gerillalar ile Türk askerleri arasında çıkan çatışmada 1 asker öldü, 11'i de yaralandı.

27 Aralık günü aşkım saatlerinde ilçenin İçnele köyü yakınlarında Kurtuluş Ordusu gerillaları, bir sömürgeci birlik koluna pusus kurarak 1 astsubay, 2 asker öldürüldü ve 2 askeri de yaraladılar.

İlçenin Hilal köyünde koruculuk yapan Mala Bayra çeteleri köye giden bir yurtsaverin aracını taradılar. Kurşunlar araçta bulunan yurtsaverlere isabet etmedi. Olaydan sonra ilçeye giden çeteler halk tarafından ağır şekilde dövüldüler.

ERUR: 1 Aralık günü ilçenin Derzud (Payamlı) ile Ginyanış (Yeşilören) köyleri arasında barikat kurarak Kurtuluş Ordusu gerillaları kimlik kontrolü yaptılar. Eylemi duyan sömürgeci güçler olayı yerine gittiler. Çıkan çatışmada 2 asker öldü, 2'si ağır yaralandı. Aynı çatışmada 11 elinden ve diğeri ayağından olmak

üzere 2 gerilla da yaralandı.

2 Aralık günü ilçenin Derişka (Akmeşe) köyünde 1 yurtsaver katliyatı birlikte, sömürgeci askerler tarafından kurşunlanarak öldürüldü.

VAN: Şehir merkezinde bir özet tim arac tarandı. Eylem sonucunda 1 polis öldürüldü, bazı özet tim elemanları yaralandı ve araç da ağır hasar gördü.

PERVARI: Sömürgeci askerî güçler, Hanxur (Doğanca) köyünü baskılamak için köylülere ağır baskılarla bulunuyorlar. "Ya korucu, ya Apocu, ya da yolcu olacaksınız" senekleriyle başbaşa bırakılan köylüler, hayvanlarını satarak göçe hazırlanmak zorunda kalıyorlar.

MARDİN EYALETİ

SAVUR: 6 Aralık günü ilçenin civarında ARGK gerillaları ile Türk ordusu askerleri arasında bir çatışma meydana geldi. Çatışma sonucunda 15 düşman askeri öldürüldü. Aynı çatışmada 2 gerilla şehit düştü, 1 gerilla da yaralandı.

GERCÜS: Kaniyamezin (Soğucak) köyünde sayıları 20-30 arası olan köy korucuları çetecilerden vazgeçerek silahlarını karakola teslim ettiler.

NUSAYBİN: 9 Aralık günü ilçeye bağlı Şitilê (Akarsu) nahiyesinde gerillalar itiraftı: Hatice Elmas'ın

evine baskın düzenlediler. Baskın eyleminden H. Elmas'ın ihbarcı babası ve annesi ile kendisine çok benzeyen kardeşi öldü. Ailenin diğer fertlerine dokunulmadı.

İtiraftı hain H. Elmas, Serêkaniye (Pınarbaşı) ve Bezeke köylerinde düşmana verdiği bilgilerle 9 gerillanın şehit düşmesine neden olmuştu. Bu unsurlu eylemlerden sağ olarak kurtulmuştu.

Düşman, eylem ardından 6 yurtsaveri gözaltına aldı.

26 Aralık aşkımı 19.00-19.30 sularında Mardin tarafından ilçeye giriş noktasında gerillalar bir polis otosunu pusuya düşürerek taradılar. Saldırı sonucunda 2 polis öldürüldü, 2'si yaralandı, polis aracı ise kullanılmaz hale geldi.

MAZIDAĞI: İlçenin Cevizli köyü yakınlarında ARGK gerillaları ile sömürgeci ordu birlikleri arasında bir çatışma meydana geldi. Bildirildiğine göre 7 asker öldürülmüştü.

ORTA EYALET

BİSMLİ: 29 Kasım günü ilçe merkezinde bir özet tim aracına bomba atıldı. Çıkan patlama sonucunda 11 yuzbaşı olmak üzere 2 tim elemanı öldü. Bombayı atan ARGK savaşçısı Musa TOPRAK (Fehat) yaralı ve işkemence kaldı. Ayrıca 1 yurtsaver de gözaltına alındı.

LİCE: 1 Aralık günü ilçenin Pınar köyünde 10 köy korucusu silahlarını bırakmak istediklerini sömürgeci yetkililere bildirdi. Bu istemlerin reddedilmesi üzerine korucular protestoda bulundular.

KİĞİ: Yaldayere nahiyesinde bağlı Yavuztaş köyünde 9 Aralık günü 63 yaşındaki isimli Danışan ile 61 yaşındaki eşi Songül, sömürgeci askerler tarafından gece karanlığında kurşunlanarak öldürüldüler. Karı-koca gurbetçi çocuklarıyla telefon görüşmesi yapmak üzere muhtarın evine gitmiş ve daha sonra evlerine dönmüşlerdi. Sömürgeci birikten bu konuda zın alınmıştı. Ancak askerler bilinçli şekilde 2 köylüyü kurşunla-

Cudi Bölge Komutanlığından gazetemize ulaşan Cudi ve çevresindeki iki aylık eylem bilançosu

1- 6.8.1990 günü Hesanan karakoluna saat 17.00 sıralarında içtima yaparken saldırı düzenlendi. Roket ve Bikiş silahlarının kullanıldığı saldırıda 9 asker öldü, 20 asker yaralandı.

2- 7.8.1990 günü yine aynı karakolun mevzisinde mayın yerleştirildi. Sabah saatlerinde kontrolde çıkan askerlerin mayına basması sonucunda 3 asker öldü, 2'si de yaralandı.

3- Ağustos'un ilk haftasında Cudi'de iki ayı yere mayın döşendi. TC askerlerinin bu ilki mayına çarpmaları sonucunda 11 asker öldü, bazıları da yaralandı.

4- 8.8.1990 günü Cudinin Gire Çuluya (Derebaşı) mntıkasında iki mayın döşendi. Mayınlara çarpan askerlerin ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi alınmadı.

5- 9.8.1990 günü düşman askerlerinin gelebileceği hesaplanarak, Deriya Zih'de bulunan suyun başına iki mayın döşendi. Düşman askerlerinin suyun başına gelmesiyle birlikte mayınlar patladı; 7 asker öldü, en az bir o kadarı da yaralandı.

6- 11.8.1990 günü Deriya Keran mntıkasında yerleştirilen mayına askerlerin çarpması sonucunda patlama meydana geldi. Ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi alınmadı.

7- 11-12.8.1990 tarihleri arasında Şırnak Kömür Ocakları'na baskın düzenlendi. Eylem sonucunda 1 subay ve 2 asker öldürüldü.

8- 15.8.1990 günü Alihan Tatar'a alt Gildir köyüne baskın eylemi gerçekleştirildi (Köyde bir de karakol bulunmaktadı). Havan topu, roketatar ve ağır silahların kullanıldığı saldırı eyleminden 14 asker ve 7 köy korucusu öldürüldü, 5 korucu da yaralandı. Eylem ardından köydeki

karakol kaldırıldı ve korucular da silahlarını bırakarak köyü terk ettiler.

9- 18.8.1990 günü Cudi'nin zirvesinde mevzilene operasyon birliğinin nöbetçilerine sulakst düzenlendi. Aşkım saat 18.00'de gerçekleştirilen eylem sonucunda askerler panikle kapılarak birbirlerini ateş açtılar. Sonuçta 14 asker öldü ve birçoğu da yaralandı.

10- 20.8.1990 günü Cudi'de bir grup gerilla ile düşman birliğin karşışması üzerine çatışma çıktı. Sabah 06.00'da başlayıp aşkım saat 19.00'a kadar devam eden çatışma sonucunda çok sayıda özet tim elemanı, asker ve çete öldürüldü. Diğer bir gerilla grubu da aynı operasyon birliğinin bir koluna pusus kurarak, 1 özet tim komutanını öldürdü. Gerillalar kayıp vermediler.

11- 22.8.1990 günü Silopi'de yakalanan Reşit ve Ahmet isimli korucular dağ kaldırıldı. Yapılan yargılama sonucunda, hakketikleri ölüme cezasına çarptırılarak kurşuna dizildiler.

12- Yine aynı tarihe yakın bir zamanda operasyon birliğinin güzergahına mayın döşendi. Mayına çarpan askerlerin ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi alınmadı.

13- Ağustos ayı içerisinde bir ulusal kurtuluşçu milis tarafından özet timin aracı benzin deposuna şeker konuldu; araç işlemez hale geldi.

14- Ağustos ayında Deriya Çirçiro'da iki ayı yere mayın döşendi. Birinci mayının patlaması sonucunda 1 asker öldü, 2'si yaralandı. Atatürk Burnu Tepesi (TC'nin verdiği isimdir) mntıkasında döşenen ikinci mayının patlaması sonucunda ise 2 asker öldü, 1 asker yaralandı.

15- Ağustos ayı içerisinde Şaxo ve Evler köyleri arasındaki mntıkada askerlerin üslenerek yemek molası verdiği yere mayın döşendi. Yemek molasına dönen askerlerin mayına basması sonucu 3 asker öldü ve en az bir o kadarı da yaralandı.

16- 27.8.1990 günü Giri Çöleyan'da kurulan pusus eyleminden 8 asker öldürüldü.

17- Ağustos ayının sonlarında Şırnak-Siirt karayolunda yapılan kimlik kontrolünde Alihan Tatar'a bağlı çetecilik yapan Nazo isimli unsurlu ölüme cezalandırıldı, üzerindeki 14'ü tabanca da kamulaştırıldı.

18- 2.9.1990 günü Cifona köyünde çete başı Hacı Nemo'nun kendisi için inşa ettirmekte olduğu eve mayın döşendi. Sabah saatlerinde mayına basan Hacı Nemo öldü, 1 çete de yaralandı.

19- 4.9.1990 günü yine Cudi'de döşenen iki ayı mayına askerlerin basması sonucunda çıkan patlamalarda 3 asker öldü ve 1 köy korucusu da yaralandı.

20- 9.9.1990 günü Şırnak merkezinde Alihan Tatar'a bağlı çalışan 2 ajan ölüme cezalandırıldı.

21- 20.9.1990 günü Jirki çetelerini cezalandırmak amacıyla Beytüşşebap-Uludere karayolu kesilmesi kimlik kontrolü yapıldı. Ege geçen 4 Jirki çetesi ölüme cezalandırıldı, 1 polis de rehin alındı; hala elimez bulunuyor. (Polis bir ayı aşkın süre sonra suçlu bulunduğuna için gerillalar tarafından bırakıldı, bn.)

22- Ekim ayının başında bir gerilla grubunun düşman askerleriyle karşışması üzerine çatışma çıktı. Çatışma sonucunda 8 asker öldürüldü.

BİR OPERASYONUN İÇYÜZÜ

Kasım ayı ortalarından itibaren Özel Harp Dairesi'nin yönetimeinde polis ve MİT tarafından ortaklaşa gerçekleştirilen ve kamuoyuna "PKK operasyonu" biçiminde sunulan operasyon üzerinde, korkunç bir propaganda fırtınası estirildiği ve olay kendi gerçek boyutunda bir polis operasyonu olmaktan çıkarılarak, özel savaşın önemli bir psikolojik unsuru haline getirildiği, yine tamamen bu doğrultuda bir malzeme olarak kullanıldığı için söz konusu operasyonun içyüzünü ve gerçek boyutunu yazmayı, kamuoyunu polis ve MİT'in yaptığı gerçekliği açıklamaların tersine olarak doğru ve gerçek bilgilerle aydınlatmayı siyasi ve ahlaki bir görev kabul ediyoruz.

Öncelikle şunu belirtelim: Esas olarak Türkiye metropolitenleri hedef alan bu operasyon, ülkemiz Kürtistan'da, Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK ile faşist Türk ordusu arasında 1984 15 Ağustos'tan beri sürüp geçen savaşta, partimiz PKK ve Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK ile bir bütün olarak faşist-sömürgeci rejim arasındaki politik mücadelelerin Türkiye'sinde ortaya çıkan siyasi, ama bir o kadar da ilginç yansımalarıdır. Faşist Türk sömürgecilik, başta ABD olmak üzere emperyalizm ve tüm dünya gereğinden desteği arkasına alarak, Kürtistan'da bir kıl ve pis bir savaş sürdürdüğü, ırk ve inkarcı bir siyaset izlediği ve yine bu karanliklerin doğal bir sonucu olarak kendi ekonomik, politik, asker ve kültürel yayılmasını bu kıl ve pis savaşın ihtiyaçlarına göre yaptığı bilmecektir. Yani faşist sömürgeçlik kendisini Kürtistan'da PKK önderliğinde yükseltilen ulusal kurtuluş savaşını "ezecek" bir özel savaş rejimi haline getirdiği ve kendi geleceğini buna bağladığı için, güdümde gelen küçük-büyük her olayı bu savaşın bir parçası, hatta onun asıl bir ögesi durumuna getirmektir, getirmek zorundadır da. İşte bu noktada psikolojik savaş, yani propaganda savaşının ağırlıklı bir yer işgal etmektedir.

Üzerinde büyük güdümlü koparılan "PKK operasyonu" da tamamen bu bağlamda değerlendirilmesi gereken bir olaydır. Operasyonun zamanlaması, boyutu, muhtevası gerçek durumla ortaya konulduğunda, bu onun örgütü çoktandır ve kadroları ele geçirmiş eses alan bir operasyon olmadığı, tersine önceden planlanmış, dönmüş bir propaganda ve psikolojik savaş operasyonu olduğu tüm çıplaklığına açığa çıkmaktadır. Bunun böyle olduğunu anlayabilmek için operasyon sonrasında polis ve basın tarafından estirilen anti-PKK propaganda fırtınası, yani bu savaşın gazetelerinde çıkan kimi "haber"lerin başlıklarına bakmak yeterlidir. Bilindiği gibi, Emniyet Genel Müdürlüğü, Necati Bilibin'in 5 Aralık 1990 günü TV'de yaptığı operasyona ilişkin basın açıklamalarının hemen ardından sömürgeci basın yaptığı pusdun korkunç, her türlü alaka normlarını da haye sıkar saldırıya geçti. Ve sözcüğün gerçek anlamıyla tam bir süper soyusuzluk örneği sergiledi. Bilibin'in operasyon hakkındaki açıklamaları sömürgeci basın tarafından saldırı konutu olarak belaki edildi. Ya da Bilibin bu açıklamaları "saldırı" emrini verdi. Bunun ikisi de doğrudur.

Sömürgeci basında çıkan bazı "haber" başlıkları:
 "PKK'ya büyük darbe"
 "Altı ilde PKK operasyonu"
 "Yaşlaştı 250 kişi gözaltına alındı"
 "Özel Harp her yerde"
 "PKK pamparça"
 "APO'nun 5 taktikçisi tutuldu"

"PKK'ya karşı imamlar"

"PKK ordusu donatacak kadar silah yakaladı"

"PKK-Rum işbirliği. Türk düşmanı caniler omuz omuza"
 "PKK İdren APO'nun ikinci eşi İstanbul'da yakalandı"

"161 militan eylem hazırlığı içindeyken yakalandı"

Bu başlıkların hemen tümü de propaganda ve psikoloji etki öğeleri yüküldür. İşlenen ana tema; PKK'nin büyük darbe yediği, çıktığı, polis, tabii dolayısıyla özel savaş rejiminin ise büyük başarı kazandığıdır. Görüldüğü gibi özel savaş rejiminin ve polisin birtakım sahte zaferlere ihtiyacı var. Özellikle son dönemlerde Kürtistan ve Türkiye'de yaşanan yaygın, etkin ve özel savaş rejimine güçlü darbeler indiren asme ve siyasi eylemler, bu süreçte bir varlık gösteremeyen polisi ve diğer askeri güçleri acz için süsleyecekler, onları manevî çokkuntünye ve güvensizliği mahkum etmiştir. İşte hem polisin hem diğer asker güçlerin moralini düzeltmek, hem de geniş emekçi kitlelerin devletin gücü olduğu imajını yaratarak gözdağı vermek için, polis "PKK operasyonu" ile böylesi bir zafer kazandığını ilan etmiştir.

Açık ki, bu olay polis-MİT ve sömürgeci basın ittifakı ile genelleme demirliği gücüne, özde ise Kürtistan ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik bir provokasyondur.

Operasyonda 161, kimi gazetelerde göre ise "250 PKK militan eylem hazırlığı içindeyken ele geçirildi" deniyor. Kalabalık bir sayı, polis tarafından gözaltına alındığı iddiaları, fakat bu insanların hepsi de çok kısa bir süre sonra, kimisi aynı gün, kimisi bir-iki gün içinde serbest bırakılmıştır. Operasyonda sınırlı sayıda PKK taraftarının yakalandığı yine taraftarızından çok iyi bilinmektedir. Bu açıdan, 161 veya 250 gibi sayıların verilmesi tamamen propaganda amaçlıdır. Yine, sömürgeci yetkililerin yaptıkları açıklamalarda operasyonun İstanbul, İzmir, Antalya, Kütahya, İçel, Adana, Hatay gibi belli başlı şehir merkezlerini kapsadığı ve yakalanmışların birbirleriyle bağlantılı olduğu belirtiliyor. Ki bu, tamamen asılsızdır ve yutturmadır. Gözlemlen altına alınları hem tümü de demokrat, yurtsever ve helikin insandır. Yani, PKK ile örgütsel bağları bulunmayan insanlardır. Bu durum, bu provokasyonu planlay uygulamasına koyan Özel Harp Dairesi ve operasyonda rol alan polis yetkilileri de çok iyi bilmektedir. Böyle olduğu içindir ki, onlar topladıkları, geri birakmışlardır. Bu konumda insanların farklı şehir merkezlerinde birbirleriyle bağlantılı yakalanmış olmaları mantık dışıdır. Böyle bir olay yaşanmamıştır. Bu nedenle, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün açıklaması asılsız olup maktadıdır. Aynı zamanda tezgahlanan provokasyonun bu verimliliği de doğrudur.

Olayın özü şudur:
 Faşist-sömürgeci rejim, Özel Harp Dairesi yönetiminde polis ve MİT'i seferber ederek PKK'nın 12. kuruluş yıldönümünde, PKK'ya ve yurtsever Kürtistanlı kitleye hedef alan bir provokasyon tezgahlamayı planlamış ve bu operasyona provokasyonunu hayata geçirmek istemiştir. Ancak, bu sefer tezgahlanmış istenen provokasyon biçim yönünden daha evlekliden farklılık arzlemektedir. Şöyle ki: Bu provokasyon evleklilerin tersine çok yakınlık olup tamamen PKK'ye çözüldü darbe vurulduğu imajını yaratarak devrim güçlerinin ve halkımızın moralini bozmaya, mücadele azim ve kararlılığını zayıflatmaya yöneliktir. Plana göre, birçok

şehir merkezinde ilericilere, demokratlara ve yurtseverlere yönelik toplu tutuklamalara girişilecek, ardından ise PKK'ya ağır darbeler vurulduğu propagandası yapılabilir, sömürgeci özel savaş rejiminin güçlü olduğu, polisin "başarısı" övüle övüle göklere çarılacaktır. Yani, bu doğrultuda, PKK'ya yönelik bir psikolojik saldırı düzenlenecektir. Amaçlanan ve yapılmak istenen tamamen budur. Zaten saldırının PKK'nın 12. kuruluş yıldönümüne denk gelmesini olayın bir tesadüf olmadığını, bilakis önceden hazırlanmış bir provokasyon olduğunu tartışmaya yer bırakmayacak netlikte ortaya koyuyor.

Olayın esas ve temel alan bu yönünde örtas edip izleyebilmek, operasyonun boyutuna ilişkin yapılan açıklamaya kamuoyu nezdinde inandırıcılık kazandırabilmek ve operasyonun boyutunu olduğundan çok çok ileriyim gibi gösterebilmek için, birtakım asılsız örgütsel sıfatlar icat edilip bunları isimlerimizin önüne ilgilme sahtekarlığı yapılmadı da bu arada ihmal etmemislerdir. Örneğin, Yıldız Durmuş'un "Türkiye sorumlusu", "Metropol örgütlenme koordinatörü" gibi örgütsel sıfatlar yakıştırılırken, Hasan Altmacı için ise, "İstanbul sorumlusu" denilmiştir. Ne Yıldız Durmuş'un, ne de Hasan Altmacı'nın PKK içinde bu tür görevleri olmadığı gibi, kendilerine poliste dayatılmasına rağmen, bu tür örgütsel görev ve sorumluluklara kabul etmemişlerdir. Bu açıdan hakımızda yapılan örgütsel konuma ilişkin açıklamalar gerçekseçidir. Bizler, PKK'ya ve Kürtistan ulusal kurtuluş davasına yürekli bağlı ve inancımız uğruna mücadele eden insanları, PKK içinde ve sorumluluklara sahip değildi. Hakımızda bu denli abartılı ve gerek dışı değerlendirmeler ve açıklamalar yapılmaması, tamamen sözkonusu provokasyonun başına ulaştırma ve kamuoyu nezdinde kendilerini inandırıcılık kazandırma çabası olarak görülmelidir. Yine bu tür örgütsel sıfat yakıştırmalarıyla, operasyonun icabı gözaltına alınan insanların, bizlerin sorgusuz ve bağlantılı olarak yakalandığı imajı yaratılarak, şahısızda PKK yıpratılmak istenmiştir ki, bu da tamamen asılsız ve yalandır.

MİT'in, dolayısıyla faşist-sömürgeci rejimin bir propaganda şubesi gibi çalışan burjuva basın bize ve bizim şahısızda PKK'ya bu denli saldırması ve topyekün, yani tekmi bir bütün bir anti-PKK propaganda fırtınası estirmesi, hatta bazı gazetelerin her fırsatta yaptıkları gibi halkımızın en ayrı zamanda ulusal kurtuluş hareketimizin önderi Başkan APO'yu bu sefer de karalamaya çalışması, hele hele bu uğurda her türü insani ve ahlaki normu çiğneyip, kırılmak tekniğini emekçi açık söyleyim bizleri şaşırtmadı. Çünkü, sömürgeci basının TC kuralları bir halımızda, denizlerimizde, deniz kahramanlarımız ve önderlerimiz karşı tavır her böyle olmuştur. Her zaman ateş püskürmüş, saldırmış ve tamamen demagojiye dayalı hoylayıcı, aşağılayıcı ve galiz küfürü yayınlı yapılmıştır. Şimdi ise Kürtistan'ın kaybediyor olmanın öfkesi ve kudurganlığına eskisine kıyasla daha pervasız ve ahlaksız bir yayın politikası sürdürmektedir. Yani onun ırkçı ve evlekliden ve atabalıdır lümpen karakterinde bugüne kadar cumlulu yünde herhangi bir değişiklik olmamıştır. O zamanlar da MİT'in bir propaganda şubesiydi, şimdi de.

Bu açıdan insan sömürgeci basını, siyasal terminoloji sınırları içinde eleştirememektedir. Çünkü, onun yayın politikasını, habercilik anlayışını ve en önemlisi de kullandığı üslubu, siyasi terimleri ifade edebilmek olarak değildir. Bu ona rağmen, özellikle Hürriyet gazetesinin "Yıldız Durmuş'a ilgili olarak verdiği" "PKK lideri APO'nun ikinci eşi İstanbul'da yakalandı" "haber"i üzerinde biraz durup birkaç söz söylemeyi zorunlu görüyoruz. Haberin bu biçimde verilmesi açık ki, PKK'nın öncünü karalamak, kamuoyunda "acaba" yarın çıkın kuşku ve soru işaretleri yarutp küçük düşürmek ve en önemlisi de Kürtistan-erkek ilişkilerindeki özgürlüklü ve devrimleştirici prensiplerini köktülmek; yine aynı şekilde bayan bir devrimci olarak Yıldız Durmuş'a aşağılayıcı teşhir etmek amaçlıdır. Benzer anti-propaganda darbe evlekliden de yapılmıştır. Bu tür hassas saldırıların sürekli PKK önderliğine yapılması Türk özel savaşının önemli bir unsuru oluşturmaktadır. Diyarbakır'da Sömürge Valisi başkanıdır da: MİT yetkilileri, solumun insani ve yere gerillerin katliğı bir değerlendirme toplantısında, bu duruma ilişkin bazı taktik kararlar almıştır. Bu kararlara göre, anti-propagandanın ağırlık merkezi PKK önderinin lüsu ve sefahtı içinde yaşadığı bir karalamalar ve yalanlar oluşturmaktadır. APO'nun Ermeni ol-

İLERİCİ KAMUOYUNA VE BASINA

Avrupa'da "Gladio", Türkiye'de Özel Harp Dairesi ve Kontrağila faaliyetlerinin yoğun olarak tartışıldığı şu günlerde, MİT'in güdümünde Türk burjuva basınında sayıları, yine Partimize, Parti Önderliğimiz ve ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik Özel Harp Dairesi kaynaklı ve tam da kemalist TC'nin şarına yarayan çirkef haberlerle dolup taşmaktadır. Öyle anlaşılıyor ki, MİT ve Özel Harp Dairesi'nin hizmetinde devriler olarak çalışan burjuva basın, şu günlerde lübdümü gereği ön sırayı Hürriyet'e devetmiş bulunmaktadır. Son birkaç günde adı geçen gazetelerde pespeşe yayınlanan yalan ve maksatlı haberler bunu gösteriyor.

Hürriyet'in 5 Aralık 1990 tarihli sayısında "PKK pamparça" başlığı altında ve birkaç kökünü provokatörün ağzıyla, Partimizin Saddam'ı desteklediği yollandaki yalan, temcit pilavı misali tekrarı sunuluyor ve PKK'ya büyük darbeler vurulduğu yazılıyor. Aynı gazetenin bir gün sonraki sayısında, bu kez İstanbul'daki bazı tutuklamalar son derece çirkef ve abartımlı biçimde sözmöna haber diye veriliyor. Tutuklanarlardan hiçbirinin böyle bir saldırıya ve misyonu olmadığı halde, bilişli olarak, PKK'nın Türkiye ve İstanbul sorumlularına da yakalandığı şüphesi yaratılıyor. Bununla ilgili polis basını: kanıtlamış oluyor ve Partimizin şehir çalışmalarına büyük darbe vurulduğu imajı yaratılmak isteniyor. Aslında İstanbul'da tutuklanan Yıldız Durmuş'un "PKK lideri APO'nun ikinci eşi" olduğu yazılarak, özel savaşın kural tanımlayıcı ve kemalistin komplocu, ahlaksız karakteri bir kez daha gözler önüne serilmiş oluyor.

Bütün bunlar neden yapıyor?
 Bu, faşist Türk sömürgeçlerinin alışılagelen kıl özel savaş yöntemidir. Zaten bugünkü TC'nin asker-sivil yetkilileri, Özel Harp Dairesi'nin PKK'ya karşı faaliyet yürüttüğünü açıkça itiraf etmektedirler.

Son saldırılar da, her şeyden önce Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN'ın yoldaş kişiliğine yönelik arka arkası gelmez düşman saldırıların bir yeni halkası oluyor. Çaresizlik içinde kıranan Türk sömürgeçlerinin bununla neyi amaçladığı bellidir, lekterlarna gereği gömüyünüz. Ancak bu tür ahlaksız saldırılardan medet umacak kadar alçakan zavallıdır, böyle galiz baka sıvama kalkışından beyhude bir çaba olduğunu hatırlatmak yelineceğiz. Ayrıca İstanbul'da tutuklanan Yıldız Durmuş, şehit önderlerimizden Mehmet HAYRİ DURMUŞ'un kardeşi. Bu durum açıkça emellen için bir fırsat sayan sömürgeci, böyle hem Parti Önderliğimiz hem de en değerli yakanızın dam şehit önderimizi hedeflemek istiyorlar.

Diğer yandan, yaşadığımız süreç Partimizin 12. kuruluş yıldönümüne denk düşmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu süreçte yaygın olduğu atılm, ARGK birliklerinin Kürtistan'da dörtlü yanında gerçekleştirdiği saldırılarla sömürgeciilere büyük kayıplar verdimisi, zaten bunlardan olan faşist rejim tati bir kızmaza sökmüştür. TC Genelkurum Başkanı: Torunat'yı istifasi, her ne kadar Körfez kızıne bağlanmış isteniyorsa da, aslında partimiz PKK önderliğinde Kürtistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında kemalist-faşist rejim için kızmazı gözler önüne seren en somut kanıt olmaktadır. İşte dümdüm, mücadelemler karşısında işlen düşüğü kökünü ve iflasını gözlerden saklamak için Partimize asılsız haberler ve çirkef yökletimle eli uzatmaktadır. Bu gerçeklik, sadece ve sadece dümdümünizin ne denli ahlaksız, aciz ve çaresiz olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu tür çarpışlar faşist Türk sömürgeçliği hakketdiği ölümlü sondan kesinlikle kurtaramayacaktır.

PKK-Avrupa Temsilçisi:
 8 Aralık 1990

eleştirememektedir. Çünkü, onun yayın politikasını, habercilik anlayışını ve en önemlisi de kullandığı üslubu, siyasi terimleri ifade edebilmek olarak değildir.

Buna rağmen, özellikle Hürriyet gazetesinin "Yıldız Durmuş'a ilgili olarak verdiği" "PKK lideri APO'nun ikinci eşi İstanbul'da yakalandı" "haber"i üzerinde biraz durup birkaç söz söylemeyi zorunlu görüyoruz.

Haberin bu biçimde verilmesi açık ki, PKK'nın öncünü karalamak, kamuoyunda "acaba" yarın çıkın kuşku ve soru işaretleri yarutp küçük düşürmek ve en önemlisi de Kürtistan-erkek ilişkilerindeki özgürlüklü ve devrimleştirici prensiplerini köktülmek; yine aynı şekilde bayan bir devrimci olarak Yıldız Durmuş'a aşağılayıcı teşhir etmek amaçlıdır. Benzer anti-propaganda darbe evlekliden de yapılmıştır. Bu tür hassas saldırıların sürekli PKK önderliğine yapılması Türk özel savaşının önemli bir unsuru oluşturmaktadır. Diyarbakır'da Sömürge Valisi başkanıdır da: MİT yetkilileri, solumun insani ve yere gerillerin katliğı bir değerlendirme toplantısında, bu duruma ilişkin bazı taktik kararlar almıştır. Bu kararlara göre, anti-propagandanın ağırlık merkezi PKK önderinin lüsu ve sefahtı içinde yaşadığı bir karalamalar ve yalanlar oluşturmaktadır. APO'nun Ermeni ol-

duğu şeklindeki propaganda da buna dahildir. Yani bu tür aşağılık propagandalar tamamen Özel Harp Dairesi'nin ürünüdür.

Biz su kadını söyleyelim ki, başka ülkelerde de devrimler, devrimci önderler açtı suçlamalarla, karalamalar ve teşhir faaliyetleriyle karşı karşıya gelebiliriz, ajankılla ve başka devlemlerin işbirlikçisi olmak istemiyoruz edimlidiriz. Öneşin, Lenin bile burjuvaz tarafından Alman ajanı olmakla suçlanabilmektedir. Ama, sanırız hiçbir ülkede Türkiye'ye kadar adı ve çirkef suçlamalar muhtap olamamıştır. Bunu TC'nin kuruluş mayasında, Türk burjuva sınıfının ahlaksızlığına, hayasızlığına, kışkırtılığında ve lümpenizminde aramak gerekir. İhtilafatından Mustafa Kemal'e ve son kuşak burjuva temsilcilerine kadar bu özellikler değişmemiş, işin olarak bir kuşaktan diğerine geçmiştir. Cumhuriyet burjuvasının kadına yayılmasının ne olduğu en iyi Mustafa Kemal-Latife ilişkisinde kendini işa vermiştir. Ve kemalistler için kadın için sofrasında bir mezezir. Kadın bir zevk ve şehvet aracı olarak kullanılmıştır. Kadının posası çıkarıldıkdan, yani kadın sonuna kadar kullanıldıktan sonra kaçır dıgan edilmştir. Latife-Mustafa Kemal ilişkisi tamamen bu muhtevadardır. Ama Türk toplulu-

İŞÇİ EYLEMLERİ VE TAŞIDIĞI POTANSİYELLER

Türkiye'nin gündemine yeni bir işçi dalgası yerleşmeye başlıyor. 89 bahar eylemliliğinin bir tekrar değil; bu, bahar eylemlerinden daha radikal ve kapsayıcı çizgiler taşıyor... Türkiye'deki ekonomik ve siyasal gelişmeleri etkileme potansiyeline sahip bir eylemlilik söz konusu olan.

Maden işçileri Zonguldak'ta tükən toplu sözleşmeler üzerine greve geçtiler. Bu grev, daha önce yaşanan grevlerden belli farklılıklar taşıyor, çizgiler içeriyor. Ekonomik ve sosyal talepler greve damgasını vurmasında karşın, grevi salt bu boyutlarıyla tanımlamak doğru olmaz. Yeterince uzun soluklu ve örgütlü bir iktidar perspektifi ve programı olmamasına rağmen Zonguldak maden işçilerinin mevcut hükümet uygulamalarına protesto eden, rejimin kendisinden hoşnutsuzluğu vurgulayan bir tutumu dilendirdikleri de kaydedilmelidir.

Madencilerin grevinin talep ve siyasal potansiyellerinin ötesinde başka eylem biçimleriyle tamamlanan, bütün Zonguldak'ta bir eylem alanına çeviren radikal ve coşkulu tutumları anlaşılan grevin diğer ayrıtı bir noktadır.

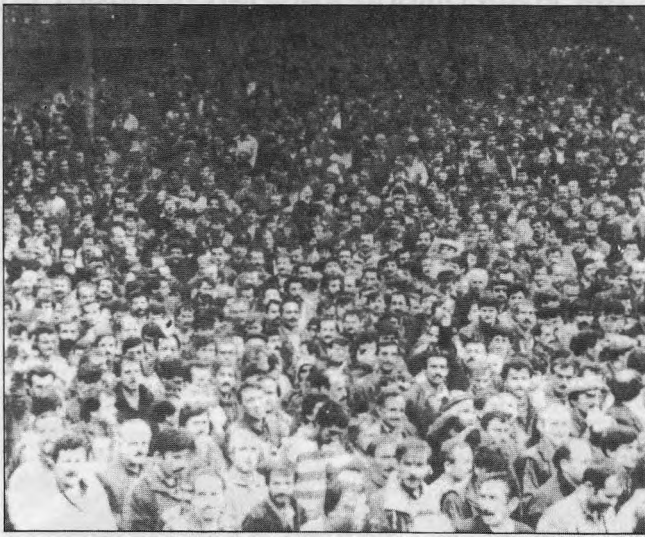
Zonguldak sokakları işçi akyor. Zonguldak meydanları onbinler tarafından dolduruluyor, coşkulu kalabalıklar eylem kararlılığını, istemlerini ve gücünü haykırıyor. Madencilerin yalnız değildirler... Madenci eşleri, çocukları işçilerin yanında saf tutuyorlar; yuruyerek, slogan atarak, okulları boyatıp ederek... Zonguldak esnafları da kepenk kapatarak marketlerle birlikte olduklarını vurguluyorlar. Kısacası, Zonguldak halkı, işçilerin etrafında kenetlenmiş bulunuyor, tutumunu etkin bir biçimde ortaya koyuyor.

Sıradan bir "hak grevi" çerçevesini aşan Zonguldak maden işçileri eylemliliği, bu özelliği ve taşıdığı potansiyellerden dolayı, bütün diktatörlerin odak noktası olmaya hak kazanıyor. Zonguldak başta Türkiye işçi sınıflı olmak üzere tüm emekçilerin ilgi odağı olmaya başladı. Gelişmeler büyük bir dikkate izleniyor. Yalnız işçiler ve emekçiler tarafından değil, iktidar ve muhalefet çevreleri de dikkatlerini yoğunlaştırmış bulunuyorlar. Sapırma, oynama gamecebalanların yanı sıra, asker ve polis gücüne bastırma planları da gündemde hazır tutuluyor, bunun için Zonguldak'ta polis ve jandarmasasker yığılması artılıyor. Zonguldaktan korkuyorlar çünkü...

Ve Zonguldak maden işçilerinin grev, esnafı da kucaklayan militan, yürüyüş vb. protesto eylemliliği, genişleme ve yaygınlaşma eğiliminde. Diğer işçi merkezleri bu zincire halkı cıkma kazandırdı. Genel grev sloganı daha ciddi tartışılıyor. Karar ve eylemliliğe dönüme dönüşüm güncel konusu olmaya başlıyor. Toplu sözleşmelerin tükən ve grev kararının alınması bir çok işçili var. Yüzbinlerce tekstil ve SEKA işçilerinin durumu böyledir. Tabanda gelişen işçi radikalizmı Türkiye'nin belli bir ikileme karşı karşıya bırakıyor. Tabanda yükselen eylem bilinci ve kararlılığı Türkiye'nin yinetimini de arındırın sürüklemeye adaydır, bu noktada belli bir mesafe alındığı söylenebilir.

Kısaca, bu gelişmeler böyle özel: lekten sonra esas olarak işçi dalgasının bu güç atılımının toplumsal ve siyasal anlamı ve etkileri üzerinde durmak biraz istovdur.

Bir kez, genişleme ve yaygınlaşma eğiliminde olan Zonguldak maden işçileri eylemliliği Türkiye'nin çok kritik bir aşamadan geçtiği günlerde meydana geliyor. Türk siyasal rejiminin en

çok "istikrar ve huzur"la muhtaç olduğu bir dönemde, işçilerin ağırlıklı olarak konuşturmaya başlamları, mevcut ekonomik ve siyasal politikalarla karşı muhalefeti açıkça etkili eylemlerle dile getirmeleri çok önemlidir. Güncel ve uzun vadeli siyasal etkileri bu eylemliliğin altını çiziyor. Başka bir anlatımla, Türk siyasal rejimi, ekonomik düzeni bu aşamada büyük işçi eylemlerini, diğer toplumsal tabakaları içine alacak yaygın toplumsal muhalefet hareketlerini kaldıracak, savuşturacak ve kendini yenileyecek durumda değildir; kendini yeniden üretme dinamiklerine sahip değildir çünkü.

Ote yandan, Türk siyasal rejimi bir dizi iç ve dış politik yönelimlere, bu yönelimlerini boyutlandırmak, mantıklı sonucuna ulaşmak isteginde. Bu noktada, eklenmiş işçi hareketi olan bir toplumsal muhalefet, rejimin bu yönelimleri önünde en ciddi handikap durumunda.

Toplumsal muhalefetin sahnedu ucuu göstermeye başladığı bu dönemin Türkiye'nin koşullarına ve durumuna çok özet olarak baktığımızda işçi hareketinin gücü, siyasal önemi ve anlamı ile faşist rejimin derin çıkmazı anlamakta zorlanmayacağız.

TC, derin bir siyasal krizi yaşıyor. Bu siyasal kriz ve tikanıklığı, çözümsüzlüğü günlük yaşamı ve görkemli mükündür. Bu zaman en önemli ve belirleyici etkisi hiç kuşkusuz Türk dışı ulusal kurtuluş savaşındır. Tüm pis özel savaş çabalarına ve taktiklerine rağmen madencilerimiz karşıındaki başarısızlıkları ve yenilgileri günlük yaşamıyor. Türkiye işçi ve emekçi muhalefeti bir dizi zaafına ve etkin öznal araçları sahip olmamasına karşın, potansiyel olarak ve kimi zaman somut olarak siyasal krizi etkili kılabilir. Ekonomik bunalmı iş Türkiye ekonomisinin gelişmesi niteliğindedir. Özel savaş harcamalarının bu bunalmıta haliyle sayılır bir etken olduğu unutulmamalıdır.

Ekonomik ve siyasal krizi aşma yönünde atılan adımlar, işçilerin her yönelim çabası derinleşmekte, taşır ve işçi yarıyor. Bastırma, baskı ve şiddet yönelimleri ellerinde kalan en varzeğimli yöntem oluyor. Rejim içine yaşadığı siyasal ve ekonomik krizi atlatmak, hatta bir süre

çin erlemek için Körfez krizini kullanmaya başlıyor. Saldıran emperyalizmin savaş politikasına bağlanmış bir politika izleniyor. İçte tüm yetkiyi tek bir diziye topladığı bir biçimleşe gidiyor. Kısacası, özel savaş rejimi yündüdeki biçimleni ile Körfez krizinden azami cecerede yararlanma politikaları at başı gidiyor. Fakat bu politika ve pratikler rejime soluk aldırarak yaşatıyor. İç gelişmeleri daha da derinleştiriyor ve açığı çkıyor. Devletin en üst makamlarında ard arda gelen istifalar bu çelişki ve krizin dışı yansıyan somut kanıtlardır. Özal kılığın en teçrit, en tartışmalı ve krizli dönemini yaşıyor. İç ve dış paydardalar Özal'ı daha ne kadar yaşatabilecek? Simdi en çok tartışılan soru bu.

İşte tam da böyle kritik bir dönemeçten geçen Türk siyasal rejimi, işçilerin ve eylemliliği ile yüz yüze geldi. Bundan böyle bir de işçilerle uğraşmak durumundadır. Dönemin bu özellikleri, işçilerin siyasal önemini artıran bir etkenidir. Yaygınlaşması ve genel grev biçiminde boyutlanması durumunda rejimin iç ve dış politika alanında tasarıdığı bir dizi hesabın altüst olacağı kesindir. Bu, Türkiye'nin önemli gelişmelerine güncel olarak sahne olabileceğinin güçlü bir işaretidir.

Zonguldak eylemliliğinin yaygınlaşması ve genel grev boyutuna ulaşması ve bu dalğının biraz süreklilik kazanması durumunda siyasal rejimin çok büyük sansürlar çeçeneceği açıktır. Mevcut hükümetin bu haliyle ayakta kalması çok güçleşecektir. Zaten şu anda mesruyetli yoncu dalga taşıtılıyor, genel seçimi istekleri yeniliyor. Dolayısıyla işçi muhalefeti, Özal kılığının bir dizi iç ve dış hesabı önünde engelleyici bir rol oynayacaktır.

Nesnel olarak Botan ile Zonguldak arasında kurulan köprüün öznal araçları beslenmesi durumunda ve bu iki dinamizmin birleştiği sürekliliğinin işçilerle birlikte faşist-sömürgeci rejimin dayanması mümkün değildir. Fakat burada somut şu: Zonguldak'ta etkin olarak sahneye çıkan Türkiye işçi hareketi, toplumsal muhalefet ne kadar soluklu olabilir? Yaşanan eylemlilik, iktidar alternatifleri araç ve öğeleriyle kendini dönüp sürekli bir siyasal set öznesi konumuna sıçrayabilir mi? Bu sorunun olumlu yanıtını bulabilmesi demek, Botan'dan Zongul-

dak'a uzanan enternasyonalist köprüünün öznal planda da tamamlanıp oturması ve bu da TC için günlerin sayılı olması anlamına geliyor.

Fakat gerçekçi olmak, değerlendirmeleri duyu ve coşkuların ötesinde nesnel ve somut gerçekler ışığında yapmak gerekiyor. Tüm devrimci potansiyellerine güncel olarak karşı ve ekonomik etkilere rağmen Zonguldak eylemliliği bağrında bir dizi ciddi zaaf taşıyor. En başta siyasal bir önderlikten yoksundur. İşçi önderlerinin belli bir örgütlü çabaları ve etkileri var; ama bu siyasal bir önderlik anlamına gelmiyor. İkinci, iktidar perspektifinden yoksundur. İktidarı, Çankaya'nın ekonomik, siyasal politika ve uygulamalarını eleştirmek, bu alandaki hoşnutsuzluğu "hükümet istifa" sloganında dile getirmek, işçilerin iktidar programına sahip oldukları anlamına gelmez. Grevi yürüten sendika ne kadar güven verici? Eylemin talepleri noktasında sonuna kadar yürüyecek mi, yoksa, işçilerin geçmişte olduğu gibi yarı yolda mı bırakacak vb. soruları kesin yanıtı bulabilmiş değildir.

İşçi hareketinin bu nesnel ve öznal durumu abartısız bir şekilde değerlendirildiğinde kısa vadede (güncel) belli ekonomik ve siyasal etkileri olmasına, belki de mevcut iktidar üzerinde sarıscı etkide bulunmaya aday olmasına karşın, kalıcı olmadığı ve süreklilik sağlamadığı, etkin siyasal öznesi konumuna kazanmadığı sürece, tüm devrimci dinamiklerine karşılık, mevzuat işçi hareketi, iktidarı yürütüşünde istemlen noktaları/hecete ulaşamayacaktır.

Fakat etti yandan tüm olumlu dinamiklerini, devrimci potansiyellerini açığa çıkarmak, değerlendirmek, zaaflarını aşmak doğrultusunda azami bir çaba içinde olmak Türk toplumunda durumun en temel güncel görevidir. Devrimci demokratik hareket işçi emekçi muhalefeti birleşmekte, her iki hareketi yaşadığı özel zaaf ve yetmezlikleri aşmak çok ciddi bir sorun olarak duruyor.

Zonguldak eylemliliği sürecinde bir gerçek daha ortaya çıkıyor ve tüm yakıcılığı ile kendini hissettiriyor: Türk sol 12 Eylül'e birlikte yaşamaya başladığı politik-örgütsel kriz aşamada henüz. Dağınlık, güçsüzlük, siyasalın/gündemin dışına savırma, eylemsizlik vb. durumları yoğunca

yaşıyor. Dolayısıyla gündeme müdahalesi, yürüyen işçi ile birleşmesi, önderliği yakalaması mümkün olmuyor. Bu, Türkiye devriminin en büyük handikapıdır. Oysa Türkiye'deki siyasal kriz devrim durumu biçiminde derinleşiyor. Toplumsal muhalefet büyüyor, Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşı çünbeğün yükseliyor. Bu, TC'nin nesnel olarak en zayıf, güçsüz günlerini yaşadığı anlamına geliyor. Ne var ki tarihin "yürü" dediği böyle bir tarihsel fırsat anında, Türk solu meydanında görünmüyor, geleneksel hastaatılardan bir türlü kurtulmıyor...

Bir noktayı daha hatırlatmakta yarar var: İşçi ücretlerinin düşük tutulmasında, memur maaşlarının enflasyonun altında bir düzeyde dondurulmasında, taban fiyatlarının düşük tutulmasında Kürdistan'da yürütülen özel savaş harcamaları önemli bir etkenidir. Kısacası, işçinin, memurun, esnafın, üreticinin sürekli yoksullaşmasında özel savaş harcamalarının önemli bir payı var. Koruculara ödenen miharlar, özel tım ve kontrgerillalara ödenen miharlar, Pumlara vd. savaş araçlarına yapılan sayısız harcamalar, Türkiye işçisinin, emekçisinin, memurun, esnafın boğazından kesiliyor. İşçiler "ücretlerimiz artırılmalı" dediğinde Özal, "ödeyemeyiz, buna gücümüz yetmez" diye karşılık vermektedir. Bunun nedeni işte özel savaşla aktarılan trilyonlardır. Bu durum bir noktadan itibaren Zonguldak'taki işçi, yaşadığı yoğun somuru ve artan yoksullaşması olgusu ile Kürdistan'daki sömürgeci özel savaş arasındaki coğrudan, şaşmaz ve açık bağlamı kavramak durumundadır. En sıradan ekonomik talepleri bir eyleme bile özel savaş gerektirdiği ve sonuçlarıyla yüz yüze geldiğinci bilince kıkmalıdır. Bu kavrayış ışığında yaklaşıldığında, yürüyen işçi, özel savaşla karşı tavır almamın, kendi sınıf çıkarlarının, emekçilerin, memurun, esnafın varzeğimli bir boyutu olduğu gerçeğini algılamalıdır.

İşçi eylemliliğinde özel savaşa karşı tavır dilendirmek, Botan'dan Zonguldak'a uzanan enternasyonalist köprüünün dizi boyutlarını örülmesi anlamına gelecektir. Bu adımımları iş nihai kurtuluşu giden yolun çözenesinden başla bir anlamı olmayacağı çok açıktır.

Özel savaşın Türk işçi sınıfı ve halkına bındırıldığı fatura salt ekonomik alanla sınırlı değildir; siyasal ve moral etkileri de daha az yaktırı değildir. Rejimin özel savaş rejimine doğru biçim kazanması bu yakıcılığı net olarak özeltiyor.

Bu anlamda, hangi cepheден yaklaşılsa yaklaşılsa, Türkiye işçi sınıfı en sıradan ekonomik kavgasından, en üst boyutlu siyasal mücadelesine kadar, tüm yürüş ve eylem tarzında Kürdistan'a ilişkin görüşlerini somut olarak ele almak durumundadır. Bu, grev çkının bir gereğidir. Bu yakıcı görüşleri her olay ve gelişme günük olarak görmek, hissetmek mümkünür.

Türkiye'nin geleceği, işçi sınıfının ve diğer emekçi yığınların siyasal sahneye çıkmasında ve bütün ağırlığı ile iktidara yürüşü kavgasında duğünleridir. Bu apayrıcılığı gelecek, Zonguldak şafağında uç vermeye başlıyor...

-Botan ve İşçi Zonguldak'a bin selam!

-Botan'dan Zonguldak'a enternasyonalist bağları ortelemesiz örelim!

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın, Partinin 12. kuruluş yıldönümü üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencilerine hitaben yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

"PKK'li olmak, her koşul altında yeniden doğuşlar yapabilmektir"

Partimiz resmen kuruluşunun 13. yılına girmektedir. Yıldönümü değerlendirmelerinde geleneksel olarak yapmakta olduğumuz, buna bir anlam veremeyiz. Anlaşılan nedir, ilerleyeni nedir? Bu yönleriyle Parti hareketimizin önderlik ettiği ulusal kuruluşun ve gelişmesinin değerlendirilmesi yaparken, bir tekrarlardan öteye, gelişmede yeni olanı vurgulamak ve bu anlamda yeni bir başlangıçın ne olmasa gerektiği hususunda da değinmek istiyoruz.

Bir kez daha belirtelim ki, PKK'nın ortaya çıkışıyla Kürdistan'ın ülke olarak, Kürdistan'ın bir halk olarak tarihte olduğu kadar çağımızda da, belki de ilk defa derli toplu biçimde kendini bulmaya ve tanımaya, kimlik kazanmaya çalıştığını görüyoruz. Bunun yaparken, bilimsel yöntemleri esas aldığını ve bağından ilâhî bir devrimci bir olay olarak geliştiği, Parti olarak doğuşun bir halkın kimliğine kavuşması ve uluslaşmasıyla birlikte gerçekleştiği açıktır. Her devrimde olduğu gibi, her oluşunun bu devrimde de temel ebelik rolünü oynayacağı bir gerçektir. O temelde gerçekleşen uluslaşmaya çalışılıyor. Ve günümüzde doğru geldiğimizde PKK kendini kanıtlayan bir oluş olarak dostun da düşmanın da kabul ettiği bir gerçeğe dönüşmüş oluyor.

Sık sık söyledığımız "PKK gerçeğini doğru kavrayalım ve doğru uygulayalım" sözünü bir kez daha yineliyoruz. Bu gerçeği doğru kavramak demek, bir anlamda insanlığa doğru gözünü açmak demektir. İnsanlığa bağışmış, özgür bir halk olarak bunun uluslaşmış ifadesi olarak adım atmak demektir. Millî kurtuluşta, öncülüğe, ulusal düstura nerede ise en umutsuz, en düzeltilemez gibi tabir edilen bir kurtulmadan alıp bir ulusal kimliğin edinilmesi savaşımını başları ile kazanma ve bunu netleştirme, keskinleştirme amaç. Toplumsal özgürlükten, en azından ulus haline gelmekten alıkoynan bir temel nedene olarak, bir halkın tarihinde en büyük ihaneti de esas alan ve aynı zamanda özgürlük düşmanı, adına işbirlikçilik dediğimiz, hatta bizde ondan da öteye aştığını en çirkince, en alçakça yaşayan kesimlere karşı çıkarak, onları hedef alarak, bu yönüyle de toplumun özgürlüğüne ulusal doğuş ve kurtuluşla birlikte ele alarak bir özgünlüğe temsil ediyoruz. Bunun savaşımını en radikal yöntemle sözde ve eylemde yapma, bunu mümkün kılacak militan tipi ulaşmayı en temel gelişmelerden birisi olarak gerçekleştirmeyi beraberinde getiriyor. Bir yıl oldukça önemli gelişmeleri yapıyor.

Şimdi yeniden durulması gereken, tarihe bir kez daha denilenecek bakmak, çağda bir kez daha bakmak, güncelliğe bir kez daha iyi bakmaktır. Neden? Çünkü, günümüzde PKK gelişmesini verdiği aşamada, PKK'li gözüyle ise, PKK'nın oluşturduğu militan kişilikte daha güçlü bakılır da ondan. PKK'lileşen militan veya Kürdistan'da onuru ve saygılı tutum almanın birinci ifadesi olarak PKK kişiliğine ve yetkinliğine ulaşan bir, tarihe bağtığında daha iyi görülebilir, çağda bağtığında daha sağlam değerlendirebilir. Hile oluncu yakalamada çok daha hızlı olur. Çünkü biz geleceği de tümüyle kazanmayı, hakkımızı olanı ele geçirmeyi, bunun amansız savaşımını vermemeyi ve bunun dışında hiçbir yol olmadığını, bunu artık bir Parti çizgisi, Parti

taktiği olarak yaşatmanın tek çıkar yol olduğunu biliyor, öyle yitirip öyle kazanmayı bilmiyor. Çünkü geleceği bakış açımız da sağlamdır, savaşçı ve kazandırıcıdır.

Parti tarihi boyunca biz çok kapsamlı değerlendirmeler yaptık. Hatta denilebilir ki, eylemlerinden daha çok değerlendirmeler hareketliyi, saptama hareketliyi. Bizde iddia ve söz eylemden önce gelir. Çokça sandığı gibi, PKK eylem yani çok gelişkin ve çok güçlü olan bir hareket değildir, bilakis zayıflayan bir yarıdır. PKK'nın güçlü olan yanı, doğru iddia ve sözüdür. Ve halen bu doğru iddia ve sözlerin gerekleri eylemde tam olarak yerine getirilmemiş olmaktadır. Kuvamımız ve gerekleri yerine getirilmemiş gerçektir.

PKK olgusunda birikenin ne olduğunu çok iyi görmek gerekir. Bu olguyu sıkı sıkıya dokurken bazı

kendini ne kadar doğru tanırsa kendi eylemine de o kadar sağlıklı yön verebilir.

Başlangıçta kendimizden korkuyoruz. Bırakalım TC ve diğer sömürgeci egemenleri, önce kendimizi anlamalı, kendi kimliğimizi bulmalıyız. Ama hayır, "ben Türk oğlum", yani egemenlik altında olan her parça, bu temelde yabancı ruha daha da yaklaşıma çalışıyor. Buna bir de komünizm çıkışı hareketleri eklersek, ulusal inkarcılığı nelere verdirdiğini daha iyi görülebilir. Yani, sağ-solu, tarih-güncel ile her şey öyle avaranmış ki, adeta "kendinden uzaklaş, gerçekliğini hor gör, kendinden utan ve hakim uluslara, hakim ideolojilere, onların temsil biçimlerine" diyor. Dört kolla egemenlik ifade eden ve bizi kendi gerçeğimize uzaklaştıran durumlar bun-

nasıl bir fedakarlık anlayışı ve nasıl bir cesaret gerektir? Halk; varlık meselesinde, kimlik meselesinde bir adım atılabilsen, atlamaya cesaret edebilirse, birçok güçlüğü ve olumsuzluğu aşabilir.

İddiasızlığın kol gezdiği, resmi ideolojinin sağ ve solu, idareci ve muhalif ile durum hakkında en ufak bir umut vaat etmediği, bilakis umutsuzluğu egemen kıldığı bir ortamda, yine halk yığınlarının ulusal kimliğine sahip çıkma surda kalsın, kendini bile unuttuğu bir durumda da "Kürtçülük" adına bazılarının da bunun en rezilce ifadesini yapmaktan öteye geçemediği koşullarda bu gerçeğe bir adım vermek istiyoruz. Ya da ortada gerçek adına tutunacak bir şey var mıdır, ona bakıyoruz. Bizim durmaksızın delicesine verdiğimiz çaba bunun içindir, buna anlam vermeye çalışıyoruz. Ortada anlam ve

boşuna, hatta aylar ve yıllarca uğraşılırsa bu temelde bir tane dost bile bulmak güç. Bu gerçeğe bise metelik değer bile veren yok, "bu delilerin işi" diye kestirip atıyorlar. Bireki bir durumda nasıl güçlü hareket oluşturup işe başlayacak? Dolayısıyla kendimizi delice bir çabamızın sahibi kilmaktan başka çaremiz yoktu.

Demek ki, başlangıç itibarıyla bu olguya katkı sağlamak öyle kolay olmamıştır. Bu tutuma öyle kolay yönelimimiz, aksine bu çok zor olmuştur. Çeşitli parti veya fraksiyonlar adına yönelip de onu ucuza satmak dışında, gelişmeyi gözlemleyecek doğru bir tutum ve yönelime ortaya çıkmış mıdır? Eğer bu gerçekten olsaydı, zaten biz ortaya çıkmazdık.

Bu çıkış, bir talinsizliğe meydan okuyuştu. Sağ ve solu, ilerici ve gerici ile içi çığın inkarnası karşı koyuştu. Yine bu çıkış, hakim uluslaşmaya karşı koyuştu, kendi köklerinden ve ruhundan kaçmaya, korkuya, bencillığe, düşsüncülüğe, iddiasızlığa ve çokça sözünü ettiğimiz iddiasızlığa karşı koyuştu. Halen de etkili olan "bizden adam olmaz" tutumuna, yani "koruyamayız, savunamayız, kendimizi alamayız" gibi anlayışların her çeşidine karşı koyuştu. Bu karşı çıkış, arkasında süper devletlerin çıkarları bile cesaret edemediği, kendi gerçeğinin üzerine inatla yürümünün, bunun kararnada olmanın ve onun cesaretileri ve gücünü göz termenin savaşımıdır. Bizim bu işe el atışımız işte bu anlamda geliyor.

Başlıta, sağlam bir başlangıç veya sağlam bir doğuş ne ise, sonucu belirleyen de o olur. PKK'nın bu başlangıç gerçekleşmesi ve gelişimi, bu doğuşuna yakından bağlıdır. Neden zor militanlaşılıyor? PKK içindeki doğuşunuzu ve gerçekliğini yeniden doğru ele alırsanız, bu rahatsızlık anlaşılacaktır. Biz kendi doğuşunuzu, zorluklarımızı, biçimde ve muhtevada yoksulluğumuzu çok yönlü olarak ortaya koyduk. Çokça söyleyelim, bu sorunları yıllarca bocadık. Çıkar savaşımının nasıl geliştirilmesi gerektiğini ve yine hangi ulustan ve hangi sınıftan yana olmak gerektiğini arayış içinde, "bir adam iletir, bir iki adam gen" tutumlarını yaşadık. Fakat sonuçta hep bizi bu yapan bugünkü tutumu bir adım daha ileri götürme sanısını açık bıraktık. Son harmları bunun için yaptık. Her şeyden önce siz PKK'lileşmeyi bu temelde bilimsel ve ona göre ver almalısınız.

Şimdi tekrardan bu noktada bir parantez açıp sizi tanımlayalım. Sağlam bir doğuşun sahibi olmadığınız gibi, ulusal, sınıfsal ve ruhsal açıdan da çok çarpık bir kimliğe sahipsiniz. Bahsettiğimiz çıkış öncesi koşullar dikkate alınırca bu anlaşılabilir. Siz bu koşulları kendiniz için normal bir PKK çıkışı haline getirseniz, kendinize de, PKK'ye de en büyük kötülüğü yapmış olursunuz. Ve o zaman da bir hiç durumuna düşersiniz. Peşine düştüğünüz dertlere, amaçlara bakıldığında oldukça ilgisiz olduğunuz görülmüyor. Bir metelik kurşun sıkıyorsanız; birisi size olur bir kişi gösterdi mi ona adeta kırk tula atıyorsunuz. Bunun için yeri-yurdu, eli-barkı, kutsallığı rahatsızlık çığneyebilirsiniz. Belki ki, bu tutuma giren ruh ve kişilik çok şey yitirmişti. Böylesi bir tutuma düşmeyen kişilik var mı? Şimdi biz burada PKK'nın gerçeğini, yarılma gücünü ortaya çıkarıyoruz. Biru duyacaksınız ve yeniden doğuşu

"PKK gerçeğini doğru kavrayalım ve doğru uygulayalım, sözünü bir kez daha yineliyoruz. Bu gerçeği doğru kavramak demek, bir anlamda insanlığa doğru gözünü açmak demektir. İnsanlığa bağışmış, özgür bir halk olarak, bunun uluslaşmış ifadesi olarak adım atmak demektir..."

değerleri özenle yerleştirmeye çalışıyor. Bunun yaparken, yok edici karışıklı olunun, "düşünemeyişin, hele hele hiç yapamamışın, kendi ulus-ülke ve halk gerçeğini bir anlam yaklaşırsan yanarsın, eyleme hiç dokememiş, tarihinle bak başına ne gelebileceğini belle" dercesine ve kulakları sağır edersine tehditler savurduğunu ve bunu tam bir ideolojik denetim ve saptırma aracı olarak kullandığını biliyoruz. Bu temelde "ne düşün, ne de yap, aksi halde sonunu sen düşün" tutumunun giderek daha yoğun dayatılması neye yol açar? Kişinin kendinden uzaklaşmasını, ülkesinden, halkından, tarihinden, anından, hâkîrinden, maddî-manevi her tür çıkarından uzaklaşmasını yönlendirir. Karşı güç, psikolojik olarak bunu zorunlu kılar. Siyasi tutum olarak da, halkı tamamen bunun dışında bırakıyor. Yasakları geliştiren ve bunu sadece hukuki yasaklarla da sınırlamıyor, yasakları ruha kadar iletiyor. Ruh bu anlamda denetim altına alınmaya çalışılıyor. Bir olgudan, bir olgudan ele geçirilmesini bahsediyoruz. Ve gerçek de budur. Ruhumuz kendi gerçeğimize biraz yaklaşırmak istiyoruz. Unutmayalım ki, kişi

lardır. Hele bir de tarihte oldukça çok kaybetmiş, halk olarak doğru düştü kendini bulamamış, ülke kavramına ulaşmamış, ulus kavramına hiç mi hiç yaklaşmamış bir durumda yaşadığımızı, buna mecbur ediliğimizi gözönüne getirirsek; 1970'lerde bizim PKK olgusuna ilk adımları atırmamızın anlamı daha iyi anlaşılacaktır. Bu anlamın yüceliğine mutlaka ulaşmak gerekiyor.

Mesele sadece bu baskından korkmak değil, mesele sorunun çözümü için içine girecek savaşımıdır. Böyle bir olguyu kabul edip etmemeye sorudur. Uğruna savaşmaya değer bir olgu mudur? Bu konuda iddialar çok çeşitli, her türlü ideolojik, ilerici-gericisi, sağ-solu "gerçek benim düşündüğüm gibi olmalıdır" diyor. Yani halkı kendi gerçeği hakkında güpheli bir duruma sokmuşlardır. Bir de günlük olarak devletin resmi politikası "boşuna çabalam, en ufak bir umut işigi yoktur" tekinde buluyoruz. Sömürgeci, kafalarında bu konuda bir türlü fikir olanların ne murad edileceklerini ve ne de maas alabileceklerini, tersine böylesi bir iğkene ve ölümün beklediğini sürekli tekrarlıyor.

Gerneye ne kaldı? Nasıl bir yürük,

receğimiz bir nesne var mıdır? Nerede arayıp bulacağız?

Bakıyoruz, maddi zenginliğe ulaşmak için herkes kaçıyor. Manevîyat için hakim ulusun kültürüne sarılıyor. Güç ve siyaset sahibi olmak için egemenlere kaçıyor. Bu aslında bir arayış, ama bu arayışa bise paralık değer biçen yok. Bütün bunlar bir gerçek ve günlük olarak üzerinde etkili hesap bu temelde olmalı. Olağanüstü bir kuvvetle yüklü olarak göklerden inip bu dünyaya gelmişim ki, kendin de bu koşulları bir zavalıslısın. Ouldaka da kötü-rümleşmiş ve nefes alma şansı olmayan birisin. İşin en ilginç yanı da burasıdır. Bir türlü anlam verilemeye anlam verelim, bir türlü ilerlemeye değe inelim diyoruz. Bu çağı yarılmış oldu ve değerlendirmelerimizi tekrar yapmak istemiyoruz, bunları on yıla ilişkin olarak ilaveten belirtiyoruz.

Arayış var. Din gerçeğinden, ulus gerçeğinden hayli etkilenme var. Bunların sonuca ne anlama geldiği, bizi doğru sonuca nasıl götüreceği düşünülmüyor. Ama o zamanın olanakları, gücümüz ve kavrayışımız, bizi çok güçlü bir çıkış yapmaktan alıkoynuyor. Bütün bu nedenler de bir yana, herhangi biçimde bir kitlesini aramak

yapacaklardır. Eğer "çürümüşüz, bir daha dirilemezsiniz" mi diyorsanız o zaman bu anlamda bulunamazsınız. Sonuç, eğer Parti görevleri karşısında devrimizdir. Kendimize gelelim. Bu işlerle oynamaz. PKK'nın doğuş gereklerini öğrenmez. Bizim bu hususu bu kadar ısrarla savunmamızın nedeni, birçok örnekte de anlaşıldığı kadarıyla çarpık, dilediği gibi hareket eden keyfi yakaşım sahiplerine büyük tehlikeler getirdiği için. Felaket çeşitli inanılır ve yaşanılır gibi değildir. Biz bu konuda doğrusunu yapmak için tüm gücümüzü ortaya koyduk. Aslında her dönem gereklerini sergilemeye çalıştık; yalvararak, yakararak, rica-minnet ile doğurular kavrayarak iddik. Bizimle iyi iyi olmamıza çalışmak isteniyorsa, hiç olmazsa bu işlerin gerekleri biraz dikkate alınmalıdır. Bu kadar keyfiliye beraber, hem bizimle olacaksın, olmaya çalışacaksınız, hem de kendinizi yaşayama çalışacaksınız. Bu trajediyi ve büyük felaketi hazırlar. Şiz nasilsin nasilsiniz ki, halen bu gerçeği anlamıyorsunuz. Bu temelde doğuşları sağlam yapıyorsunuz. Biz bunu, kabullemiyoruz. PKK'de sıkı sıkı taze bağlançlar yapmak gerekli ortada ve bu temelde kendini yenilemek imkan dahilindeyken ve bu şans herkese açılmış şiz yine de bunları değerdendiriyorsunuz. Böyle olursa yaşayamaz, yaşatamazsınız. PKK'de her gün şehit düşme, vurma, vurulma, işkence görmek, zindana düşme var; bu daha da artmaktadır. Kendi salırlarında yarğılama şiddetlidir. En "benim" diyenler PKK'nın yarğı gerçeğini kurtulmadılar.

Bu önlenmeyecek bir durum veya bir kader midir? Kuşkusuz hayır. Sağlam ve taze bağlançlar yapılmadıkça ve PKK'de doğru doğuş gerekçeleştirilmediğince için bu böyle oluyor. Bu yoldanmış vesilesiyle sizlere bir kez daha sesleniyoruz. Şayet bu durumda iseniz bundan bir an önce kurtulmaya çalışın; yaşama konusunda iddialı iseniz ve bu iddianıza saygınız varsa bundan sonra kesinlikle sağlam bir doğuş temeline yürülmelisiniz. Zaten bu temelde yitidirmenizi yeniden hesap yapma, doğru hesap ve doğru bağlanç yapma biçiminde sizleri bir şans olarak sunuyoruz.

Bu anlamda PKK'nın doğuşunun sağlığını olduğunu söyledik. Mevcut gelişmelerin düzeyi de bunu ispatlıyor. Ve bunda da kişisel rolünüzü ortaya koyduk. Anlamli çıkışlar yapmayı, kendi kendinizi yenilemeyi ve güç sahibi kilmayı, size de gösterdik. Hem de bütün ayrıntılar ve yönleriyle, zayıf ve güçlü yanlarıyla, ayırtı ve mutlak vadedilen yönleriyle önünüze sergiledik. Bu konuda gereken mertliğı gösterdiğiniz kamsındır. Anlamıyorsanız o sizin bileceğiniz iştir. Çünkü ben kendi paçamızı düşünmüyorum. Unutmayın ki, benim sizleri den daha fazla yaşama bilincim var. Kendi kalıtlarında sizlerden daha fazla sevdi: elim durumları vardı. Ama tenenüzü emedik; bir halk adına, insanlık adına yaşanması gerekeni yapadık, bu konuda ne yapılması gerekiyorsa onu yaptık. Buraya bu onuru sağladık, doğru bir temelde paylaşmak için gelmiştik. Biz yaramazlıklarınız, kırınız-pasınızla yaşamak zorunda değiliz. Biz kendimizi büyük bir özgürlük yaşamak ve savaşçıdır durumuna getirirken, bunu kişil adamları ya almak için yapmadık.

Yoldaşlarımızın en değerli şehit oldu. Hem de hiçbir şey yaşamadın. Bunların kanları üzerinde sahte-kurtarılma yürüme kabul etmiyoruz. Buna anlamak istemeyene heralde Parti içinde fazla yaşama şansını tanımayacağız. Buna cesaret edilmemesi gerektiğini bilimselisiniz. Bizimle

yoldaşlık olarak değildi. Derinliğine ulaşırsanız beraber yürünebilir. Biz yapınızda geliyoruz, siz geliyorsunuz; siz bize hizmet sunuyorsunuz, biz size sunuyoruz. Tabii ki, sunduğumuz hizmet kişisel kariyeriniz ve çıkarınızı doyurmak için değildir. Devrimci kültürden tutalım askeri kişiliğe kadar sizi her yönüyle büyük insanlığa ulaştırmak için bunu yapıyoruz. Bunu da kendi edemeyişiniz, ilki doğuş ve oluşum sürecinden başlayarak daha sonraki süreçlere ve günümüze kadar da bu yöledir.

Bir parti tarihi sözkonusu olduğunda, çocuksal gelişme döneminden bahsedilir. Böyle benzetmeler pek isabetli olmasa da, ihtiyat payı bulundurmamak kaydı ile söylenmesinde sakınca olmayabilir. Bizde 70'ler sonrasının çocukça gelişme çabaları döneminde yine büyük anlayışlılık ve sonucu gereken yerine getirememiş ve ısrarla sağlırdızken, yani cüceleşmeden kurtulmaya hastalığına tena yakalanırdı vardır. 30 yaşına gelmiş

"PKK denilen olay bir varlıktır ve yaşamsaldır. Buna, düşünce ve yürek gücü haline gelsin diye ne lazımsa onu verdik. Bunun için geniş araştırmalar içersine girerek ne kadar değerli ve yararlı düşünce ve ne kadar güç-kuvvet buldusak hepsini buna dahil etmeye çalıştık. Bunu yapabilmek için, tehlikeler ortamında ve nefes-nefese yaşadık..."

ama "ben bir çocuğum, bir cüceyim gelismem" diyor. Bu tutum çok belirsizdir. Bu büyük biziye sanıklar ve rahatsızlıklarla karşı karşıya getirmektedir.

Çocukluk yılları için şiz söyleyin; bu çocuk alle ortamında ama kucağında beslenmesizne iflah olmak ve kolay ölebilir. Bu durum hareketleri için de böyledir. Bu konuda Partimizin gelişimi gözönüne getirildiğinde, başından itibaren anlaşırdı bir terör ve yok edici bir orlamla karşı karşıya olduğunuz olurdur.

Biz tanımıyız şöyle yaptık; PKK'nın doğuşunda bir halkın yeniden doğuşu, yeniden oluşması ve hem de bunun en devrimci yöntemlerle sağlanması vardır. Bu çocuğun özellikleri boydirdi ve yaşamak zorundadır. Şimdi hala bunu anlamadık halde dönemin yolu arkadaşlarımız olduğunu iddia ederler var. Pek o imha yıllarında bu çocuk nasil yaşayacaktır? Yaşamak için şiz ne yaptınız? Kurumması, beslenmesi ve düşünsel gelişmesi için neler yaptınız? Evet, doğuşa olduğunuz gibi, çocukluk dönemindeki büyüme ve gelişmeye de doğru anlamla böyle vermek gerekir. Şimdi hepimiz bu gerçeği yaşamaya bayılıyorsunuz, hem de bunu iddia etmeye yapıyorsunuz. Fakat bunun bir de çocukluk dönemi vardı. Kurumması, beslenmesi ve kalfaca olduğunuz kadar yürekçe de gelişmesi için böyle bir çocuğun bu yıllarda nasil yaşadığı

herhalde tasavvur ediyorlar. Bir partili bunu kabul etmek zorundadır. Biz yıllar nasıldır? Alın üç-beş yaşındakı bir çocuğu ortaltıra atın, onu parçalayacak kurtlar, kuşlar da olmasın, acaba yaşayabilir mi? Tabii ki, çocuğunuz göre PKK'nın doğuşu ilahidir; büyümesi de ilahidir ve peygamberce olmuştur. Biz de duyurduk ki, insan emeli ve çabası sonucunda ve bilimselce olmuştur.

Biz bu yıllarda da üzerimize düşeni hem de nefes-nefese yaptık. Dedik ki, bu PKK denilen olay bir varlıktır ve yaşamsaldır. Buna, düşünce ve yürek gücü haline gelsin diye ne lazımsa onu verdik. Bunun için geniş araştırmalar içersine girerek ne kadar değerli ve yararlı düşünce ve ne kadar güç-kuvvet buldusak hepsini buna dahil etmeye çalıştık. Bunu yapabilmek için, tehlikeler ortamında ve nefes-nefese yaşadık. O raştızın hastalığına tutulmamak için de öz suyu, yani onun devrimci ideolojisi ve politikasını örgütüllüğe dönüştürmek üzere çaba sarfettilik ve bunu sürekli kıldık. PKK sözkonusu olduğunda, dünasya olark hangi dünyayı kabul edecek? Bir ülkesi var mı? Bu nasil bir ülkedir? Bunlar ortaya çıkarılmaya çalışıldı. Hiç kimsenin sahip kımadığı, harebe durumunda olan ve herkesin kaçtığı; böylesi bir çağda bile hiç kimsenin iddia etmediği; dünyada kapitalistinde, sosyalistinde de kabul etmediği bir ülke gerçekliğı sözkonusu idi. Dünya bunu insan etmiş ve ölebilir diye ferman yazmıştı. Kısacası tarih öyle bir tarih ki, gerçekte tarih olmaktan başka her şeyden biziyor. İşte böyle bir tarihi değerdendiriz; taşları iyi ayıklamak ve ayıkladığımız taşlarla da gerçekleri ortaya çıkarmak gerekiyordu. Yani bu örgüt kurma, propaganda yapma ve halk gerçekleri açıklama anlamına geliyordu ve bunun doğuşu da oldukça sancılı idi. Yıllarca uğraştıkız sonra katabildiğimiz birkaç kışıl de kısa zamanda kopuyordu.

İşte bu yılları bu biçimde değerdendiriyeyiz; çünkü hem kavrayışta, hem katilimde ve hem de nesnelleşmede geliştirmeye çalıştık. Sonuç, Türk barbarlığınu bu en son ve de en yaman temsilcisi, onun ordu başı canavarının 12 Eylül faşizmi biçiminde üzerimize gelişti oldu. Yapılan planlama ve öngörüklerin uygulama, ilk ayda sonuç alma biçimindeydi. Tarihle olduğunuz günümüzde de bütün ilişkileri buna göre ayarlamış ve bunu iyice planlamıştık. Ayrıca arkasında siniriz para, silah ve insan desteği var. Buna karşı sen bir kanca gibisin. Tek şansın deve adını atarken mümkün olduğunuz kadar atında ezilmeye çalışmaktır. Kanca artık ne kadar adam salın, kanca şansına sahipse, senin yaşam şansı da o kadardır. O mahareti gösterilebilene özlemiyelisiniz. 1980 sonrasında bütün işkencesi ve imhası ile üzerimize gelirken, biz karşısında yine bir kansı bile değildik. Hatta o dönemler, bunlar bir parmaklıklar yılanlarıdır, potinimiz üzerine koyacak kırdı" diyorlardı. Oysa yılan bir değıli kendileriyle. Biz ois oisla boy vermek isteyen bir filizdik. Potinimiz üzerimize gelmesini için çaba sarfetdik. Daha sonraki yıllarda da sarfettilik, buna çaba, neyin çabası ve neyin sayıydı? Çocuk biraz büyüdüyü, ayağlarının üzerinde yürümeye başladı, hatta ezeli düşmanlarıyla vuruşmaya ve bu amaçla ilk yumruklarını da atmaya başladı. Bu, imhayı ölemek içindi. İşte bunun üzerine çığırda dönen düşman, "sen misin bunu yapan" deyip, tarih ve çağın en janetli, en azgın ve barbar gücü ile üzerimize geldik. Sen üç-beş kişisin, onun tam bir milyonluk ordu gücü var. Öte yandan NATO su, Avrupa'sı ve Amerika'sından ve her türlü gerici çevreden desteği geliyor. İşte savaşçı biz bu yıllarda bir temelde

büyük bir güç dengeliği ortamında vermeye çalıştık.

Çocuğunuz bunları da anlamak istemiyor. Kaba anlamda kavrayış var. Fakat bu savaşı yenilgiye götürmemek için daha büyük düşünce, beyin ve yürek nasil olmalıdır? Ya da her günkü faaliyet düzeni nasil olmalıdır? Bunları kaba anlamda bilmek de, bu anlamda işleri yapmak ve durumu kurtarmak da yeterli değildir. Gerçek anlamda kurtaracak çabayı tayin edecek ve yenilgiye götürmeyecek tutumları belirleyecek. Artık kavramada derinlik, yapmada kesinlik ve yoğunluk olmalıdır. Mekan ve mevzi seçmeyi iyi ayırdetmeli, neyi ne kadar tartışıyarak bilimi ve bu konuda kelimenin tam anlamıyla taktik ve politika etkin biçimde yapılmalıdır.

80 sonrası çabamız, küçük bir toplanı yapmak, alelelece birkaç değerdendiriyeyiz; düşman nasıldır, nasil geldi, ne yapmak istiyor, biz neyiz, nereye gidiyor, ne yapmalıyız gibi sorulara yanıt aramak biçimindedir. 80'lerin başında bir konferans yaptık, buraya adamlarımız geldi. Konuşuyor, tartışıyor, ama onlar sağlır oylan örneği yüreklerinde hiçbir gücü gü getirmiyorlar; gözlen her arkada ve her türlü melaneti yapmaya açıklar. Yüreklerinde Avrupa sevdası kördüküyor ve kaçışın her türlü soyus biçimini deniyorlar. Dinteme, ilki ile yaklaşma ve anlama yok, umut yok, suratlar buz gibi soğuk, yürekleri işlemiyor. Çocuğunuzun durumunu kabul edili cinsten değildi ama, bunlar ülkemizin gerçekleri olduğunuz için anlayışla karşılıyoruz. Biraz yaşama şansını elde etmişseniz eğer, kendi bu şahsi yaşamlarınızın hileli, demagojik ve

çalışınasına koşarak, yürüyerek kaba hacradık. Biz de insanlığı için böyle ele aldık ve böyle kurtarmaya çalıştık.

Bu yıllarda diğer çok güçler de vardı. Onları o zamanaki bağlançların bugün ne olduklarını da açıklar, açıklar. Kendimizi imha beladından kurtarmaya çalışırken, bir yandan da hazırlıkları yaptık. Birkaç iyi boyunca birkaç savaşçı bulup buluşturup bir araya getirmeye, ülkede bir şeyler yapmaya, yürekleri bese basa yola açmaya çalıştık. Günümüzde halen geneli taktikinde doğru düştü gelelemeyen temel nedenini, bağlançları bu iddiasız adımı atılamadığına görmek gerekir. Bazıları daha ülkeye adlarını atılamadığına bile gerçekten niyetçe de, düşünce itibarı ile de bitik durumdadı. Bizde ah-bap-çavuşluk ve bir arkadas adına, hatırına alım adına yanları güldürdük. Yüğünlüğe tuz kondurmak istemeyiz. Ama aslında bu işin gerçekleştirmesine hiç de hazır değildir, yul yürümeye bile bilmiyor. Yura rağmen atmış kendini ortaya. Böylesi adam ülkede yaşatmak bile mucizdir. Çoğu böyle oldu ve tabii ki uzuz kaybetti. Yürükliydiler, fedakardılar, kendilerini hiç düşünmüyorlardı. Ama bir kişilik heşaplamının olmaması hiçbir değeri kurtarmaya yetmez ki!..

Halkımız genelde de böyledir. Kendini düşünmez, çıkarını bilmez, ama düşmanın onu kullanasından ve ezmesinden kurtulamaz. Açık ki, bu devrimci değildir; dönemi kurtaracak devrimlik hiç değildir. Oysa bize lazım olan ve bu yılların gereklerini yerine getirecek bir devrimciiktir.

15 Ağustos Atılımının Üzerinden

"Bu savaşı yenilgiye götürmemek için daha büyük düşünce, beyin ve yürek nasil olmalıdır? Ya da her günkü faaliyet düzeni nasil olmalıdır? Bunları kaba anlamda bilmek de, bu anlamda işleri yapmak ve durumu kurtarmak da yeterli değildir. Gerçek anlamda kurtaracak çabayı tayin edeceksin ve yenilgiye götürmeyecek tutumları belirleyeceksin. Artık kavramada derinlik, yapmada kesinlik ve yoğunluk olmalıdır. Mekan ve mevzi seçmeyi iyi ayırdetmeli, neyi ne kadar kurtaracağını bilimi ve bu konuda kelimenin tam anlamıyla taktik ve politika etkin biçimde yapılmalıdır..."

sahteher biçimlerine yönelmişsiniz, böylesi bir durum, düşmanın her türlü uygulamasının sonuna kadar yürütmesini neden oluyor.

Düşmanın ne kadar insal olduğunu biliyoruz. Zindanlar dolu, rumuş ve rigarda bile yaşam bize zindan edilmisler. Yani bu, yakanaya kadar giden bir iştir. Bu yıllar kurtarmaya çalışırken, sizlere tekrar söylüyoruz ki, dava adamlı haline gelmek öyle kolay değildir. Gençleri, birtakım iddialara bura kadar getirmişsin. Şiz aldatmak istemiyorum, basit bir tarlatır durumuna düşmek de istemiyorum. Davanın özünü ulaştırak, biraz da bu yılları, bu yaman yılları kavramakla mümkündür.

Oysa yaşanan, büyük güç vermesi gereklerini birize bir inatla gerçeğe yaklaşılmamıştır. Elini kaldırıyor, duyuyor, dilini kıpırdıyor, düşüyor. Ama bütün bunlara rağmen yine de kaybetmemek için bir şeyler yapacak. Yaptık. Bir kalfamz vardı, yuren çok zümmler kıkmamaya çalıştık. Yürek çalışıyor bizde, dil dönüyor; konuşturduk. Diğerleri inadına ne kadar ilgisiz, ne kadar iddiasız olurlarsa da, bir kez daha delicesine ve

daha bir iyi geçmeden, her şeyin sonu görünmüş gibiydi. Bizizat ediyor, en sorumlu olanları, bu işin bu hal iyle yürütmeyecğini, gerek sözleri gerekse hareketleri ile açığa ifade etmişlerdir. Bizim için her şey demek olan adır. Bu daha dönümüne mecesine ve mullaka atılması gereken adam sona eriyordu. Böylece birçok halin başına gelen yurtuzlaşma, vatansızlaşma ve milliyetlesizleşme kesinlik kazanacaktı. Bu bir biresiyi yaşamı sonucu da değili; tarhten silinme, millî gerçeklik olmanın adına, daha özgür bir gerçek olmanın için bile duyuramaya anlamına geliyor. Bunu önlemeye çalıştık. Bu dönemde de bizimle yaşamak istediklerini söylüyorlar daha çirkin, iğrenç ve rezilce biçimlerde kendilerini yere atmaya çalıştılar.

Burada, dört yıl önce PKK (II. Kongresi yapıldı; bir tartışma, çözümlenemediymi bu. Bu konuda sözümüne en iddialı olanlar bile yine doğruya gelmeme durumunu yaşıyorlardı. Eğer nasil ele alınmalı, işlerin doğrusu nasil ortaya konulmalı, iddia sahipleri haline nasil lenmelidir? İnsani kahredoresine bu yılları düşün, iddiasız ve çözümsüz bırakılır. Bu tutumla işlerin ilerletilmeyeceği açıktır. Geleneksel köleci

yaşam ve tükeniş bu dönem de geçerli olgusudur. İstedikleri kadar iafazanlık yapıp başka telerden çalsınlar, gerçek budo. Bu dönem çok acısı ve zorlukları vardı. Bir yandan imhayı önlemeye çalışırken, bir yandan da PKK'ye daha etkin vurabilmek bir güç haline gelmek iddiasındaydı. Bu Parti iyi doğmuş, iyi yürümüş ve vurmaya aktif sanat belleyen bir gençliğe ulaşırmıştı. Bu niteliği daha da etkin biçimde sürdürmeli, daha iyi vurabilmeli, bunun için yaşayabilmeli ve güç-kuvvet kavrayışı daha da pekişmeliydi.

O yıllarda gerçeklik budo ve bu yalnızca PKK gerçeği için böyledi. Aynı zamanda çok iyi bilini ki, PKK gerçeği ulus adına, halk adına ayakta kalın yegane gerçektir. Savasırsa o savaşacak, direnirse o direnecek ve bütüne sağrı olursa bu olgu ile mümkün olacaktır. Dolayısıyla kişisel bir olay değildi uğraştığımız. Bu konuda biz şunu söyledik: "Çözümlemek durumunda olduğumuz bir kişi, hatta bir sınıf değil, bir ulusun kadridir." Onu çözmeye, olumlu yönde işletmeye ve bir yaşama şansına kavuşturmayacaklık. İddiasızlık, ilgisizlik, ayrıntıların özü bulandırma ve başkalaştırma gibi kırk illeli sahtekar tutumları kapıları açtık tamamlanma karşı yükümlendi. Ve bilinen çözümleme sürecine böyle girdik. Şu misiniz bir halkın kaderi konusunda böyle yavaş duran, şu misiniz böyle diyor duran, şu misiniz kendi kendinizi aldattığınız kadar bir halkı da bütünüyle aldatma tehlikesine iyi açan? O halde biz de yükleniz dedik ve yüklenildi. De dalisince çağa, yaklaşım ve yüklenme tutumu yine kazandı.

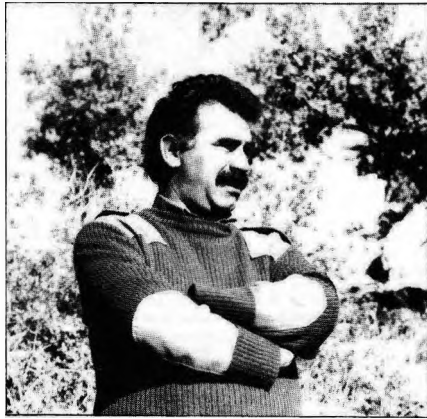
İsarela sapırmak isteyenler vardı. Yine doğuşan provokasyonları zaten doğuşan beri yakamızı bir türlü bırakmıyor. İhanet ve teslimiyet geleneli gırtlığında kadar katilimi zaten tehdit ediyor. İlgisizlik ve iddiasızlıktan bir an bile vazgeçmiyoruz. Yüçlük tutum sözkonusu olduğunda iki adam aptı düşüyorlar. Ama biz her şeyi rağmen yine de sürdürmesini bilmiyoruz. Bir dereden su getirecekmiş, gerçeğin bizim açımızdan ifade edilen anlamını bütün yönleriyle ve iktidar koyacakmış, öyle ki kaçacak bir halk bile bırakmayacakmış; düşmenin de, abartmanın da önüne geçecekmiş, doğru yolum biricik olduğunu kanıtlayacakmış ve yürüteceksin. Bunun yapmaya ve bu temelde o bildiğimiz yılları kazanmaya çalıştık.

1987-88-89 yılları ne anlama gelir? Her şeyden önce PKK denilen olgu güc kazanıyor. Gençliğin coşkusuna kendini kapırmış doğuşu. Büyüyebilir, daha iyi savasabilir. Düşüyor diye bunun için yeni yöntemler geliştirdi. Yüzlerce yıllık geleneksel sükıyönemir efanesi fazla işe yaramadı, boşa çikarıldı. Bu kez olağanüstü hal yönetimi oluşturuldu. Olağanüstü hal yönetiminin çok şey beklenildi, ama bu yıllarda onun özel savasını da boşa çıkarmaya çalıştık.

Olağanüstü hal yönetimi en geç 1988'de PKK'ye ve yaratıldığı gelişimi bilecekti. O temelde geliştirilen provokasyonları vardı. Bunlar çok savasla birleştirildiğinde görülecekti ki, hem PKK'nin imhası, hem de PKK'nin mirası üzerinde o TC tarihinde çokça görülen, özünü imha ederek üzerinde sahte bir aşlama ve ondan kendin en güçlü dayanacağı, yani iktidariyetin oluşturma planı vardır. İşte zindandaki tiratırlar, işte her Avrupa'daki provokatörler, işte her tarafa bu veren inancızlar, teslimiyetçiler... Bunlar, özümüzün tahribatı üzerinde sahte bir pıçleşme hareketi yaratarak bana Kürdistan'ın yeni ve en güçlü sosyal iktidariyet işlevi gördüklerini ve böylece kanımız

üzerinde ulusal imha daha iyi üreyecek, devrim arızı umut olmaksızın bile çıkacak, yerine işbirlikçilerin rezilane dünyası kurulacaktır.

TKP tarihinde ortaya çıkana bakalım: TC'yi en halisane savanların ve kemalizmin en iyi kuyrukçularıdır. Bizdeki o "Genç Kemalistler" in yapmak istediği bunun aynısıdır. Hatta daha tehlikeli ve daha alçakgırsdır. TKP muhalefet adı altında yine bir şeyler yaptığını sanır. Oysa biz zımkılar faşizmin katibiz işbirlikçileri olarak bunu yapacağız! Tehlike bu anlamda son derece büyük ve önüne geçemeyen yalnız PKK değil, ulus ve halk olarak her şey gidiyor. Bu

ölenemeye çalışıldı. Provokasyonlar mantığı ve onun içine, rezil, anır tanımaz, gem alması temsilcileri ile yürüttüğümüz savaş büyüttük; yıllarca sürmüştür ve halen de sürüyor. Özel savaş taktiklerini boşa çıkarmak öyle kolay değildi. Ona güç getirmek, ona karşı koymak, onun sınırlamak ve bu amaçla gerekli olan katkı hat sızın için başlı başına bir inceleme ve eğitim konusudur. Öyle kolay ulaşmak mümkün değildi ama mutlaka ulaşmak durumundamızdır. Bunlara ulaşmak. Bu yıllar, kazanmamız için gerek çözümlerle ve gerekse pratik müdahale gruplarıyla ve ardı arkası gelmeyen büyük bir inatla yüklenildiği yüklenildi. Kaçan kaçarak, idgisizler, iddiasızlar, adam olmazlar hangi soydan, tondan ve ne sayıda olursun olsunlar hepisiyle savaş sefirasına çıkacaktır. Bu yıllar böyle karşılandı, böyle kazanılmaya çalışıldı. Ve sonuç, geldiğimiz gündür.

1980-90 arası dönemde, yalnız Parti açısından değil, bütün ulusal değerler adına imha öndeliği gibi, çağa da tıslı yeni değerler ilave edilmeye çalışılmıştır. PKK olgusu biçiminde ortaya çıkan ve gelişim gösteren, aslında bir ulusun yeniden doğuşu, yaşay kalışığı, güç toparlanması, hele hele ulusal kurtuluş savası gibi bir mücadeleye dönüşme bile kabul etmeyecek kadar gelişirebilecektir. Tabii ki, onun iç cephesi, yani toplumsal özgürlük babından tutalım, özgürlükçü davranış ve düşünceler kadar müthiş geliştirilmiştir. Bunlar kazanandı. Yüzyılların gerici, bağınaz ahlakı değeri vargılan ve gelenekleri ile iktidariyet politik ifade, tutum ve davranışların hepsi yerle bir edildi. En önemlisi de yüzyılların o yabancısı ılgal korkusu ve faşist terör yitirdi. Yine bu yıllarda ulusal bilinç, özgür tutum çok sayıya hakla ve halkan da çok PKK'ye mal edildi. Silahlı savaşına kesintisizlik kazandırıldı. Bu önemli adımlar her ne olursa olsun kesintiyi uğratmak gerek. Çünkü o, birçok başka olguya yol açar.

Bütün bunların sonucunda düşmanın asırık politikaları çıkmaza

düşürülüyor. Sıkıyönetimden tutun idam, her türlü terör ve işkenceye kadar tüm etkisiz kınılıyor. Yurtidışı çember gelişime çabaları boşa çikarıyor. Bunların hepsi için çalışma, hem de çok akıllıca ve çok sabırlıca çalışma gerekirdi. Yani düşündüğünüz gibi öyle kolay kazanılmıyor, veya böyle önderliğin olağanüstü yetenekleriyle de kazanılmıyor. Çalışma ve ardı-arkası gelmez çabayla, doğru politik-taktik tutumla gerçekleştirildi bütün bunlar.

İşimdi öyle bir noktaya gelindi ki, bizi amansızca imha ile karşı karşıya bırakan düşman ve bizi en çok inkar eden dünya kamuoyu bile artık

şeyden önce geleceği gerçekten sağlam kestirme, devrimci ve bilimsel temelde nasıplımlar öngörü, hiçbir hareketle nasip olmayacak kadar PKK'ye nasip olmuştur. Bazen umut en değerli katkıdır ve bugün umudun en görkemlisi PKK'dir. Bu mut zindanları çalışıyor, aç-susuz dağları en yaşanılması gereken kutsal alanlar durumuna geliyor.

Peki bunlar daha değişik yönleriyle ne anlama geliyor? Başlangıcı da belirtildiği gibi, tarih ve çağ yitirilmiş, ruh kaybedilmişti. İnsanlar kendini kaybetmiş, hiçbir ferte gelecek sağlama düşüncesi kalmamıştı. Bir de buğüne bakalım: Ulusal

buyle gerçeklerimiz yoktu, ama şimdi var. Peki yine de yanlış yaklaşılabılır, başka anımlar yüklebiliyormuz? Hayır. Buna hakkımız yok. Tekrar vurgulamak gerekir ki, bunlar kolay kazanılmayan gerçeklerdir. Üzerinde tamim etmek için ya da benicilliliği taslim etmek, zaafıların işi görmek için ortaya çikarılmadı. Bir onurun korunmasından, bir namusun kurtarılmasından bahsedilebilir. Fakat onu ucuza paylaştığımız için bu durumları gelinecektir. Gerçeklerimiz, bu onuru ve namusu nasil paylaşmak gerektiğini açığa ortaya koyuyor. Buna mutlaka sağlam katilim gösterecektir.

Önderlik olarak bir bütündür, tüm çabaların sabırlı olmayı içlediği gibi, bunun gelecekte sağlığı içlediğini ve sağlığı kumanda edmesini de içerir. Açık vermez, çaptan düşürülmeye, başkalaştırılmaya izin vermez. Hele hele dev bir çabının ürünü ise, onu kişilerin keyfine bırakmaz. Önderlik olgusunu, PKK'de temsili bulan bu olguğu lütfen doğru kavrayalım. Birey olarak katilim dereceniz ne olursa olsun, eğer cesaret, çaba ve fedakarlık bir bütün olarak PKK'nin önderlik gerçeğine ulaşmışsa, onun içinde erime-mişse fazla anlam ifade etmez. "Ben bu kadar verdim, bu kadar istiyorum" anlayış bizde yoktur. Belki yanlış düşünüyordum ama, benim stilim ve sorumluluğum böyledir. Kendim de şu kadar istiyorum diye bir hak iddia etmiyorum. Benim yaptığım, sürekli çabalarımı bir şeyler sağladı. Halken de kişi olarak borçluyum. Bırakalım maddiyatı ve silahları, bağlan-gıçta kır bir silah ve tek bir dost bile yoktu. Şimdi ortada çoğunuzun ruhunu bile katamadığı bu denli büyük gelişme varsa, bunun birinde dereceden sorumluluğum yüklenerek oluşumuna iyi açık.

Halk olarak kendi kimliği metelik kadar değer verdi ki, yöds olarak, bizi sürekli tahrik etmenin ötesinde bizi bir çabamız yoktu. Biz tüm olumsuzluklara karşı dayanmasını bildik ve bugün bu değerler yüğünümü taşıyor. PKK iyi savasıyor, namuslu savasıyor; kimliği, onuru kurtarıyor. Doğrudur, fakat bunun nasil gerçekleştirilebildiğini siz bana sorun. Özünu, biçimini bana sorun. Benden hesap sorun, hesap alın. Dolayısıyla bana hesap verin. Kendi sorumluluğum, anlayışım itibarıyla başka bir küldü oymak diyorum.

Şunu belirtmek istiyim ki, değer çalıp üzerine konmak imzide de mümkündür. En büyük değerler insanları ve kaçaklar kurtarılmıştır. Bu ne bir marifet ne de kendini kollama tutumudur; bir bir ahmaklık, serenselik ve düşkünlüktür. Kendinize gelin! Gençsiniz, benden daha fazla enerjiksiz, gerçeklere doğru yaklaşınız. Kendinizle ve gerçeklerle ne kadar oynadığınız yeter diyorum. Kendi saygılığınızı koruyun, bu dünyada nasil yaşadığınızı biraz kavrayın, öğkenmeye çalışın. Şimdi siz, "PKK yaşamına varız" diyorsunuz, ne mutlu size diyorum. Bizim o mezar kazıcımız M. Kemal'ın "Ne mutlu Türkün diyene" dediği anlamda söyleyebiliriz. Namuslu yaşama anlamında, ne mutlu size diyecemiz. Çünkü ancak namuslu yaşarsanız mutluluğunuz hakkınız olur. Aksi halde yuce kavramlarla oynamış olursunuz ki, o zaman da mutsuzlar diye damgıyı yer ve hep mutsuz olursunuz. Bu, PKK'nin ortaya çikardığı bir gerçektir. Mutluluğun yolları açılmıştır, fakat oynanması halinde öbür boyu mutsuz olma mahkum eder. Bütün bunlar açıktır. Neden hala büyük bir inat içindeisiniz ve neden yaşama doğa anlamı veremiyorsunuz?

Özellikle önderlik, önderlik yürüyüşünü tutturmaya geleceğimizi, bu konuda müthiş inatlısınız. Bunda ısrar bizim için her şeyin bitişidir. Ve bu halinizle PKK'ye ege-

"Günümüzde kendi gerçeğimizi kavrayış, herhangi bir dönemde olduğundan çok daha güçlüdür. Herkes kendi gerçekliğine bir daha koparılmamasına sarılıyor... Birlik denilen olay gelişmiştir. Tarihte en birleşmeyen halk biz iken, şu anda dünyada en çok birleşen bir halk durumuna geliyoruz. Belki de bizim kadar birliği zorlayan bir halk yoktur. Reel sosyalizmin 70 yıllık pratiği yıkılır, çözüldürken, dünyanın en geri ve en birleşemez halkı olarak tanınan halkımız müthiş birleşiyor."

gerçeklik kazanılması, kimlik savası başarıyla yürüyor, günlük kurtarılmış geleceğimize dönüşme gelişimi. Diyebilir, hem büyük bir umutla gerçekleştirecek hem de onurla yaşanabilecek bir erekt, bir amaç durumuna gelişmiştir. Eğer ulusal, hatta insanı, hümanist çapta sağlanacak olursak, bunlar büyük kazanımlardır. Şimdi biraz rahatsız. Rahatsızlığımızın az olması veya görevlerin büyük çaba istemediği anlamına gelmez. Aksine görevlerin başarısı için çok daha büyük çaba şarttır. Kazanımların elde edildiği bir ortam da zorluklar aşmak daha da kolaylaşabilir. Kazanımlar, gerçekler, çok daha büyük görevleri başarıyla yerine getirmeye iyi açar. Unutmayın ki, çoğunuzun iddiasızlığı, adam cımlığı bir anlamda da kazanılmış değerlerin bulunmadığına da bağlanabilir. İşte şimdi, kazanılan bunca değerler ortamında sağlam başlangıçları ve sağlam çıkışları yapacak her zamankinden daha olanaiki hale gelmiş bulunmaktadı. Kuşkusuz şimdi daha iyi düşünmeliyiz, daha iyi savasabiliyoruz. Çünkü silahınız ve taktikğiniz var, güvencili yoldanlağınız ve halkınız var. Dağlarımızda rahat dolayabiliyorsunuz.

Oysa dün, bu kazanımlar adı bile sözkonusu edilememekteydi. Eğer bu anımı yapabiliyorsanız, o halde müthiş bir çaba gerektirdiği de kavamıslarız. Kaldı ki çaba, adamı yeniden yaratır. Yaratmanın ustası çabadır ve çabasıız insan dır. Öyle sıradan bir çaba da değil, sonuç alacak ve görkemi bir gelişmeye mümkün kılacak bir çaba gerektirir. Ve böylesi bir çabayı göstermek artık hepimizin için gerçektir. Eskiden

men olursanız, şimdiye kadar kazanılan ne varsa her şeyi bitirirsiniz. Buna yükleniyor ve ölenmeye çalışıyoruz. Halk olarak, Parti topluluğu olarak bugünlere büyük tartışmalar yapılabiliyor, çok doğru şeyler söyleyebiliyoruz. Savaşacak silahlarımız da var ve yenilmedik. Bazi değerleri sağlam tutuyoruz. Bunlar iyi, doğru şeylerdir. Bunları tartışabiliriz. Kendimizi tanıyama başladık, kendimize ulaşmaya çalışıyoruz. Vatanimize, özgürlüğümüze ve kişiliğimize ulaşmaya çalışıyoruz. Ve bunlar önemli hususlardır. Yani Kürdistan halkı artık insanlığı tanımak, anlamak istiyor. Bu çok önemli bir gelişmedir. Eğer bu insanlık ailesinin şerefli bir üyesi olalım diyorsanız, bizim ortaya koyduğumuz ve oldukça kanıtlanmış olan bu çabalarla değer biçmelisiniz. Namuslu ve iddialı olmaya istiyorsanız değer biçin. PKK'nın spatu, yargısı ve PKK'nın gerçekleştirmiş biçiminden başka hiçbir olgu size gerçekliğinizi tanıtmaz. Evet, gerek kişi, gerekse halk olarak başka türlü kendini ifade etmek mümkün değildir. Bu bir kader veya sizin mahkum olduğunuz bir yaşam şekli değildir.

Ben hizmet etmeye bayılmışım ve bunu herkes biliyor. Şimdi keşke işinizden yetkin ve tarihi hama yapılabilecek bazı kişilik önerebilseydik de, ben onlara hizmet etsem. Bana bir şeyler öğretilen tutkuya bağlanırım. Bunun en büyük nedeni ise çok iyi bir gözlemci oluyordum. Sizlere çok çok husus, hatta kendi benliğiniz öğretilmeye çalışıyor. Kendimden bir şeyler öğretilmek öteye, size siz öğretilmeye çalışıyorum. Yücelmen ve büyümen ancak bu temelde olur. Bir halka kendisini öğretilmeye çalışıyor. Her ne yıllarca tekrar ederek, benliğini ve gerçekliğini size kabul ettirdi. Size tarihini, gücünü, geleceğini ve geleceğini konusunda, alt yapı, üst yapı, kısaca tüm

çaba ile ulaşmaya çalışıyor. Halk, çaba oranında dağıtılır. Başka türlü hak koparmaya çalışmak, belirttiklerimiz gibi, hirsizlik olur. Bu konuda da sağlam ölçülerimiz vardır. Her arayışı olalım ama emeğinizi ve yaratıcılığınızı oranında. Bunun PKK'de ne anlama geldiğini çok iyi düşünerek, bu temelde cesaretiniz varsa bir şeyler ediniz, yaşayabirsiniz.

Başlangıçta, bir-iki kelime konuşabilir miyiz diye yıllarca düşünüyorduk. Bunun yünlük ve cesaretle ilişkisi olduğunu sanıyorduk. İki kelimeyi konuşmak için yıllarca düşünülüyor. Bu büyüklük müdür, küçüklük mü? Her iki yönü de var ve kuşkusuz bu yalnız bize bağlı bir durum da değildir. Kocaman bir tarih ve insanlığı kapsayan boyutları var. Fakat biz bunu yaptık; zahmetli durumları olduğu gibi sineye oturtmayı kabul etmedik, zahmetli durumlarla savaşttık. Demek ki, bizim kayda-kurala bağlanmamanı yaşamımız, bunu söyleyebileceğimiz biçimde dile getirmiş, böyle ifade etmiştir. Şimdi daha derli topluyuz, Kürdistan'ın en örgütlü, planlı ve iddialı adamıyım. Düzenelemelerim madde ve manevi yönden oldukça güçlüdür. Askeri ve siyasi yönden de, dost da düşman da biliyor ki, bir şeyler ifade edebiliyoruz. Belli ölçüde saygınlık da vardır ama durumun öyle gıpta edilecek bir durum olduğunu sanıyordum. Gıpta edilecek bir durum olsaydı eğer, siz bizi biraz anlamaya ve yaşamaya çalışsınız. Yine çok çalışıyorsunuz, yine çok az kişi yaklaşmaya çalışıyor ve biz yine yalnızız fakat korkmuyoruz.

Her şeyden önce temel olarak ele aldığımız halk ırlıdır. Her halikatan korkmam, bilakis baştan beri halka güvendiğim, güveniyorum. Halkı asla hor görmedim. Kemalizm sizi bunlara zorlasa da, bunu başarsamı. Tam tersine, her görüşmesi gereken

"Siz halkımızla iyi anlaşamıyor ve bütünleşemiyorsanız, bunun kökenlerini kemalizm ve onun işbirlikçilerinin üzerimizdeki etkilerinde arayın, bizlerde değil. Ben halkımın sıradan insanından büyük kişilikler yaşamış buldım. Bu halk büyük bir güç olabileceğini kanıtlamıştır. Ne diye her görece, ne diye değer vermeyeceğiz. Bizim içimizde ve bizim adımıza da bazıları halk düşmanlığı yapmış ve halka zarar vermiştir; böylelerinin yakalarına zaten el atmışız, onlar hakkında tarihi kararlar çıkarmışız..."

liyor. Yaşamımızın PKK içinde anlam bulduğunu bilin. Bunun dışında gerçek anlamda bir yaşam bulamazsınız. Her şey ölüdür. Eskiden iddia ediyorduk, ancak şimdi kanıtlanıyor; PKK'nın içinde yaşam varsa vardır, yoksa Kürdistan'da her şey ölüdür. Bunun için üzerine düşünün, değer yaratıyoruz. PKK'nın yaşamı var eden politikacıdır. PKK'deki yaşamı derken bu hem fiziksel, hem de ruhi anlamdardır. Adına yaşam dediğimiz neyse o burada ifadesini buluyor. Onun için de doğru katılır.

O çokça bağlanılan din de dahil olmak üzere her şey elimizden girmiştir. Aramızda din ile yaşayacak adam da yoktur; islamın da, hıristiyanlığın da, zerdüştlüğün de öylelikle alakanız yoktur, kabuklarıya yaşıyorsunuz. Felsefe ile, kapitalizm veya sosyalizm ile de fazla yaşamıyorsunuz. Kısacası, bir Kürdistan için yaşam bittirir ve biz onu zor bela oluşturamaya çalışıyoruz. İşte yaşamı savası budur. Eskiden beri yaşamı savası vardır ve şimdi bu savasta bazı değerler kazanılıyor, saygılı olacağız. En azından burada yeni bir yaşamı ahlaki edinecektiz. Yani yaşamı saygı ile karşılayacak ve yaşayacağımıza inanıyoruz, yaşamaya varım diyeceksiniz. Bunu

bizler için bir şeyler yaratıyor. Eğer bunlar böyle ise sahte olanı yaşayamazsınız. Kendimizi aldatmayalım. Aslında ben tutkularınızın düşmanı değilim; bunları daha inceltmem, daha yaşanılır kılabilmenin çabası içindeyim. Gerekirse bir asker, gerekirse bir komutan, gerekirse bir ideolog ve gerekirse bir hama gibi buna işlerlik kazandırmaya çalışıyorum.

Kimse bize yaşam ve varlık hakkı tanıyamıyorsa, buna "durum" dedik. Bu topraklarda gerçeklerin dili başka olabilir, başka bir dille seslenebilir. Bu temelde sizleri işleme, yorumlamaya, savatmaya çalıştık. Bunların doğru olmadığını söyleyebilir mi? O halde bu ilgisizliğinizi, kendinize bir türlü adam olmayı yaşıtmanızınizi eleştirmek gerekiyor. "Biraz kendinize yakın" demek suç mu? Elbette ki, vaadedenlerle eleştirilenler son derece açıktır.

Ata topraklarımızın, anavatanlarımızdan kolay kaçmıyor diyorum. İşi güçsüzünüzü ama yine de ıslama kul-köle olmamıyordum. Vatanda bir şeyler üretmenin gereğinden bahsediyordum. Ne denli geri olursanız, tarihimize inkar edemeyiz, bu tarihimize eğilmek gerekir. Ne denli bök-pörçük de olsa bir kimliğimiz var, dilimiz var diyorum. Biran rahatlıkla inkar edilecek bir konumda değiliz. Baş para etmez siniflarda ya da şu-bu ulustan olanlar sanki bu dünyanın temel ve vazgeçilmez sahipleriymiş gibi her yönüyle yaşamın tadına erişirken, sizin ekmeye muhtaç yaşamayı kabul etmemizin doğu olmadığınızı söylüyor, bunun eleştirisi yapıyor.

Çocuk-çocuklarımız aç, perişan, okulsuz, eğitilmiş; hiçbirinin işi gücü sağlam değil zaten. Aklımız başınızın dünyanın her tarafına savruluyoruz. Bunun doğru ve sağlıklı bir çözüldüğü olmadığını söyledik. Bunları eleştirirdi ve zorlanırsanız da, mecbur da edilseniz bunlar üzerinde düşünün dedik. Ve bir yaşamı vaadettik. Şu anda önümüzde fazla bir yaşamı serserme de, yine de tapınmamız gereken ata topraklarımız, harabe halinde getirilmiş olsa da bir tarihi gerçekliğimiz, doğru-dürüst ifade gücünde olmasa da bir dilimiz, hala yaşayamamak da bir kültürümüz ve kimliğimiz var. Bunların üzerinde düşünelim. Eğer ile bizim olan değerlerimizi sözeceksek, temel varlıklarımızın bunlar olduğunu bilme-lyiz.

Önceleri az bilgiyle söyledik bunları, şimdi çok bilgiyle söylüyorum. Uğruna kan dökmekmiş önce, şimdi çok kan döküktü. Hepsi şimdi çok daha değerli ve anlamlı. Şehitlerin kanı, sizi vatana çağırıyor. Çoğunuz her şeyinden kurtulmak için kaçtı o topraklara, kendisi için asla bir şey düşünmeyen en değerli varlıklarını, sonuna kadar kanlarını aktarıyorlar. Bunlar size bir çağdır. Benim herhalde bir kişisel çıkar, hatta sinifsal, ulusal çıkar için bu kadar kıyametler koparmam ne baskıya, ne de mükaafata asla de-ğerdendirilmez. Bunun izahı, ancak bir insanın kesinlikle kabul edemeyeceği durumları karşı çıkmaya zorunluluğuyla yapılabılır. Çünçina çabadan bahsetmem bunun için dir.

Bundan başka mertlikten, insanlık tan dem vurulamayacağını çok iyi bildiğimiz için, böylesine müthiş bir çabanın sahibi olmaya çalışıyoruz. Benim size çok şey ifade etmelidir. Emlarınıza, karışmışın yaşam şansını ileri sürmezsiniz. Halk olarak da, birey olarak da yaşam şansınız konusunda sizlere saygılı olunuz. Çabalarınız ölçüp biçme anlamında ve adamların yerinde atma anlamında benden daha fazla bu dünyada kılı kırk yararın bulunabileceğini sanıyordum. Bu denli planlı olmasaydık, herhalde buraya mevcut hareketi ve dinamizmi getiremezdik. Ufak bir hata her şeyin sonunu pekala getirebilirdi. Demek ki, büyük hatalarınıza rağmen buna fırsat vermiştik, mantığın etkili ve sürkeli olduğunu gösteriyor. Ben bütün gücüne yaşamı sizin için gerçeklik hama yapmamı çalışıyorum. Ama yine de yörüyünüzün görmeği dedi, zavallı ve zavafsızın, fazla umut vaad-etmiyorsunuz. Her düşüncemizin korkuyorum. Ben 20 yılını bu çizide harcadım, bakın en ufak bir düşme emaresi yok. Ama düşebilirim ve düştüğümde de kimse beni suçlamay-mez. Çünkü "yapacağın yaptır" demeye hak getirilmişim. Ama sizler için aynı durumlardan sözlemek zorlar. Düşmeyecek, ayakta kalacak kadar sağlam bir yürüyüşün sahibi olur. Bu çok mu büyük bir taleptir? Sanıyordum. Siz de biraz çılınca bir çabanın sahibi olmaya çalışın. Hiç olmasa yerinde ve zamanında ufak bir fiske de olsa varmasını bilin. Size yemeyin, içmeyin, yaşamayın, sev-meyin demiyoruz. En iyisini ve en güzeli için, için, yaşayın. Fakat bunun neyle mümkün olduğunu iyi kestirin. Aksi halde her şey boğazınızda kılıçlı olur. Bu, büyük ayardır, büyük kişilik ister. PKK anlaşı-ıster. Bütün bunlara çağrı yapıyoruz. Şimdi kendimizi bu düzeye getirdik. Sizleri ve halkımızı da biz bu noktaya getirdik. Bu bir iddia idi, şimdi bir gerçek ve yarın ise büyük bir gerçek olur. İnsanları bu ke salabilir. Biz onurumza buraya kadar geldik. Bazıları daha az çabaları ileri-tmeyi bil-irlerse ki buna da inanıyoruz, bu gerçekler tarihimize, eleştirmen-imize açıktır. O sosyalizm adına, ya-şaya bu ideoloji adına çokça ya-pıldığını, benim ne söküle kur-maya, ne de dikatörük kurmaya niyetim var. Tenezzül bile etmem, bu tip olguların nefret ederim.

Neyle, nasıl savadığımız anlat-maya, nasıl güce ulaştığımız göster-meye çalıştım. Eğer bu denli büyük bir gereke ile olmasaydı, düldümler adımı bile atmazdık. Bir lokmanın bile nasil kazanıldığını, nasıl pay-laşıldığını çok iyi biliirim. Bir lokmada hakkı olmaya, o lokmayı verme-k için savaşım. Dolayısıyla halk olarak ve kişi olarak, her bakımdan kendinizi özgürlüğünüzü ifade edile-bilecek koşullara ulaşmış olunuz. Be-nim hizmetim eğer yararlı bir şeyse ve kabulünüzse, bundan memnun olunuz.

Hizmetim bütün yönleriyle nasil sergilediğimizi ortaya koymaya ça-lıştım. Neyin nasil kavranması ve sürdürülmesi gerektiğini belirttim. Yine de tartışmaya daha kavrayışlı

"Bütün gerçekleri öğrenmekten başka çareniz yoktur.

Başka çare, ölümdür. O hoşunuza gidiyorsa eğer, biz acımayız. Ölümü kendisine layık görene acımayacak gerekir. Biz yaşamı temsil etmek istiyoruz.

Öyle aham-şahım bir yaşam da değil, sadece insanca yaşamak istiyoruz. İşte bunun için de, büyük yoksulluktan, büyük korku ve ödleklikten, şerefsizlikten ve düşkünlükten kurtulmak için mücadele etmek gerekir..."

varlığını konusunda doğrudan öğretilmeye ve bu temelde kişi olarak hepimizi yeniden yaratmaya çalışıyor. Bütün gerçekleri öğrenmekten başka çareniz yoktur. Başka çare, ölümdür. O hoşunuza gidiyorsa eğer, biz acımayız. Ölümü kendisine layık görene acımayacak gerekir. Biz yaşamı temsil etmek istiyoruz. Öyle aham-şahım bir yaşam da değil, sadece insanca yaşamak istiyoruz. İşte bunun için de, büyük yoksulluktan, büyük korku ve ödleklikten, şerefsizlikten ve düşkünlükten kurtulmak için mücadele etmek gerekir. Siz kendinizi utanıyorsunuz. Oysa PKK'de önderlik kanıtlanmış, utanç meselesi olmayan konuştur. Bu anlamda önderliği sahte yapılmamak gerekir. Tam bir Aristo mantığı ile şunu diyebiliriz: "PKK'li olduğumuz göre biz de kendimizi kanıtladık, utanç verici konumdan çıktık. Dolayısıyla biz de alni ak olarak yürüyebiliriz." Ama hayır, bu şeref payesini hiçbirimiz kendimize biçemeyiz. Her gerçek olam, hakkımız neyse onu temsil et-meye çalışalım. Hak kavramı çok önemli bir kavramdır. PKK, hak olgusuna yeniden büyük ve özgün bir

başımızdaki egemenlik ve onun işbirlikçileridir.

Siz halkımızla iyi anlaşamıyor ve bütünleşemiyorsanız, bunun kökenlerini kemalizm ve onun işbirlikçilerinin üzerimizdeki etkilerinde arayın, bizlerde değil. Ben halkımın sıradan insanından büyük kişilikler yaşamış buldum. Bu halk büyük bir güç olabileceğini kanıtlamıştır. Ne diye her görece, ne diye değer vermeyeceğiz. Bizim içimizde ve bizim adımıza da bazıları halk düşmanlığı yapmış ve halka zarar vermiştir, böylelerinin yakalarına zaten el atmışız, onlar hakkında tarihi kararlar çıkarmışız.

Halk düşmanlarını PKK'deki anlamı, ifadesi nedir? Bunu çeşitli biçimlerde ortaya koyduk. PKK'de halk düşmanlığı, değer düşkünlüğünün ne anlama geldiğini yaparlarla göstereceğiz. Değerleri yaşamayın, halkın en sevgili önderleri olmayın demiyorum. Bu konuda size bir türlü desteği de verelim ama, onu her görme, onunla oynamaya çalışsınız yaşam sizin için bitmiştir. Halka bağlılık, işem en temel ilkeimiz olarak veriliyor. Öyle yaşadık, öyle yaşatacağız. Unutmayın ki, ülkemizde insanlık PKK'nın eliyle, PKK içinde yaşatı-

artık kendinize kabul ettirin. Halk olarak da, birey olarak da yaşamı doğru dürist sinese kabul ettiremeyeceğiniz, dünyada en asla bir iddiala bulunamazlar ve ufak şey beklemeye hakkı, söz hakkı, eylem hakkı talep edemezler. Günümüzde değerdendiriyor, geleceği kestirmeye çalışıyorlar. Yaptıklarıysa kesinlikle öyle çok aham-şahım da bulmuyoruz, ama lanetli durumlardan kurtulma gereğini, eskiden olduğu gibi şimdi de inanıyoruz. Ve bunların tümünün sizin için de geçerli olduğunu düşünüyorum. Benimkin hizmet olarak sayırsanız da, saymasanız da olur.

Sorun sizin için vardır, bundan kaçamazsınız. Halk olarak sonunlar vardır ve bunlar kesin sonunlardır. Bu sorun benim değil, ortaya çıkaran ben değilim, ben icat etmedim. Bunun ölümlü etkisi altında, ateş hatırladınız. Bunu anlamayanın hiç de saygı duyulacak yanı yoktur. Zaman zaman şunu söylüyoruz: Kürdün sevgi de dahil hiçbir hakkı yoktur. Sevginin de kolları vardır, hatta yeme ve içme-i-zin bile bir tek şartı vardır. O da savaşmak şartıdır. Yaşamamız, kendinize gelmeniz için savasıyoruz. Savaş yaşamaya yol açıyor, yaşam

hale getirmek ve üstlenebileceğimiz görevler varsa bunu daha özgürce karşılamak mümkündür. Hizmet için daha geniş olanaklar var, kazanmanın daha doğru yolları var. Hem de geçmiş, günümüze ve geleceği düşünce, ruh ve maddi-manevi değerler itibarıyla ve bütünüyle zamanın daha olanaklı yöntemi, zemini ve hedefleri vardır. Ve diyorum ki, bunların hepsi de gerçek değerlerin sahibi şehitlerimizin anlarına bağlılığın gereği olarak sizlere sunulmuştur. Biz kendi payımıza bu temelde eleştiri yapacağız. Doğru bulduklarımızı deneyeceğiz ve asla zorlama olmayacak. Hepsiniz şahitsiniz ki, bu hareket içinde tek bir kişiye bir fiske vurmuş değiliz. Haklı olduğum halde, kişiyi özgür tartışma ve özgül katılımla özgürlüğe kazanma ikesine inandığımız için, bunu yapmadım. Yoksa ben de elimle kanıyaçtı alabilirdim. Hele siyasi-askeri gücün geliştikçe yere yıkamayacağım tek bir insan yoktur. Ama bu zor araçlarına asla gereksinim duymadım ve duymayacağımı da söylüyorum.

Düşman açısından bazı yöntemler denemeye çalıştık. Eğer anlayış ve söz anlayış bir düşünce olsaydı, tek başımıza da ona sözle meseleyi anlatmak istiyorduk. Doğruların önünü söyle açmak istiyorduk. Daha ilk kelimedeki kendisi çok bağnazca ve çok inkarcı bir biçimde kapalıydı, kabul etmiyordu. Şimdi kabul ediyor, bir gerçeği tartışmayı bu kadar kan ve işkenceden sonra kabul etmenin anlamı kalmamıştır. Bunu önümüzde yapmalyız. TC eğitimiyle söz kar etmediği için, dünyanın en zayıf adamı olarak ben, silahlı, bıçaklı ve çok çekinen ben, en büyük savcıyı vermeye hazırlanmadık zorunda kaldım. Neden? Düşman, gerçeğin bir tek keimleye ifadesine bile açık değildi de ondan. Gerçeklere bu denli kapalı bir düşmana karşı elbette ki anlayacağı bir dilden konuşmak için, sen de bir şeyler yapacak durumundasın. İşte bunun için, iddiası durumunda olan ben, bu çıkışı yapmak zorunda kaldım. Bu düşman çilgin, laf anlamıyor, son derece şoven, gözü kararmış ve başkasını hiçe sayıyor. Kendisini her şey sayıyor. Buna birtakım bizim için esas bir yöntem oldu. Gerçekleri anlayacağı zamana kadar da bu yöntemi kullanacağız. Ona, zorun nasıl olduğunu, neyi ifade ettiğini, o çok güvendiği ordusunu işlemez duruma getirecek kadar da göstereceğiz. Zaten kendileri de şimdi buna inanıyorlar, daha da inanıyorlar.

Ama insanlık anlama, meselleleri halislemeyi, hani o çokla kılavuzları deyimle barış içinde ve politik olarak hareketlemiş anlaşırsa ne ala diyeceğiz. Acaba masaya gelp de o kılıcı işlerini açta alabilir mi? Alabilirlerse bravo diyeceğiz. Kendini savunsun. Biz kesinlikle öyle kuvveti üstünlüğüyle de karşısında oturmayacağız. Gerçeğinizi inha etmeye akıldan çıkarsın ve söz hakkını siz kılmasını. Varsın gelin, otursun, dinleme gücünü göstereyin, sözlerimize başı yanılır versin. O zaman kılın barışın, siyasetten ve politik yolla sorunu halislemekten yana olduğunuzu gösterebilir. Ama gelmiyor. Çünkü çok büyük suçları var, o yüzden karşılık. Sahte ve demagogi yöntemi sözümüne terbiştirmizi ispat etmeye çalışıyor.

Türk emelleri başka haklara yuzyıllardır uyguladığı katliamları, bu defa baştan aşağı şiddetle Kürdistan halkına da uygulamak istiyor. Ama

biz, tam da bu noktada onlara şunu söyleyeceğiz: Doğrudur, tarihte çok haklarını başına mülhis katliamlar getirdiniz. Sizlere, artık durun diyorum. Zaten benim bir yaşam nedenim de budur. O, haklara bu kadar katliamlar uygulamayı başardık. Kürt halkını aslında insan olarak görmüyor. Çok hileli ve sinsi yollarla bitirmeye çalışıyor. Bizim kişimizin en anlamlı, en büyük nedenlerinden birisi de budur... Biz bu konuda ustayız; sinsi ve hileli yolları otuz, almak isteyenleri bulup ortaya çıkaracak ve demagogi ile bu zorbalığın ortbas edemeyiz, yapıldığını olumsuz işleri de herkes normal bir işmiş gibi gösteremeyiz diyecek ve hepşip soracağız.

TC'nin maskesini bir deyecek düzdük. Çıpkak bir zordan başka bir olgu olmadığımız, hem de çok hasta ve kırılı olduğun, tarihte ve günümüzde utanç verici bir varlık olduğun ortaya koyduk. Bu bir hesap türüdür. Sen insanlığın bir başbelasıdır. Sevilerek, sayılarak, yaşanacak hiçbir yanın yoktur. Bu katliamlardan, insanlığı ve kendi halkını düğümlemiş vazgeçemeyiz, diyeceğiz. Bu konuda cesaretimiz ve hesap sonu tutkumuz sonsuzdur. Bu denli zorba olana, böyle hesap sormak şarttır. Zaten tarihte de yitlik diye bir olgudan bahsediceğiz, tamamlama anlamı budur.

Sizin için düştürülmüşükten bahsettik. Düştürülmüşükten her ne adına olursa olsun savunuculuğu yapmamız değilmiş için, üzerine bu konuda ser geldi. Bunu da sözle yaptık; size zor uygulamadık ve uygulamayacağız. Fakat sözümüzün de en keskin kıldan daha keskin olduğun biliyorsunuz. Düşman katogorisine girdiğiniz zaman feci bir düşünün sizi beklediğini anlıyorsunuz. Düşman katogorisinin ne anlama geldiğini anlatırm. Eğer ona doğru yönelirseniz, bizden anlayış, olanak veya herhangi bir tutum beklemeyin. Seçtiğiniz yolu, ulaşmak istediğiniz merhalayı bilin ve ona göre bir şeyler isteyin. Kaçın, teslimiyetin, dümanla açık veya dolaylı birleşmenin ne anlama geldiğini kavrayın, ama alan verin. Bizimle bağlantılarınızı, bizden taleplerinizi buna göre sıralayın. Düşman konumdaysanız, düğürülmüşünüz, üffediyorsanız, almayaya çalışın. Bunun için bel zaman, ayağa kalkış olanağı ve fırsatı sonuna kadar mevcuttur. Düğürülen kimse aplayırmı, kimse suçlamıyormı, nedenlerini gösteriyoruz. Ayrıca kurtuluş ve ayağa kalkış gereklilikleri de sergiliyoruz. Bunu

"Bu düşman çilgin, laf anlamıyor, son derece şoven, gözü kararmış ve başkasını hiçe sayıyor. Kendisini ise her şey sayıyor. Buna birtakım olguları anlatalım diye, zor yöntemi bizim için esas bir yöntem oldu. Gerçekleri anlayacağı zamana kadar da bu yöntemi kullanacağız. Ona, zorun nasıl olduğunu, neyi ifade ettiğini, o çok güvendiği ordusunu işlemez duruma getirecek kadar da göstereceğiz."

yapamazsınız çıkmazınız daha da büyük, daha da daralmasını. Direniş ve kendinizi savunma olanaklarını, "kolejile özgürlük", "düşürülmüşlüğü özgürlük" veya "düşmana sığınış özgürlük" biçiminde yorumlarsanız, PKK gerçeği kesinlikle sizi bipecektir.

Hiç kimse bizim kadar söz gücünü ve içme gücünü kullanmadı. O zaman bundan payınızı alın, kendinizi PKK kılıcıyla doğranacak duruma getirmeyin. Çünkü bu, tarihe lanetli geçmek demektir. Eğer bunlar doğru ise, geriye kalan doğru yolları alacaklara olanak ve fırsat vardır. Biz yürümekte kararlıyız. Hiç kimsenin inmadığı koğullardan bugüne kadar geldik. Bugün, daha iyi yürünebilecek yoli çizilmiş, yönümüz belirlemiştir. Ama her şeyi rağmen yürümürün yine de çok zor olduğun bilirtiriyor. Bu işin hayranı olmadığımızı tekrar söylüyoruz. Benden daha fazla muhtaç olanın siz ve halkımız olduğun biliyoruz. PKK'nın bütün bütün ve savaşçıları gibi, ben de bu işte varım. Yine söyleyeyim, başlangıçtaki arayış ve iddiam neyse, şimdi de odur. Yani, çok büyük yetimeğin ve olağanüstü durumların yok. İddiamı neye karşı olduğun, neye karşı sizlere hitap etme gücünü kendimce gördüğümü belirtir, gerekliliklerini sıraladım. Bu konuda sonuna kadar varım ama, benim galibari müte-

vazidir. Rolünü oynamaya göredir, her şeyi yaratmaya kadir değildir. Ayrıca şuna da inanıyorum ki, çabalar ancak kolektif olursa başarıya gidebilir. Bunu çok iyi bildiğim için, çabalarını bir çoğunun çabalarıyla bile birleştirebiliriz. En iddiasız adamla bile çabalarını birleştirebiliriz. Bu benim insan çabalarının müte-rekliğine, dolayısıyla toplumsal gerekliliğe ve onun özünü ifadesine derinden bağlanışımıdır. Bir insanın bundan fazla güç bulamayacağını biliyoruz.

Halkımızın en birleşemez bir halk olduğun söyledik, çaba çabaları en az geleleken halk olduğun vurguladık. Kendi örneğimizde, sınırsız bir ortak çabaya girme arayışı içinde olduk ve bu çabaların gereklerini kanıtladık. Şimdi yeni yeni geliyoruz. Bunun daha güçlü bir kolektivizmi geliştirmemiz, güçlenmemiz ve başarmız için tek yoli bulleyeceğiz. Bunun deni mütevası kazanılmıdır. Uygun formülasyonu ulaşmış, bir cümlemizde ifadesini bulmuştuk. Buna ulaşmaya çalışın. Bu yönü bütün çabalarınıza, bundan sonra da büyük değeri bilececeğiz. Önderlik babında olsun, sıradan bir işi babında olsun, çabanızı geliştirin ve sürükleyin.

Bu, herhangi bir yıldından değildir. Partimizin 12. yıldındanmıdır diyorum. Belki de başaşağıya giden yuzyıllardan kurtulmanın yıldındanmıdır. Her PKK yilına onlara yoli, belki de yuzyıl sığdırılmıdır. Birinci yilına birkül, yili, daha sonraki yıllarına da onlara yoli sığdırılmıdır. PKK'nın 12. yili, yani 1990 yilına belki de asırlar sığdırılmıdır. Her şeyden öyle büyük bir gelecek yaratılmıştır.

Bu son yilda, bu günde yoğunlaşmamız, kendimizi yeniden dile getirip formüle edilmiz yeni bir tohumlanma ile daha çok değer ve daha çok özelliğ kalmamız bir yuzyıla da geride bırakmamızı mümkün kılacaktır. Geleceği bakımımız da böyledir. İnanıyorum ki, bu bakış ve ona şimdiden hazırlanış, insanın sürekli peşinde koştuğu korkusuz ve özgür yaşam gerekliliğini ulaştırır. Ve herhalde en yaşanılacak yaşam da böyle bir yaşamdır.

Bu temelde, halkımıza önümüzdeki dönemde daha özgür yaşam yılları diyececeğiz. İkbinlere doğu bir sözümüz vardı: "Halkımızın da bu dünyada başmış ve özgür yaşadığı bir ülkesi olacaktır" dedik. Şimdi bu yılların ifadesi de girdik ve sağladım adlarını attık. Başarılı olmasi için her şeyimizi ortaya koyacağız.

Süreç, PKK'nın kapsamlı bir tartışma, çözümleme, geçişini en uzun yılların kırından ve pasından ve düşmanın her türlü etkisi ve yuzyılların gerici artıklarından arındırma, bunun çabasında olma sürecidir. PKK kendisinde, her zamankinden daha temiz, daha yaşanabilir, solunabilir bir hareket ortamına ulus ve halk çapında ulaşmıştır. Birley, artık PKK yolunda daha iyi nefes alabilir, daha iyi kendine gelebilir, ulusalığı kavuşabilir. Hiç şüphesiz kendini yuzyılların geliştirdi ve her türlü düşman etkilerinden bu denli uzaklaştırmış bir PKK, geleceği daha hızlı ve daha yoğun kazanabilir. Ve sizler, PKK'lı militan ve savaşçılar, böyle bir PKK silahıyla her alanda, onun en vurucu kolu olan gerillasında, onun en sonuç alıcı halk yigınlarının isyanında kuşanabilir, sonuç alıcı savaşçıları sergileyebilirsiniz.

Birley olarak belki de yuzyıllarca sürece bir çabıyla ulaşamayacağımız bu silahlarla bugün her zamankinden daha fazla ulaşmış bulunuyoruz. Ve gerçekten bununla en çok hak sahibi olan şehitlerin anısına güçlü bir karşılık vererek yarınların teminli güçlü kılma şansını elde ediyoruz. Hiç kuşkusuz bunu sonuna kadar iyi kullanmak, sizin sağ ustadığınızın, parti militanlığının yaratıcılığın, her düzeye kolay düşmeyen, kolay döşürmeye dönüşümlü mümkündür. Bu temelde sizler de, bu silahla iyi savaşarak, insanlığı, halkımızı, ülkemizi ve kendimizi kazanmak için tüm gücünüzü sarfetmelisiniz.

İnanıyorum ki, halkımız her zamankinden daha fazla, ülke ve ulus düzeyinde kendi gerçekliğine ulaşmıştır ve buna göre bir savaşla karşılık verecektir. Bu yıllarda, mutlaka kendisine de bu topraklarda başlamış ve özgür bir yoli bulabilecektir. Bu hedefe göz dikmiş, bu hedefin çabalarını daha şimdiden gerçekleştiriyor. Eğer doğru yönlendirilirse başan kesindir. Ve sizler de, böylelikle bir yürüyüşün başı bir öncüsü ve militanı sıfatına oldukça yaklaşmış bulunuyorsunuz. Gerçeğin yapsanızın, öncülük sağınız bizedeki doğru fadasiyle ve doğru uygulamayla daha da büyük bir anlama kavuşacak, zafere gereken başarıyla yapacaktır. Ben kendi adıma bundan sonra da, mütevası bir şekilde şimdiki kaçak yaptıkları biraz daha cenev-tecrübe kazandırarak iyi yürütmeye çalışacağım. Daha çok kalandirabileceğimizi rahatlıkla söyleyebiliriz. Eğer hepimiz bu temelde üzerimize düşeni layıkıyla yerine getirecek, başarı kesinlikle bizimdir. Böyleyse yaklaşıldığımız bu başarı olanamızı, aktif hiçbir gücün elimizden koparmayacağı da açıktır.

Bu temelde diyorum ki, geleceğin üzerine bizim bir yürüyüş, sağlığı bir biçimde başarıyla gerçekleştirelim.

Bu görkemli yürüyüşün öncü gücü olmasını bilidik, bundan sonra da bilelim. Şimdiki kadar olduğu gibi, yaşamın gerçek yaratıcısı, yürütücüsü olan Partimize yaşasın diyorum.

**-YAŞASIN PKK!
-YAŞASIN PARTİMİZİN
ÖNDERLİĞİNDEKİ KUTSAL
ULUSAL KURTULUŞ
SAVAŞIMIZI**

Kasım 1990

İmpressum :
V.I.S.d.P. :
A. Englek
Vogelengastr. 286
5000 Köln 30

Yazışma adresi :
Serxwebûn
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası :
Stadtsparkasse - Köln
A. Englek
Konto Nr. : 27 60 29 52
BLZ : 370 501 90

Avusturya 22.50 s.
Belçika 78.00 bfr.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.30 ff.

Hollanda 3.75 hfl.
İngiltere 0.90 £.
İsviçre 0.80 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

PKK'NİN 12. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ VESİLESİYLE GÖNDERİLEN KUTLAMA MESAJLARI

Parti Önderliğine

Kürdistan halkına, yok olma ve bitirilmesi hükmünün verildiği, Kürt ve Kürdistan kelimesini dahi getirmenin topluma ve alay konusu olduğu, dilimizin ve karakterimizin tarihinin yaşadığı bir süreçte, Kürdistan toplumunu yeniden diriltiren PKK, ERNK ve ARGK gibi devrim silahlarmızın temelini atan ve yaratan, tarihimizin yepeni bir önderliğini temsil eden Parti Önderliğimiz, halkımızı topyekün ayağa kaldıranlar, kahramanca düşmanına üzerine yürüten, cesareti bir tarza kendi öz gerçekliğine sahip çıkabilecek bir düzeye ulaşması için, insanlık tarihinde benzeri görülmemiş zorluklara göğüs geren, en önemlisi de insanlığın yaşamı boyunca görülmemiş bir biçimde tüm insanı yeteneklerini ayaklandıran, büyük bir azim ve coşuyla her dönemde mücadelemizin yolunu aydınlatan ve bugüne kadar getiren Parti Önderliğimiz, bu olağanüstü cabalarıyla tüm Kürdistan halkının kurtuluş umudu olduğu gibi, bilimsel sosyalizmin yaratıcı özünü temsil eden ve bu konumu ile dünya insanlığının nihai kurtuluşunun yolunu aydınlatan bir duruma gelmiş bulunmaktadırlar.

Şanlı önderimiz PKK'nın 12. yıldönümünü kutladığımız böyle anlamlı bir günde Mahsum Korkmaz Akademisi Yönetimi ve öğrencileri olarak; Parti Önderliğimizin özgeci ve aydınlatıcı bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi yolunun güçlü yürüyüşçülerine haline gelmek için böyle anlamlı bir günde kendimizi yeniden gözden geçirecek, dönemin bizden istediği militan ölümlere ulaşmak için tüm becen ve yeteneklerimizi ayaklandıracak, Parti Önderliğimizin başlattığı özgürlük yürüyüşünün en güçlü komutanları haline geleceğimize dair, daha önce Parti Önderliğine verdiğimiz bağlılık sözünü yeniler, saygı ve sevgilerimizi sunar!

Mahsum Korkmaz Akademisi Yönetimi ve Öğrencileri
27.11.1990

Parti Önderliğine

Partimizin 13. mücadelesine yitirdiği bu anlamlı günde, kendine, gerçekliğine, tüm değerlerine yabancılaşan Kürdistan halkının ayağa kalkmasını sağlayan;

Halkımızı öncüsüne ve mücadelesine kavuşturan, bizleri yerden kaldırıp kişiliğe kavuşturan Parti Önderliğimiz;

Emrettiği çizgide yürümeye, parti kişiliğine ulaşma çabamızı yönlüştürme, dönemin ihtiyaçlarına cevap veren militan ölümlere ulaşma konusunda verdiğimiz sözü tutmaların;

Bağıtlığımızı, devrimci selam ve saygılarımızı sunarız.

Lübnan Üst Komitesi
27.11.1990

Parti Önderliğine

Oluşturduğunuz PKK'nın 12. kuruluş yıldönümünü kutladığımız bu günde, atığınızı bu adıyla insanlığı sunduğunuz eserin büyüklüğünü ve anlamını daha iyi görüyoruz.

Büyük kişiliğiniz önderliğindeki Partimizin daha büyük adımlar atacağına inanıyor ve insanlığı buna şiddetle ihtiyaç duyduğuna yaşıyoruz

güncel gelişmeleri görüyoruz.

Bu inançla geleceğin görevleri üzerine yürürken, yüce kişiliğinize olan bağlılığımızdan aldığımız güçle üstesinden geleceğimize hiçbir sorunun olmadığının inanıyoruz.

Saygı, sevgi ve bağlılığımızla Devrimci selamlar

Orta ve Dersim Eyaletleri Temsilciliği
27.11.1990

Zindandaki yoldaşlara

12. kuruluş yıldönümünü kutladığımız Partimiz, bugün halk ve insanlık kavgasında önemli bir aşamaya ulaşmıştır. Bu kavgada siz değerli yoldaşların ölümüne bir direnişle yerinizi aldığınız, Parti çizgisinin taktik önderlik sahasında en iyi temsilini gerçekleştirdiğiniz inancıyla, sizlere, Parti Önderliğine ve tüm partili yoldaşlara bulunduğumuz alandan destek olacağımızı, ölümlüdeki dönemde, her alanda Apocu ruh ve yaşam tarzını daha yetkince hayata geçirmenin çabasını sergileyeceğimizi belirtir, devrimci selam ve başan dileklerimizle iletiriz.

Orta ve Dersim Eyaletleri Temsilciliği

Sayın Başkanımız

Yürümekte olduğumuz mücadelemizin 12. yılını başarıyla geride bırakıp, 13. yıla gireceğimizi bu dönemde atığınızı yeni ve ilen adlarını sevindi, coşkusunu içinde Parti yıldönümünü kutlar, başanlar dileriz. Bize sunmuş olduğunuz imamlardan sonuna kadar yararlanarak, bu aşamada bu aşamaya geldik, bu bağdan sonra sizin vereceğiniz destek ve bizim fedakar çalışmamızla o büyük güne ulaşacağımız kesindir.

Devrimci saygı ve selamlarımızla Mahsum Korkmaz Akademisi Öğrencileri - Dersim

Tertip komitesine

Emperyalistlerin Ortadoğu halklarına yönelik savaş politikalarına, TC devletinin, ABD'nin baş destekçisi olarak hareket etmesinin asıl nedeni; diğer başka nedenlerin yanında, her geçen gün gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ve Türkiye'deki toplumsal muhalefetin yok edilme istemesidir.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine bugün önderlik eden PKK'nın 12. kuruluş yıldönümünü, devrimci coşku ve dostluğa selamlıyor, Kürt ve Türk halklarının ortak mücadelesinin yanına gelecekte yaratılacağı ve zafere ereceği inancıyla, sizlerin nezidine PKK'yı kutluyoruz.

-Yaşasın Türk ve Türk halklarının mücadelesine bağlılığı!
-Yaşasın halkların örgütülü direnişli!
-Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Devrimci Yol tutukluları Sağmalcılar Cezaevi

PKK Merkez Komitesine

Yoldaşlar, Partimizin 12. kuruluş yıldönümünü coşku ve başan dileklerimizle kutluyor.

Kürdistan'da, Partimizin 7 yıldır kahramanca sürdürdüğü gerilla savaşı artık şehirlerde de yankılanmaya başlamıştır.

1990 ilkbaharı, Kürt halkının yeniden yetmiş mücadele alanlarına döküldüğü SERHILDAN'a başlangıç oldu.

1990 ilkbaharında, NEWROZ ateşi sadece Kürdistan dağlarında değil, cezaevlerinin en karanlık hücrelerinden şehit meydanlarına kadar her yerde yandı.

SERHILDAN İstanbul, Ankara, İzmir, Adana başta olmak üzere Türkiye emekçilerinin gönlülerinde, bilinçlerinde de yankılandı. 1 Mayıs eylemlerinde halklarımızın kurtuluş özlemleri birleşti.

Faşist-sömürgeci çete panigê çıkararak alelacele 413-424-425 sayılı karamanlar hukukunun devrim mücadelesini bastırması yeltendi. Savaş tutaklarımızı idamlar tehdit ederek, algaçka şartlarına başvurdu. Aradan geçen zaman da gösterdi ki bu çirkin çabaları çaresizliklerinin çirkinliği.

Yoldaşlar, Körfez kendi eli birlikte, emperyalistler kendisi çıkarlarına göre Ortadoğu'yu yeniden düzenlemek istiyorlar. TC'nin de rol almaya hevesli olduğundaki savaş senaryolarına göre, Kürdistan yine emperyalistlerin-sömürgecilerin çıkarlarına göre kesilip biçilecek ve Ortadoğu haritası yeniden çizilecek.

İrak'ın Kuveyt'i işgalini bahane eden emperyalist devletler bölgeye yürümlerine kişilik ordularını yerleştirdiler. Suudi Arabistan, Türkiye başta olmak üzere bölgedeki ülkelerin miliyarlarca dolarlık silahlarla taktive ediyorlar.

Bizler, halklarımızın emperyalizmin-sömürgeciğin planları doğrultusunda savaşa sürümlenene hayır diyoruz. Halklarımızı, emperyalistlerin, sömürgecilerin çıkarları için değil, kendi kurtuluşları için savaşılmaya çağırıyoruz.

Görevimiz, halklarımızın mücadelesini her alanda yükseltmektir. Bu mücadeleye önderlik etme görevini hakkıyla yerine getirebilecek ortak adlarımızı sıklaştırmaktır.

İnanıyoruz ki, Kürdistan ve Türkiye halkları, komşu bölgeleri sarsarak, gerçek devrimci yönelimleriyle de birleşerek zafere kadar savaşırlar.

Yoldaşlar, Partimizin 12. kuruluş yıldönümünü kutlarken, 13. yılınızın zafere doğru koştuğunuz bir yıl olacağına inanıyoruz.

Halklarımızın kurtuluşu uğruna sonsuz nefesini, kanınını son damlasına kadar inançla savaşım tüm şehitlerimiz saygıya anıyoruz.

Onlara söz veriyoruz ki, Onlardan devraldığımız mücadeleyi bayrağınızı zafere ulaştıracağız.

-Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!

-Yaşasın Kürdistan ve Türkiye halklarının devrimci mücadelesi!

-Emperyalizme, faşizme ve sömürgeciye karşı bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolunda ilerli!

TKP(B) Merkez Komitesi Adına Genel Sekreter Taylan Doğan

PKK'yi, ulusal kurtuluş savaşında 13. yılına girerken devrimci coşkuyla selamlıyoruz

PKK'nın ulusal kurtuluş savaşında 12 yıllık çemşici ve kazanlarını, Kürdistan halkının ve uluslararası alanda kurtuluş davasının farklılığını her geçen gün daha geniş kesimlere kabul ettirmesi, faşist Türk sömürgecilerinin gıkmazını derinleştiriyor. Bu da daha büyük bir saldırganlıkla Kürdistan halkına yönelmesine yol açıyor. Bütün mücadelesinin deşimez kuraklık bu: Direniş... saldırı... daha büyük direniş... daha azgınca saldırı, bugünkü süreç budur. Ve Kürdistan halkının yatakları elerle koparılmış şekilde sonuçlanacaktır.

Faşist Türk sömürgecilerinin ekonomik bunalımlarını derinleştirirken, sosyal dengeleri altüst eden toplumsal muhalefete binlerce ve onbinlerce daha insan katan bir sonuç yaratacağıdır. Bu uygulamada da kendileri için çözümlü olduğu görecektir. Onlardan deney göstermiş ki, ulusal uyanış içerisinde çağdaş önderliğe kavuşmuş olan halkların kurtuluşunu hiçbir güç engelleyemiyor. Kürdistan halkı bin yılların varlığını sürdüme mücadelesinde deneyimleriyle onlara mazlum halkın kurtuluş savaşlarının deneyimlerini birleştirip konuşturulmaya çalışıyor. Kazanan Kürdistan halkı olacaktır.

Gecenin Sessizliğini bozan halkların Gözyaşıydı sanki yağmur Düşün ki, Dört parçaya bölünmüş yüreğin Halepçe'de Dilansın-Delalsın Bir de Sırılsıklam aşkınız güneşe Ve düşman Bütün kinini kusuyor üstümüze Ellerini, ellerimiz Uzanmaz mı puşata

-Kahrolsun sömürgeci-faşist diktatörlük!

-Yaşasın özgür Kürdistan!

-Yaşasın Türkiye ve Kürdistan halklarının devrimci birlik mücadelesi!

SHB (Silahlı Halk Birlikleri) Sağmalcılar Cezaevi Örgütü

PKK'lı arkadaşlara

Türkiye ve Kürdistan'da bugünlerde son derece önemli olaylar yaşanıyor. Bu önemli gelişmeler ekşinende Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kazandığı yeni boyutlar vardır.

1984'ten 15 Ağustos'tan beri, PKK öncülüğündeki gerilla zemini yürüten silahlı halk savaşı, Kürdistan'ın bütün bölgelerini sarsarak, Kürt halkını faşizme ve işgalci Türk ordusuna karşı ayağa kaldırmış, hiçbir askeri gücün alt edemeyeceği bir güce dönüştürmüştür. Dev ayağa kalkmıştır. Kürt halkı direnme ve savaş günü Newroz'da, yedisinden yetmişe, işgalcileri "artık yer" deyip zafere karşı ilerletmeye sokma dökmüş, dağlarda dökülen evlatlarına cevap vermiştir. PKK öncülüğünde yürüten Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi yeni bir aşamaya, yaygın halk ayaklanmaları aşamasına çıkmıştır.

Kürdistan'da yeni dönem habercisi son gelişmeler, Newroz anfe-

sinde Mardin'de altı saatlik bir çatışmadan sonra şehit düşen 13 ARGK'gerillasının cenazesine halkın sahip çıkmasıyla başladı. Bilindiği gibi bugüne kadar şehit edilen gerillalar, ya ailelerine haber verilemeyen kimsesizler mezarlarına, ya da toplu mezarlara gömülmüştür. Ama bu kez aynı şeyi yapmaktaki isteyiş faşist ordu güçlerine karşı, kadın, genç, yaşlı, çocuk demeden bütün halk ayağa kalkarak cenazelere sahip çıktı. Cenaze töreni biçiminde başlayan onbinleri bulan kitlesel gösteri, işgalci Türk ordusunu ve faşizmi lanetleyen bir protesto gösteri ve yürüyüşüne dönüştü. Ulusal kurtuluş sloganları ve devrimci bağıtlığın antları binlerce insan tarafından haykırıldı. Uysal köleler olarak görmeye alıştıkları halk kitlelerini bu şekilde gören faşist polis ve ordu güçleri gördüğü manzara ile deşette kapılıp, varşette kitleleri dağıtmak için saldırmıştı. Bu saldırı ile içinden iki şehit veren halk, eline ne geçirdiyse faşist resmî güçlere karşı direnişine geçmiştir. Nusaybin halkı şehit tam bir savaş alanına çevirdi. Devlete alt binalar tahrip edilirken sokak sokak, ev ev direndi. Faşist ordu güçleri tam bir panik içinde ertesi gün şehit tank ve ordu güçleriyle doldurdu. Nusaybin halkı bu kez fırınlar dahil tüm işyerlerini kapatarak, tank ve jandarmalara karşı göğüslerini gerekerek ellerinde zafer işaretleri, "Yaşasın Kürdistan" sloganları altında direniş sürdürdü. Nusaybin'deki faşist terörü protesto etmek ve halk direnişine omuz vermek amacıyla Midyat, İdil, Silopi ve Cizre'de resmi askeri birliklerle işbirlikçi kontralılar oluşturduğu barikatların üstüne yürüyen halk Nusaybin'de aştan bir direniş sergiledi.

Kürdistan'da PKK öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş savaşının içine girdiği bu yeni dönem, bölgeimizde yeni gelişmelerle karşı karşıya getirmiştir. Ortadoğu halkları, Kürdistan halkı savaşı pratiğinde yeni bir devrimci odaka sahip olmuş, yeni bir devrim mevzisi yakalamıştır. Kürt halkının mücadelesi, halkların hangi yolla halklarına sahip çıkabileceklerini canlı pratik olmaktadır. Bu anlamda Kürdistan pratiği her türlü reformizme ve teslimiyete karşı devrimci çıkışın zaferinin belgesi olmaktadır.

Bu muazzam gelişmelere rağmen, halen PKK'nın nasıl devrimci olmadığını uğraşanların anlamamızı mümkün değildir. "Misak-ı Milli'ci görüşlerden dolayı, Kürdistan meselesine yaklaşımında kaçırışlılığı yaşanıyor devrimci hareket, Kürt halkının ayağa kalkışmasını karşı-sind, ciddi yaklaşımlarında bulunmak zorundadır. Literatüründe "ulusların kendi kaderini tayin hakkını" kabul edip, pratik yaşamlarında ise kendi örgütülüğünün dışında bir bağımsızlık hakkını kabul etmeyen ögüt, anti-marxist görüştür. Türkiye devrimci hareketinin sosyal-sosyal bakıştan kurtularak bağımsızlığı uğruna büyük bedeller ödemeye devam eden Kürt halkının kutsal kavgasına karşı, tahsil sorumluluğuna yerine getirmesi arzetlenemez bir görevdir. Türkiye devrimci hareketinin tahsil sorumluluğu ise iki ana görevi güncelleştiriyor. Birincisi; silahlı-silahsız her türlü mücadeleyi yönetmenin kullanılması, Türkiye'de devrimci silahlı cephehin açılması. İkincisi ise; Kürt halkının ulusal bağımsızlık mücadelesinin, Türk proletaryası ve diğer emekçi sınıflar tarafından kavranarak her türlü

entersanöalist dayanişmanın yene getirilmesi gerekçesidir. Türkiye emekçi sınıfının böylesi bir siyasi bilinç düzeyine ulaşması şüphesiz Türkiye devrimci hareketinin yapacağı siyasi çalışmalarla bağlıdır. Böylesi siyasi bilinçlendirmeye faaliyeti yapacak devrimci hareketin kendisinin önceliği bu konuda doğru bir yaklaşım içinde olması gerekir. Üzülerek belirtelim ki, Türkiye devrimci hareketi bu konuda, ulfak dâhiliye yaşamaktadır. Bu sosyal-öğrenme başkısı açısında devam ettirildi takdirde, Türkiye'deki demokratik halk devriminin ve Kürdistan'daki ulusal demokratik devrimin, bir an evvel başariye ulaşmasının önünde engel oluşturaçağı bilinmelidir.

Bugün burada 12. kuruluş yıldönümünü kutladığımız PKK'nın Ortadoğu halklarının mücadelesine yapacağı katkıları görmek gerekir. PKK'nın bu deruna gelebilmek için, özellikle 1984'ten beri hayata geçirdiği militan devrimci, silahlı halk savaşçı çabasının zorunu sonucu olarak ortaya çıkan yüzlerce şehidini saygıyla anıyoruz. Şehitlerini şehidimiz, kavgalarını kavgamız bilünyoz. Bugünş Kürdistan mücadelesinin bütün boyutlarına destekliyoruz.

-Yaşasın PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!
-Kahrolsun sömürgeci-faşist diktatörlük!
-Yaşasın halkların devrimci mücadele birliği!

SHB
Sağmalcılar Örgütü adına
Talat Coşkun

PKK savaşçıları, arkadaşlar

Türkiye Kürdistan'ında, Kürt ulusal mücadelesini geliştirilme savaşçı olarak yürüten yurtsever PKK'nın 13. mücadeleyi yılına selamlıyoruz.

Partimiz TKP/ML, Türkiye Kürdistan'ında ulusal kurtuluş misyonu ile hareket eden PKK'nın TC'ye ve TC nezdinde ABD emperyalizmine darbe vurarak proleter dünya devrimine katkıda bulunduğunu anlayışındadır.

Özellikle faşist komprador patron-ajda devletin yıkılması ve demokratik halk iktidarının kurulması için silahlı mücadelesinin esas alınması gerektiğini gören ve bu perspektifte karsal alanlarda köylü halkın savaşı yürüten TKP/ML ve önderliğindeki Türkiye'nin dostluk ve dayanışma içerisinde hareket ettiği PKK güçleri Türkiye Kürdistan'ında özellikle Dersim alanında TC'nin faşist ordusuna darbe üstüne darbe indirecek geleceği olumlu miraslar bırakmaktadır.

Günümüzde 12 Eylül yenilgisine birçok hareketin varlık-yokluğu sorununun gündeme getirildiği faydacılık tüm tonlarında ve kan ve tumburak lafazanlığından uzak devrimci mücadele anlayışına örnek bir mücadele dostluğu gösteren TKP/ML, gerek Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkına yönelik temkinli görüşlerindeki netlik, gerekse Kürt ulusuna gösterilecek gerçek dostluğun TC'ye karşı silahlı mücadele mevzisinde konulanmak, demokratik halk devrimini derinleştirme olduğunu ispatlayan pratiğiyle yol göstericidir.

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında yürüttükleri halk savaşında yüzlerce şehit veren TKP/ML ve PKK, Ortadoğu'da başını ABD emperyalizminin çektiği olaşı emperyalist savaşta rol almak için kan atan TC'nin korkulu rüyası durumundadır. Savaşın halkı getireceği yıkım ve kırık yıkılının arınacağı devrim koşullarını değerlendirmede sosyal ve

ulusal temelde yükselen gerilla savaşının tayin ediciliği gözler önündedir. Bu konjonktürde 12. mücadele yılını kutlayan PKK'ya ve ulusal kurtuluş mücadelesini selamlıyoruz, şehitlerimizin nezdinde tüm dünya şehitlerini saygıyla anıyor, daha gelişkin mücadele dostluğu dileklerini bildiriyoruz.

-Yaşasın halk savaş!
-Yaşasın devrimci dostluk ve dayanışma!
-Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

TKP/ML-TKKO
Sağmalcılar Örgütü
27.11.1990

Tertip komitesine

Kürt halkının isyan geleneğinin temsilcisi, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşçıları bu anlamı günde selamlamakdan kıvanç duyarız.

Sosyalist sistemde esen teslimiyetçi rüzgarların emperyalist metropollerdeki yankısını bir sevinç nasadına dönüştürme bu süreçte, devrimci mücadele bayrağını yükselterek tutmayı başarabilen PKK savaşçıları, diğer ulusların "zafer savaşan sosyalizminde olmaktadır" şoralan inancını devrimcilerine bir moral kaynağı olmaya devam ediyor.

Gelecek savaşçıların büyükleriyle yaratılacaktır.

-Bili tekoşına rızgarıya Kürdistan!
-Bili şoreş demokratikya gel!

16 Haziran Hareketi
Bayrampaşa
27.11.1990

Arkadaşlar

Kuruluşunun 12. yılında PKK'nın sosyalizmin yolundaki ulusal kurtuluş mücadelesini selamlıyoruz. Türkiye devrimciler olarak, emperyalizme ve faşizme karşı bir cephe de kendi ülkemizde açmaya çalışıyoruz. Devrim ve sosyalizm bayrağı bizim ülkemizde de yükselsin diye mücadele ediyoruz. Türkiye ve Kürdistan halklarının cephe birliği dünyaya sarsan büyüklüğe devrimci gelişmeler yaratacaktır.

-Yaşasın halklarımızın mücadele birliği

Direniş Hareketi Davası
tutukluları

Arkadaşlar

Faşist diktatörlüğün Türk ve Kürt halkları üzerinde estirdiği baskı, zulüm ve terör rüzgarları giderek daha da artıyor. Ancak halklarımızı korkutmayorlar, yıldırmıyorlar. Onlar hergün daha kararlı daha inancılı bir biçimde kendi kurtuluş mücadelesine sahipliniyorlar, faşizme, emperyalizme ve şovenizme karşı savaşta katiyorlar.

Kürt ulusunun kurtuluş mücadelesini veren PKK savaşçılarını selamlıyoruz. 12. kuruluş yıldönümünü kutluyoruz.

-Kahrolsun faşist diktatörlük!
-Yaşasın Türk ve Kürt halklarının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi!
-Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

TKKB
Sağmalcılar Cezaevi Örgütü

Şereflili ve saygıdeğer PKK'lı arkadaşlara

Bu şanlı ve onurlu günde, tüm benliğimizle sizleri selamlıyoruz. Bu güzel ve onurlu gün sizlerle paylaşmanın sevinci ve mutluluğu içindir.

Bugün PKK'nın mücadelesine Kürdistan gerçekliği dostu da düşmana da kendisini kabaletirimi buluyor. 1984 Erh-Şemdinli başkınıyla, yıllardır üzerinde ülke toprağı serpmeye çalışılan Kürdistan volkan hareketlenmiş, patlamaları devam ediyor ve bozkuşlarda ateşleri yeniden yakmışlardır. Bu Kürdistan'ın dört bir yanına yansımış, dünya kamuoyunun ilgi merkezi haline gelmiştir.

Türkiye devrimci hareketinde sömürge Kürdistan a dair, Dr. Hikmet KIVILCIMLI ve İbrahim KAY-PKK'YA haric en ulfak bir politika yaratılamamış; bunun da ötesinde Kürdistan meselesine yaklaşım sosyal-şoven ve kemalist bir eda arzettiğiştir. Bu tarz yaklaşımlar; bağımsızlık, özgürlük, sosyalizm ve devrimcilik kesivesine büründürülmeye de çalışılmıştır.

Kürdistan'ın sömürge olduğu ve ayrı örgütlenmesi gerektiği bu derece net iken, Kürdistan'da silahlı mücadele bayrağını gerçeklikle dalgalandıran PKK'nın varlığı bir yandan yadsınmaya çalışılarken, bir yandan da genel olarak Türk ve Kürt gerçekliği kabul edilmiş görülmüş verilmektedir.

Kürdistan'daki silahlı mücadeleyi utancağı bir şekilde kabullenen arkadaşlar, "doğrudur, sömürgeci" vb. demekten yedice gidemiyor, somut bir adım atamıyorlar.

Kemalizmin kopuşmayan utancağı Türk solu, yeniden yanık ateşleri, mahkemelere dikece verecek yermeye de çalışmıştır. Bu tavırlarını pişkince sineye çekmiş unutturmaya çalışarak; PKK'nın ve Kürt halkının mücadelesini kabulleniyor gözükmüşlerdir. Bu konuda bunların samimiyetinin ne denil olduğu belli değildir. Doğru devrimci tavır; dürüst bir özeleştiri ve somut adımlar almaya gerekliliktedir.

Yığıl Kürdistan halkı ve onun onurlu mücadelesinin bayrağını taşıyan PKK savaşçıları; isterdik ki, en güzel, en derin, en değerli söylemleri sözde ökseltelim. Süylediklerimizden öte, en içten duygularımızla mücadelemizi selamlıyoruz.

Sömürgeci-faşist TC diktatörlüğüne karşı mücadelemizi candan destekliyoruz ve başarılar diliyoruz.

-Yaşasın PKK'lı yığıl Kürdistan devrimcileri!
-Yaşasın Türk ve Kürt halklarının enternasyonal devrimci dayanışması!

-Kahrolsun sömürgeci-faşist diktatörlük!
-Kahrolsun işbirlikçilik ve şovenler!

Çayan Sempatizantları
Sağmalcılar Cezaevi
27.11.1990

Tertip komitesine

PKK'nın 12. kuruluş yıldönümünü coşkuyla selamlıyoruz!

Yüzyıllardır her türlü kötülüğün reva görüldüğü Kürdistan ulusal kurtuluş ve kendi özgür iradesiyle kendi bağımsız, demokratik iktidarını kurma mücadelesine damgasını vuran PKK'nın 12. kuruluş yıldönümünde organize ettiğiün kutlama toplantısını samimi bir coşkuyla selamlıyoruz.

Bugün PKK'nın 12 yıllık mücadele tarihi, Kürdistan halkının kendi özgüçle zaferi yakaladığını kanıtı oluyor. Bu aynı zamanda bir Türkiye

devrimcilerine de güç ve desteğin somut ifadesi olduğu bir, önderimiz Hikmet KIVILCIMLI'nın ulusal sonradaki teslimin pratiğe doğru bir kanıtı da olmaktadır. Artık Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi tabuları yıkılmış, bizlere de yüremişimiz gereken yolu açmış bulunuyor. Partimiz başından beri PKK'nın mücadelesini desteklemiş, sürekli dostça ilişkileri içerisinde olmuştur. Bugün bu ilişkiler daha da gelişmiş buluyoruz. Partimiz, PKK'ya FKDC içinde yer almış, bugün ise, Devrimci Birlik Platformu içinde birlikte mücadele etmekten kıvanç duymaktadır.

Bizler biliyoruz ki, bugün Kürdistan'da mücadele yükselirken, Türkiye'de henüz istenilen duruma kendisini kavuşturamamış da olsa, bu mücadeleyi yükselterek Kürdistan halkına en büyük desteği sunmuş olacaktır. Bugün Kürdistan'da ve Türkiye'de gelişen devrimci direniş mücadelesi halklarımız arasında kardeşliğin nasıl olması gerektiğini gözler önüne sermiştir. Halklarımızın devrimci mücadelesinin yükseltilmesi ve halklarımız arasında kardeşlik bağının daha da gelişeceği bir yıl olacaktır inanıyoruz. Zafer savaşarak direnen Kürdistan halkının olacaktır.

-Kahrolsun emperyalizm, faşizm, sömürgecilik!
-Yaşasın mücadeleimiz!
-Yaşasın Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesi!
-Yaşasın halklarımızın mücadele birliği!
-Yolumuz direniş, hedef iktidar!
-Yaşasın Devrimci Birlik Platformu!

SVP Temsilciliği
Sağmalcılar Cezaevi

Düzenleme komitesine

Dostlar,
Tanitmiş silinmeye çalışılan, varlığı-yokluğu tartışılan bir halkın çağdaş insanlık arenasında yerini alabilmesi için, Kürdistan devrimcilerinin yıllarca Türkiye Kürdistan'ında sabırla, inanca, özveriyle, bilinceyle yaratılmış çalışma "düşürülmüş" Kürt halkına kişiliğini ve ulusal kimliğini kazandırarak, örgütü mücadeleyi, Kürdistan işçi Partisi'ni yaratarak taçlandırdı.

PKK yaratıcıları bu onurlu göreve başlarken, zorlukların farkındaydılar. Bir taraftan Kürt halkına ihanet eden revizyonizmin duman suyuındaki Kürt aydınları, bir taraftan Türkiye sözde aydınları, bir taraftan ulusal varlığını tartışan sosyal-şoven anlayışlar, bir taraftan uluslararası revizyonizm, bir taraftan ulus doğudunun bilincinde olmayan bir halk...

Tüm bu zorlu yolu aşmanın yöntemini kavrayan PKK yaratıcıları, zorun tarihteki çözümlerine özelliğini bilincineyle 78'de yaratılan PKK'yı gittikçe güçlendirip, 12 yıllık zorlu bir mücadeleyle geleceğe biraz daha yaklaştırmıştı. Kuvayisi Kürdistan'ın yeniden doğuşunu tüm dünyaya duyurdu.

Selam olsun,
Kendine ve halkına ulusal kimlik kazandırmak uğruna ölümlü kucaklanıyolar!

Selam olsun,
PKK'yı yaratan Kürdistanlı devrimciler!

12 yıllık mücadele Kürdistan halkına kutlu olsun.

13. mücadele yılında Kürt halkına ve partisi PKK'ya başarılar dileriz.

THKP-C'ri bir grup devrimci

PKK Sağmalcılar Cezaevi Alan Örgütülüğü'ne

Partimizin 12. kuruluş yıldönümünde yükselen mücadelesini selamlarken, gerçek anlamda dostluğun ve dayanışmanın somutun üzerinde yükselileceği ve bunun tek ulusal siyasi iktidara karşı örgütlenerek politikleşmiş askeri savaş stratejisi ile zafer ulaşacak savaşın olacağına olan inancımızda, mücadelesinin her alanında dostlarımızı kutlar, başarılarının devamını dileriz.

-Yaşasın Türk ve Kürt halklarının silahlı devrim mücadelesi!
-Ya özgür vatan ve ölüm!

MLSPB
Sağmalcılar Cezaevi
Alan Örgütülüğü

Tertip komitesine

Arkadaşlar
Bizler Sağmalcılar Cezaevi'ndeki TDKP'li tutsaklar olarak sizin şahsınızda partizin 12. kuruluş yıldönümünü kutlarız. Böyle bir günde sizin sevici ve coşkunuzu paylaşıyoruz ve Kürt ulusunun ulusal özgürlük mücadelesi yolunda elde silah şehit düşen sayısız yığıl militanlarını saygıyla anıyoruz.

1990 Şubat 1. Genel Konferans bildirisinde belirtildiği gibi partimiz, "TDKP sınıfsal baskı gibi, ulusal baskının tüm biçimlerini, ulusal hak eşitsizliğini ve zora dayanan birliğin de en amansız düşmanıdır. TDKP, Kürt ulusunun ayrı devlet kurma hakkı da dahil, kendi kaderini özgürce tayin hakkını; ulusların ve dillerin tam hak eşitliğini tavizsizce savunuyor. Özgürlük ve demokrasi-nin bir parçası olarak, Kürt halkının, kendi kaderini özgürce tayin edebilmesi için, bugün: Tüm işgal birliklerinin Kürdistan'dan geri çekilmesi, istibarat örgütlerinin dağıtılması; Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin kaldırılması, bürokratik aygıtın bütünüyle dağıtılması; tüm emperyalist üşlerin kapatılması; koruculuk sisteminin dağıtılması, konucular ve aşiret reislerinin silahlılandırılması, bu silahların, yer düzeyinde oluşacak halk komitelerine devredilmesi; yönetim görevini halk komitelerinin üstlenmesi; devlet işletmelerinin Kürt halkına devredilmesi; başta komünistler olmak üzere, tüm ulusal ve demokratik güçlere örgütlenme ve faaliyet yürütme özgürlüğü tanınması, demokratik hak ve özgürlüklerin gevcekte altına alınması taleplerini ileri sürüyor...". ve bu uğurda mücadele ediyoruz.

Bugün zulmün sınır tanımadığı Kürdistan'da, en zor şartlarda yürüttüğünüz özgürlük ve demokrasi mücadelesinin, her geçen gün gelişmesi, bizim için de sevinç kaynağıdır. İnanıyoruz ki, Kürdistan dağlarında ve şehirlerinde ve zindanlarında hemen her gün elde silah düşmanca çarpışırken toprağa düşen her kan, dokülen her damla kan, boşa akmasın olmayacaktır. Bu uğurda verilen her kayıp, sonuçta Kürt ulusunun özgürlüğüdür, faşist Türk devletinin de sonunu yaklaştıran bir etken olacaktır.

-Birle köleti, birle zordesti, bily azadi!

-Yaşasın Türk ve Kürt halklarının özgür birliği ve mücadelesi!

Sağmalcılar TDKP tutsakları

Türkiye'de son siyasi durum ve iyece dayatan devrimci görevler

Türkiye'de 1990 yılı başından itibaren iyece arayan siyasi hareketlenme, iyi sonuna doğru en üst düzeyine ulaşmıştır. Son günlerin önemli siyasi olayları nelerdir? Kuşkusuz en başta, iyi boyunca özde savaş karameleriyeli bastırılmak istenen, fakat iyi sonuna doğru bu karamelerinin de boş çıkardığı açıkça görülür. Kürdistan'daki kitle eylemlerinden, yerel halk ayaklanmalarından söz etmek gerekir. Son Lice olaylarıyla bu durum daha da açıklik kazanmış ve kitlesel hareket sürüklenişleri kanıtlanmıştır. Bu olayın gösterdiği en önemli husus nedir? Ankara'da yöneticiler birbiriyle tam bir dalaş içindelerken, Lice'de halk kurşunlanmakta, kitleler katledilmektedir. Yani başta Kürdistan olmak üzere, benzer bir biçimde Türkiye'de de yönetim Ankara'daki kuklaların elinde değildir. Her alanda örgütlenmiş olan özl savaşçileri ve örgütlü olan ordu, esas ve tek yönetime güç olan egemenliği sürdürmektedir. Her çete başı, her düzeydeki ordu komutanı, her asker kendi başına sorgusuz sualsiz bir karar ve uygulama gücüdür. 1990 yılında Türk rejiminin ülkeyi esas yapı budur. Bu durumu, Ekim 1990'da yaptığı değerlendirmede Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, hiçbir kurala bağlı olmayan terörist çete yönetimi olarak ifade etmektedir. Tıpkı faşist İran Şahlığı gibi, bu özel savaşçileri de, hiçbir ayırım yapmadan ketileri üzerine yayılmış olduğu açabilmekte, çocuk-yaşlı, kadın-erkek demeden ve tam bir gözüdümlülikle halkı katledebilmektedir. Buna karşı halkımız da şahşilğin üzerine yürüyün kitlelerin durumuna ulaşmış bulunmaktadır.

İkinci olarak, Zonguldaktaki onbinlerce maden işçisinin büyük grevinin sözlemek gerekir. Bu grevin Türkiye'deki devrimci-demokratik mücadele içinde önemli bir yeri vardır ve diğer birçok grevden ayrılmaktadır. İşçi grevi temelinde Zonguldaktaki yüzbinlerce insan günlerdir ayaklanma halinde. Bu grev, diğer alanlarda da işçi grevlerini gündemeleştirir ve genel bir grev zorlamaktadır. Hatta iyi değerlendirilirse, faşist-askeri rejime karşı genel bir kitle ayaklanmasının başlatıcısı olabilir. İşçi sınıfı, on yıldır süreni geliştirilen benlik, zulüm, sömür ve korkutma çemberini tümüyle yırtmaya başlamıştır.

Bir başka olay da, dünyadaki gelişmeler çerçevesinde Avrupa'nın üzerindeki ABD etkisini atmayı yönelik ortaya çıkarılan NATO'nun gizli terör örgütü, özel savaş örgütü tartışmasıdır. Gerçi bu durum Türkiye için yeni ve bilinmeyen bir husus değildir, fakat 12 Eylül darbesinin ve darbeyle kurulan yeni rejimin niteliğini iyece açmaya varması açısından önemlidir. Bu durum Türkiye'de her alanda son yönetim ABD'ye bağlı olduğu özel savaş güçlerinin elinde olduğunu, diğer kurumsallaşmış ve demokrasi oyununun ne kadar sahte, göstermelik ve kukla bir yapıda bulunduğunu çok açık olarak göstermiştir. Ve Kürdistan üzerindeki yönetim tümüyle bir özel savaş yönetimi olduğu bizzat sahipleri tarafından da itiraf edilmektedir. Gerçek budur. Fakat Türkiye'de olaya yaklaşıp sonuna tersidir. Birçok Avrupa devleti bu gizli örgütü dağıtmış veya kıs sürede dağıtmış ve ilan ederken, Türkiye'de toplumu çürüten bu yapıya sahip çıkmaktadır, sadece bu yapının gücünü ve egemen sınıf tarafından da değil, sözümlüne kendileri-

niyen solu ve demokrat olduğunu söyleyen bazı güçlerce de bu gizli terör örgütünün ne kadar yararlı ve gerekli olduğu üzerine inciler dökülmektedir. Türkiye'deki gibi bir şahşilğin dünyanın başka bir yerinde bulmak zordur.

Son olarak, faşist TC ordusunun başı Necip Torumtay'ın istifası etmesi olayı vardır ve bu olay yepyeni bir durum ortaya çıkarmıştır. Bu istifa olayının, genel tüm gelişmelerle olduğu gibi, yukarıda kısaca belirttiğimiz olaylarla da çok yakından ilişkisi vardır. Türkiye'de Genelkurmay

istifanın çoklu biraz atlatıldıktan sonra, çeşitli çevrelerden olayı değerlendiren yorumlar gelmeye başladı. Ordu, yaptığı işi gölelemeye dikkat ederek, daha çok ileri ve açığa çıkmaktan kaçınmaya çalıştı. Özal ve ANAP, olayı sıradan ve önemsiz göstermek için elinden gelen gayreti harcamaya koyuldu. Ortamı çok iyi koklayan ve ordunun yaptığı işi çok iyi anlayan Demirel, hemen erken seçim ve sine-i millet edebiyatıyla SHP'ye ortak çıkma ve ANAP karşıtı cephe oluşturma çağrısında bulundu. Basın da dahil

olduğu. Torumtay'ın ise Körfez sorununda ABD'nin isteklerine boyun eğilmesini istediği üzerinde yoğunlaşmaktadır. Özal'ın bir Amerikan uşağı, bundan da öte bir Amerikan ajanı olduğu doğrudur. Fakat, kendinden postallara kadar ABD tarafından beslenen ve ABD okullarında eğitilen Türk ordusunun ABD politikalarına karşı olumlu tavı, sadece gerçekleri gizlemeyi ve ordunun emirlerini olarak çalışmayı meslek edinmiş yalancı Türk kalemşörlüğünün işi olabilir. Ortadoğu krizinin Torumtay'ın istifasının tali bir etkene

rejimin en başta gelen tahtığı, yontmıdır. Yetmiş yıldan beri TC bu tahtığı uygulamakta ve bu temelde kendisini "ilerilicilik" olduğunu yutturmaya çalışmaktadır. Elbette, TC'nin temel gücü de ordu olduğu doğrudur, bu tahtığı en çok uygulayan güç o olmuştur. Daha kemalizm, şekillendiği dönemde bile, işçi ve köylü hareketleri, ya itiraca hareketleri olarak ya da itiraca ile ilişkili oldukları söylenerek ezilmiştirler. Çerkez Elham'den Mustafa Suphi hareketine kadar, hatta birçok muhalefet partisine kadar aynı taktik uygulanmıştır. Bütün Kürt isyanları, "itiraca karşı mücadele" adı altında kamuoyu aldatılarak, iç ve dış ilericiler çevreleri bile desteği sağlanarak bastırılmış, ezilmiştirler; Kürt halkı zindende sıkıyürüm böyle yalancı bir slogan altında gerçekleştirilmiştir. Taktik son derece açık ve basittir: İşçiler ve köylüler ekonomik hak ve demokrasi mi istiyor, hemen "itiraca tehlikesi var" diyerek ez; Kürt halkı eşitlik ve özgürlük mü istiyor, hemen "itiraca hareketi" diyerek bastır, sıkıyürüm uygula. Bu, yetmiş yıldan beri böyle yapıyor. Artık herkesin bu sahtekarlığı çok iyi görmesi ve anlaması gerekicidir. Bu durum, aynı zamanda Türkiye'deki değişik güçlerin ilgisini ve ittifaklarını da çarpıttı, engelliyor. Sosyalist hareket, yetmiş yıldır bu biçimde hareketi tecti ediliyor, ilericilik olarak dayatılan kemalizm bir kuyruk, yedeği haline getirmiş, onun strateji analizi çarpıttı. Bu yılın başlarında MIT tarafından ısrarla bir "İslami Kürt Partisi" yaratılmaya ve onun da PKK ile ilişkilerinde yalancı başına boşuna edildi. Bu çaba, yine aynı taktik uygulanması çabasıydı. Bununla PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine çözümün bir itiraca hareketi veya itiraca ile ilişkili bir hareket olarak gösterilecek, "itiraca karşı mücadele" sloganı yeniden bayraklaştırılarak bu temelde PKKY'e karşı tüm sosyalist ve ilericiler çözümleri bile desteği alınacaktı. Elbette, kemalizmin bütün taktiklerinde olduğu gibi bu tahtığı da PKK karşısında atmadı. Ancak, bu durum, Mıammer Aksoy'dan başlayarak geliştirilen bir dizi cinayetin bir özel savaş uygulaması olduğunu ve gerisinde özel savaş yönetiminin, yani bugünkü rejimin bulunduğu açıkça ortaya koydu. Şunlar artık kesinleşmiş olgular: Bu cinayetler nedeniyle ileri sürülen söze müslüman örgütler gerekçe yoktur; MGK-MIT-Özal Harp Dairesi'nden oluşan özel savaş güçleri, işledikleri kız cinayetleri ölmek için bunları paravan örgüt adları olarak kullanmaktadır. 12 Eylül darbesi öncesi, "Türk" kelimesi paravan adları kullanıyordılar, şimdi ise "İslam" kelimesi paravan örgütleri ileri sürüyorlar. Elbette bu, 12 Eylül'den ortaya çıkan bir değişimi de gösteriyor. 12 Eylül öncesi halkın kurtuluş mücadelesine karşı birinci planda faşist Türk milliyetçiliği kullanılıyordu, 12 Eylül'den sonra ise sahte İslamıyet birinci plana geçmiştir. Bütün bunlar gerekçe tamamen özel savaş uygulamaları ve taktikleridir; kullanan güçler ayırmı ve ordu yönetimindeki rejimin kendisidir.

Kemalizm, diğer bütün olgularla olduğu gibi, yine yaklaşıp sonuçunda da tam bir kiyeziydi. Başta beri, bir yandan din milliyet katmış, şeyniler, şeytiller, mollalara dayanmış, die yandan kendin gücünü hissettirmiş bunlara "itiraca" diyerek ve söze laik olduğunu ileri sürerek din düşmanlığı yapmıştır. Duruma

"Eğer Torumtay'ın istifasının nedeni Ortadoğu krizi ise, hani bu kriz Türkiye'nin stratejik önemini artırmış ve güçlendirmişti? Daha krizin ilk altı ayı dolmadan, daha savaş bile başlamadan, daha Saddam ayakta ve yerinde iken Türk rejimi konuyla ilgili iki bakanını ve ardından esas yöneticisini yitirdi. Herkes ayaktaiken faşist Türk rejimi çöküyor. Eğer bir de savaş olursa, bunun Türk rejimi için hangi sonu getireceği çok açık olarak görülmüyor..."

Başkanlığı deyip geçmemek gerekir. Buradaki bir istifa olayının, örneğin bir İngiltere'deki başbakanın istifası olayından çok daha fazla siyasi yer ve önemi bulunmaktadır. Çünkü, Türkiye'de Genelkurmay Başkanının yönetim gücü, İngiltere'de başbakanın yönetim gücünden çok daha fazladır. Ekonomik, sosyal ve siyasal krizin en derin noktasına ulaştığı, fakat herhangi bir çözüm yolunun da bulunmadığı bir ortamda meydana gelen bir istifa, çıkış bulmayı ve geleceğe yön vermeyi amaçlamaktadır. Bu temelde Türkiye'de geleceği belirleme kavgası daha da kızışmakta ve bunun güçleri çoğalmaktadır. Eski ortaklıklar bozulmakta, yeni güçler, yeni ilişkiler ve ortaklıklar gündeme gelmektedir, gelişmeler bu durumu zorlamaktadır. Siyasal kavganın çok ileri boyutlarına ulaşacağına açık göstergeleri olmaktadır.

TC adı verilen ve tamamen askeri temele dayalı olan siyasal kurumsallaşmanın özellikleri, bunun 12 Eylül rejimi ile aldığı biçim ve on yıllık 12 Eylül rejiminin durumu ayrıntılarıyla çokça değeriendirilmiştir. Fakat esas yönetim gücü olan faşist ordunun başı olarak N. Torumtay'ın istifası olayı, çok önemli bir siyasal olaydır. Daha çok güncel özellikleriyle bu olayı değeriendirmek, amaçlarını ortaya koymak, bu temelde Türkiye'deki siyasal durumu kısaca baktmak ve halk güçleri açısından iyece dayatan görevleri bir kez daha vurgulamak yararlı olacaktır.

Torumtay'ın istifası, özel savaş rejiminin iflasını gösteriyor

Faşist TC ordusunun başı Necip Torumtay'ın 3 Aralık günü istifa etmesi işi ve düş kamuoyu üzerinde adeta çok etkisi yaptı. Herkes "acaba ne olacak" diye, ordunun neler yapacağını merak ediyorlar. Türkiye'de başka herhangi bir görevinin istifası böyle etkili olamazdı. Çünkü, ordunun başı olarak Torumtay, Türkiye'deki gerçek yönetimin de gerçek gazetesine "mühtıra gibi istifa" başışmış idi. Özal, "bir canım var, Allah ne zaman isterse verir" diyerek, ordunun kılıcını gırtlığında hissetti ve böylece Türkiye'nin bir çok gerçeğini ortaya koydu. Ardından,

çok çeşitli çevre, "ABD'nin istekleri", "Körfez krizi", "itiraca sorunu", "yönetim krizi" ve benzeri hususlarda ordu ile Özal'ın anlaşamadığı, ordunun Özal'a karşı olduğu, Torumtay'ın bu nedenle istifa ettiği tarzında değerlendirmeler yapmaya başladı. İçlerinden büyük çoğunluğu gedikli kemalist solcu olan bu tür yorum sahipleri, gösterdiği "devrimci" tutumundan dolayı Torumtay'a övgüler dökerek, neredeyse işi "demokrasi kahramanı" olarak ilan etmeye başladılar. "Kürt sorunu" ile uğraşması, İngiliz ajanlığı olarak görülen Aziz Nesin de bunlara katılmakla gelcimeyerek, bir telgrafta "demokratik tutumundan dolayı" Torumtay'ı kutladı. Bu tür tutumlar, her konuda yazılan ve söylenenler daha da çok sıralanabilir; fakat gereksezdür, haktan her insan bunların ne anlama geldiğini rahatlıkla anlayabilir. Türkiye'nin çokbilmişleri tarafından genitiyile yapı edilen Bağdades toplumunun bile kendi diktatörünü kitle ayaklanmalarıyla yıktığı ve yargılamak üzere tutuklattığı bir ordu, Türkiye'de diktatörün ve diktatörlerin "demokrasi kahramanı" olarak ilan edilmeye çalışılmasının ne demek olduğunu anlamak zor

"Ordunun itiraca karşı olduğunu, Torumtay'ın Özal'a karşı laikliği savunmak için istifa ettiğini söylemek tam bir yalancılık ve sapırma değil midir? Hele Torumtay'ın 'demokratik tutum takındığını' söylemek ve neredeyse 'demokrasi kahramanı' olarak gösterip övgüler dizecek, orduya emirlerliği yapmak değildi de nedir?..."

değildir. Bu utanç verici durum, Türkiye'de toplumsal çökümeyle geliştirilen temel etkendir. Torumtay'ın istifasının gerçek nedenleri ısrarla gizlenmektedir; yapılan yorumlar ya tali olgular üzerinde durmaktadır ya da açık sapırma olmaktadır. O halde, Torumtay'ın istifasının gerçek nedenleri ve amaçları nelerdir? Bazı yorumlar, Özal'ın Amerikancı

olduğu açıktır. Bu, Körfez'deki savaş ve buna katılmı durumuna ilişkin böyledir. Ancak "Körfez krizi" denen şeyin TC için bütünüyle Kürdistan sorunu olduğunu hiç kimsenin yadsıması mümkün değildir. "Körfez krizi görüşüyoruz" diyerek yaptıkları bütün diplomatik faaliyetlerde ise açıklık ten konu Kürdistan sorunu. Kürdistan'ın inkar ettikleri işi sorunun adını açtıkları vermemekte, "Körfez krizi" demektedirler. Örneğin, Ermeni sorunu adıyla yürüttükleri faaliyetin durumu da böyledir, gerekçe hep Kürdistan sorunu üzerinde durmakta, fakat basına Ermeni sorunu diye yansıtmaktadır. Gerçekleri gizlemenin ve sapırmanın düzeyi işte böyledir. Geçerken belirtelim, eğer Torumtay'ın istifasının nedeni Ortadoğu krizi ise, hani bu kriz Türkiye'nin stratejik önemini artırmış ve güçlendirmişti? Daha krizin ilk altı ayı dolmadan, daha savaş bile başlamadan, daha Saddam ayakta ve yerinde iken Türk rejimi konuyla ilgili iki bakanını ve ardından esas yöneticisini yitirdi. Herkes ayaktaiken faşist Türk rejimi çöküyor. Eğer bir de savaş olursa, bunun Türk rejimi için hangi sonu getireceği çok açık olarak görülmüyor. Bunun aslında kendiler de biliyor, bu nedenle savaş çıkırtkanlığına gerekçe Körfez savaşını anlamak geliyor. Bölgede bir savaş ortamını yaşatarak kendilerini Kürdistan'da yürüttükleri sıkıyürüm böylece gizlemeleri anlamına geliyor. Bunu da iyi aydın bütün barbankılarıyla yapıyorlar, en vahşi uygulamaları yürütür. Sonuç olarak, bütün bu vahşetin başı kaçıp gitmek zorunda kalır.

Torumtay'ın istifası ile "itiraca sorunu", "itiraca tehlikesi" çıkırtkanlığını yeniden ayyuka çıkırttı gözlemiyor. Ordu ile Özal arasında bu konuda görüş ayrılığı olduğundan sözediliyor ve laikliğin koruyucusu olduğu gerekçesiyle orduya övgüler diziıyor. Hemen belirtelim ki, bu bütünüyle bir sapırma, gerçekleri gizlemek için en sürülen maksatı bir olaydır. "İtiraca" denen şey nedir? 12 Eylül rejiminin daha azgın bir itiraca hareketi olabilir mi? 12 Eylül rejimi de ordunun kurdu ve yönettiği bir rejim değil mi? Pekli, bu gerçekler karşısında Türk ordusu daha hangi itiraca karşı olabilir? Şunları hatırlamak ve iyi bilmek gerekir: "İtiraca tehlikesi" ve "itiraca karşı mücadele" safatsız kemalist

göre, kendi çıkarma hangisi gele-yorsa onu öne çıkarmış ve kendi çıkarması kullandırmış. Bu durum, on yıllık 12 Eylül rejimi pratiğinde kendisi- ni çok daha açık olarak ele ver- mektedir. 12 Eylül rejimi, bu taktiği çok daha pervasız ve açık uygulama- maya çalışmaktadır. TC tarihinde narin siyasete en çok katıldığı dö- nem, 12 Eylül rejimi dönemidir. 12 Eylül faşist cuntası, kendi çıkartı- doğrultusunda ve aslında pek isla- miyetle de ilgisiz olmaları her tarzdı dı adı altında gerici ilk yuvalları alabildiğine çoğaltmış, her türlü maddi desteği vererek biribir türli tartaıkıldığı halk içinde gelistirmeye çalışmıştır. Bunlar hep, ABD yölen- dirilmesi altında ve Suudi semayesi ile yapılmıştır. Faşist cuntanın başı Evren, neredeseyse dünya insan to- puluğunun lideriğine soyunmuştur. Bu durum, 15 Ağustos 1984'ten sonra PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savasta en üst noktasına varmış ve çok daha açık hale gelmiştir. Her türlü tartaıkıldığı gelistirmesi, sözde din adamlarına düzlenen sayısız seferler, halktoplolarla dağı- tılan yüzbinlerce uyuşturucu ayaeti bildir- iri, asılan ilanlar ve afişler vb. birçok şey bu konuda sayılabilir. Din, 12 Eylül faşist-sömürgeci rejimi tara- fından, Kürdistan'da yürüttüğü öze- savasın en temel araçlarından birisi haline getirilmiştir. Bütün bunların amacı son derece açıktır; kitleleri aldatmak, devrimci-ilerici düşünceler- den uzaklaştırmak ve faşist sö- mürgeci rejime bağlamak. Yine bun- ları yapanlar da saklanamaz kadar ortadadır: 12 Eylül rejimi, Özaldan çok bu rejimin askeri ka- nadı. Herhalde yüzbinlerce bildiri dağıtan halktoploların ordu yöneti- minde olduğuna kimse inkar ede-emez. Gerçekler böyleyken, şimdi ordunun irticaya karşı olduğunu, Torumtay'ın Özaldan karşı laikliği sa- vumak için istifa ettiğini söylemek tam bir yalancılık ve sapkınlağın deliri! Hele Torumtay'ın "demokratik tutum takındığını" söylemek ve ne- redeyse "demokrasi kahramanı" olarak gösterip övgüler demek, or- duya emirliyi yapmak değildir de nedir? 12 Eylül darbesinde bu ada- mın görevi nedir? On yıllık 12 Eylül faşist diktatörlüğü döneminde en ilet- ri görevlerde bulunan ve Evren'in en önde gelen yarımcılarından biri olan Torumtay değildi mi? Böyle birine "demokrat" diyerek alkış tu- tanlara ancak 12 Eylül rejimi gibi bir diktatörlüğü yakışır. Demek ki, 12 Eylül faşist diktatörlüğünün böyle dörtbaş memur olarak bu kadar süre yaşaması bir tesadüf değildir.

Ayrıca bu "irtica tehlikesi" kampan- yasının nasıl başlatıldığını sürdürülü- ğüne de bakmak gerekir. Dine dayar- narak kitleleri kendine bağlamaya çalış- ılan 12 Eylül rejimi, Kürdistan'da gelişen devrimci etki karşısında bu- cabasının artı boşa çıktığını an- layınca, halkın devrimci muhalefetini bu yolla engellemeye hale gelince, tıpkı TC'nin eski dönemlerinde ya- pıldığı gibi, bu kez ortaya "irtica tehlikesi" yaygarasını atarak ve kendi yarattığı bazı güçleri de piyasa sürerek "irticaya karşı müca- dele" adı altında devrimci hareketi ve halk kitlelerini ezmeye yönelmiştir. Nitekim bu temelde bir yığın basık uygulamaları gelistirmiş, birçok ci- lami işlemleri ve sayısız katliamlar düzenlemiştir. Pekli, bütün bunlar kime yönelmiştir? Çok açık ki, dev- rimci güçlere ve emekçi halk kitlele- rine. "İrtica" dediğimiz güçlere vur- rulmuş bir fiske bile yoktur. Çünkü, gerekçekte 12 Eylül rejimi dışında bir irtica yoktur. Çünkü basının bozran- ığı "irtica tehlikesi" ayyuka çı- karması kampanyasının da başlatılan bizzat Evren'in kendisidir. Ordunun ve özel savasın propaganda yolu- laarak güçlüğün basın (özellikle Cum-

huriyet, Milliyet, Hürriyet vd.), Evren'den gelen bu emre sadakate uy- muş ve emri uygulamıştır. Daha- genelerinde MİT müsteşarı Teoman Koman, düzensizliği basın toplandı- rında "irtica tehlikesi" birinci planı- na öne sürmüş, bu emrin daha yoğun uygulanmasını istemiştir. Torum- tay'ın istifası da bunun yeni bir zirvesi olacaktır. Kampanya kime açıldı ve kime yöneltildiği sonderace açıktır.

Ordunun, daha doğrusu özel sa- vas çetresinin bunu gelistirmekteki maksadı nedir? Bu konuda birçok amaçtan söz edilebilir. En başta, bu durumun sorumlusu olarak Özel ve ANAP gösterilmeye çalışılarak, on yıllık 12 Eylül rejiminin bütün kötülükleri bunları üzerine yıkılmak ve böylece ordu temize çıkarılmak istenmektedir. Evet, Özel ve ANAP'tan on yıllık kötülüklerde önemli bir payı vardır, fakat baş sorumlu ordudur, on yildir, her dönemde olduğundan daha çok ordu yönetiminde temel güç olmuştur, bu rejimi bizzat ordu kur- muş ve bugüne kadar da yönetmiştir. Bunu görmemek ve orduyu temize çıkarmaya çalışmak, en aşafılık bir tutum ve en büyük halk düşmanlı- ğıdır. İkinci olarak, bununla, "irtica tehlikesi" yaygarasını gelistirmek, halka ve devrimci güçlere karşı daha büyük katliamlar ve ezme hareketleri düzenlemeye ortam hazırlamak isten- mektedir. Bir başka amaç olarak, halkı aldatılması, halkla 12 Eylül rejimi arasındaki çelişki gözlenmeye, sahte çelişkiyi yaratılarak veya tali çelişki her çok çıkarılarak kitleler yan- lış yola kanalizat edilmeye çalışılmaktadır. Nitekim, "irticaya karşı savas" ve irticadan yana olmak" gibi sonde- rece sahte bir ayırımı yaratılması doğrultusunda yoğun bir çabanın

sıradan bir devlet memuru imiş gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. 12 Eylül rejiminin bir özel savas yönetimi olduğu ve bunun özellikle Kürdistan üzerinde son sınırına kadar geliştiri- ldiği gerçeği artırtırmak suretiyle inkar edilmektedir. Herhalde Torumtay'ın böyle bir yönetimim bağı olduğunu söylemek bile gereksizdir. 12 Eylül darbesinden beri yönetim içindeki yerini bir kenara bırakarak, Genelkurmay Başkanı oluğu ve ondan sonraki gelişmelerde kısaca başlıklarla, Torumtay faşist ordunun baki oluğu, Kürdistan'da savas hal- ı ilan edildi; bu temelde bir özel savas kolordusu kuruldu. Kürdistan'da sö- mürge valiliği oluşturuldu, kısaca daha önceden yürütülen özel savas en ilet düzeyde kurumsallaştırıldı ve Torumtay da bu savası yürüten yö- netimin başı oldu. Bütün bunlarla PKK önderliğindeki direniş bastırıl- mayınca, 17 Ağustos 1989'da bizzat Torumtay, Kürdistan'da savas ilan edildiğini, sözde düşman ayırımı yapıldığını, silaha karşı silaha cevap verileceğini açıkladı. Bu temelde ordunun savasabilen bütün güçleri Kürdistan'daki sömürgeci savasa sürüldü. Bu uygulama, Nisan 1990'da çıkarılan özel savas ka- rarnameleriyle daha da geliştirildi, Kürdistan'da uluslararası savas ku- rullarına, daha doğrusu hiçbir ulus- lararası hukukı uygulamayacağı dünü- ya ilan edildi. İşte bu biçimde de yedi ay savastiktan sonra, bu savas- ın başkumutanı istifa edip kaçmak durumunda kaldı. Siftisi buna de- niyor ki, Torumtay'ın istifası basit bir olaydır, siyasetle ilgisiz olmayan kişisel bir tutumdur. Pekli, bu adam üç yıldan beri armut mu topluyordu? Rahat koltuğuna uzanıp sık uykü-

sının en açık göstergesi oluyor. Yoksa, savas içindeki bir başkumutan- ın bırakıp gitmesi mümkün de- ğildir. İstifa sözü, aslında bu gerçeği gizlemek için kullanılan bir asma yapıldığı oluyor. PKK'nın yürüttüğü devrimci savas, özel savas kolordu- sunun iki komutanından sonra faşist ordunun başkumutanı da ayırdı- dı! apolitelerin sökmüş bulunuyor. Gerçek budur ve bu gerçeği göle- yelebilmek mümkün değildir.

Gelinen bu durum, faşist-sö- mürgeci diktatörlüğün, özel savas rejiminin gerçek iflasi, sona doğru gidisinin başlangıcı, bu doğrultuda- kesin dönüm noktası demektir. Halk devriminin dayatması karşısında re- jim tamamen tıkmıştır, kiti- lenmiştir. Uluslararası gelişmeler kendi uyaratıyarmı, ekonomik ve toplumsal bunalımı çözemiyor, bütün gücünü kullandımına rağmen dev- rimci bastırmıyor, kısaca çıkış bul- mıyor, yeni bir çıkış yapamıyor. Kemalist-faşist rejimin ordu, gös- termelik itidarı ve muhalefetiye bun yapacak gücü yok. Özel savas içinde sürmekte yaşanan, planladığı doğrultuda başlanılamaz ordu yönetimi demektir. Türk ordusu son sınırına kadar bunları yaşamış bu- lunuyor. Rejimin gerçek yöneticisi ve savasın başı olarak Torumtay, bütün bunları görüyor. Bu durumda Özaldan'a "gıt" diymişler; çünkü, özel savas içindeki yönetimi değiştirmek kolay değildir, işte geçmiş ve ortak suçlara bulamış bir yapı vardır; çünkü, yerine getirilecek başka güç yok, kendisi gelemiyor, iş darbe yapılmış oldu de sonuçuş kalmış, kendisi ise bütün yönetimi elinde tutarak yenilmiş durumda, getirebi- leceği başka bir güç de bulunmuyor; muhalefet denen güçlerin durumu ortada, halk ANAP'tan çok onlardan uzak duruyor. Rejimin durumu ve çıkmazı işte böyledir. Bu durumda Torumtay kendini kaçırarak ordu adına bir manevra yapmak istiyor. Sivil ordağı olan Özaldan kopmaya, sorumluluğu Özaldan yükleyerek or- duyu kurtarmaya çalışıyor. Tıpkı 12 Eylül öncesinde olduğu gibi, daha güçlü bir başka rejimi için ortam yaratmak, koşulları olgunlaştırmak istiyor. İstifanın "muhitara gibi" olması işte buradan geliyor. Eğer rejimi kurtarmak için yeterli olacağına ka- naat getirileirse Özaldan'ı feda ede- cekleri, bu temelde gözden çı- kardıkları anlaşılıyor. Daha doğu- şu yıllarda Türk yönetiminin bütün sahteliklerini yeniliğe uğratan PKK, on yıllık direnişliye Türkiye'de ordu rejimini de esas itibarıyla yeniliğe uğratmış bulunuyor. Türkiye tam bir dönemeçte ve yeni bir süreçte giriyor. Buna ulaşmıştık. Kuşkusuz yeni durum nasıl sonuçlanacağını ge- çitli geçitli arasında bulunan sonra yürütülen mücadele belirleyecektir.

Olaya muhtıra da değildi, yeni bir darbe bile denilebilir. Her askeri darbe 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül gibi olmaz, bunlar gibi olacak diye bir kural yok. 1990'ların darbesi de işte böyle oluyor. 28 Mart tarihli MİH Güvenlik Kurulu toplantısı bir darbe idi, özel savas karamelerleriyle pra- tikte uygulandı ve sonuçuş kaldi. İstifa olayı bu başansızlık temeline- de ortaya çıkıyor ve yeni bir darbe olarak orduyu kurtarmaya amaçlıyor. Eğer ordu kurtarılabirise, bu temelde rejim de, kemalizm de kurtarılmış olacaktı. Kendilerinin solucları olarak ilet süren bütün kemalistlerin, Mucur- lann, Selçukların, Nesinlerin ve bunların bütün şürekalarının Torum- tay'a dört elle sarılmasını boşuna değildir; bu gerçeği görülenleri için bilinci olarak böyle yapıyorlar. Böyle- ce ordu yeni bir köprü kuruyor; bir yandan daha ağır bası rejimleri ile kendini güplendirmeye çalışıyor, di- ğer yandan da seçim yolunu açıyor. Bunu anlayın Özaldan, seçim yolu- na aralamaya çalışıyor. İşaret alan De-

"Dine dayanarak kitleleri kendine bağlamaya çalışan 12 Eylül rejimi, Kürdistan'da gelişen devrimci etki karşısında bu cabasının artı boşa çıktığını anlayınca, halkın devrimci muhalefetini bu yolla engellemeye hale gelince, tıpkı TC'nin eski dönemlerinde yapıldığı gibi, bu kez ortaya 'irtica tehlikesi' yaygarasını atarak ve kendi yarattığı bazı güçleri de piyasaya sürerek 'irticaya karşı mücadele' adı altında devrimci hareketi ve halk kitlelerini ezmeye yönelmiştir..."

mirel, seçim istileyiye ortaya çıkıp SHP'ye de yanına alarak ordunun kurdugu köprüden geçmek istiyor. DYP-SHP ortak çalışması tamamen bu temelde ortaya çıkıyor ve bütün halk muhalefetini aynı yola kanali- zat etme görevini üstleniyor. Solcu ge- nelen ve gerçekle militanist olan bütün kemalistler bu yola bvgüler diyorlar ve tüm muhalefet buraya çekmeye çalışıyor. Yolu açan ise ordu, yani 12 Eylül faşist darbesini yapan güç. Aynı güç yeni bir köprü kuruyor ve herkes bu köprüden geçme yarışına çıkıyor. İşte bunların demokratlığı bu kadardır, Türk ordusu kendi içinde ne kadar demokrasi uyguluyorsa, bunlar da o kadar demokrat oluyor- lar. Bu nedenle ordunun "demokrasi öncüsü" haline geliyorlar. ANAP 12 Eylül darbesine dayanarak hük- üm sürmüş bulunuyor. Demirel ve İnönü, militanizmin yeni kurdugu köprüden geçerek hüküm sürmek istiyor ve bununla da "demokrasiyi getireceğini" söylüyor. Benzer birçok şey bunların ardına diziıyor, kemalist soluclar bunun şakaşıklığını ya- pıyor. İşte Türkiye'nin açmazı burada bulunuyor, sivil toplum güçleri yok denecek kadar az; sivil ve demokra- tik diyenlerin büyük çoğunluğu ger- çekte militarize dayanıyor ve fa- şizmin değirmenine tu taşıyor. Bu güçlerin hepsi, kendine ister mu- hafazak veya liberal desin, isterse solcu ve sosyalist olduğunu söylesin, halkın demokratik gelişmesi önün- deki engel ve devrimci-demokrasi- nin düşmanı oluyor. Türkiye insanını anlamadığı veya anlamak isteme- diği gerçek işte budur.

Ordu, bu biçimde yeni bir yol açmak istiyor ama, sonuç alınabi- çeğinden pek emrin görünüyor. Zira ne ANAP ve ne de muhalefetin uzun süreli başarısız olabimesi ve halkı aldatabilmesi mümkündür. Eğer böyle bir şey mümkün olsa, hemen seçim yaparlar ve hepsi de böyle bir seçime çağınıldırın söz olur. Fakat durum böyle değildir, halk eskisi gibi bunlara artı inanmıyor. Kürdistan direnişi her geçen gün daha fazla devrimci dayatıyor, gerçekten de- demokratik, eşitlikçi ve özgürlükçi bir düzeni zorluyor. Başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkta bıçak artı kemine dayanmış, eskisi gibi kolay aldanmıyor, mevcut ko- şullardaki seçimin kendisine bir şey getirmeyeceğini görüyor. Faşist dö- zenin dağıldığı, zindanların bo- şaltıldığı, yasakların bütün partile- rin tam bir özgürlük içinde siyasal faaliyet yürüttüğü bir ortamda seçim istiyor. İşçi emirlerinin yönü böyledir ve doğrusu da budur. Bu nedenle ordunun köprüsünden geçmek is-

"Durumun sorumlusu olarak Özel ve ANAP gösterilmeye çalışılarak, on yıllık 12 Eylül rejiminin bütün kötülükleri bunların üzerine yıkılmak ve böylece ordu temize çıkarılmak istenmektedir. Evet, Özel ve ANAP'ın on yıllık kötülüklerde önemli bir payı vardır, fakat baş sorumlu ordudur; on yildir, her dönemde olduğundan daha çok ordu yönetiminde temel güç olmuştur, bu rejimi bizzat ordu kurmuş ve bugüne kadar da yönetmiştir..."

olduğu gözlenmektedir. Bu durum, birçok gücü yalıtılmakta, kime- rin birlikt ve kimlere karşı olacağı ve olma- sı gerektiği olayını karış- tırmaktadır. Böyle bir ortamda da ordu temize çıkarılmakta, hatta "ile- ricilik ve demokratlık" öncüsü ola- rak piyasaya sürülmeye çalışılmak- tadır. Şu gerçeği çok kesin olarak belirtmek gerekıyor: Türkiye'de ge- nişletilmek istenen böyle bir ayırım, günümüz koşullarında tamamen sahtedir, faşist-kemalist rejimin bir ayınyudur, özgürlük, demokrasi ve daha iyi yaşam koşulları isteyen halk kitleleri aldatma amaçlıdır. Türkiye'de gerçek çelişki ve ayırım, bugün faşizm olarak önünmeçki ve özünde kemalizm bulunan milita- rizm ile antimitarizmi, yani gerçekten özgür ve demokratik sivil toplum isteyen güçler arasındadır. Milita- rizme karşı olan, yasaçık kemalist-faşist düzene karşı çıkan tüm güçle- rin, ister sosyalist isterse müslüman olsunlar, bu gerçeği çok iyi görmeleri ve ilgliyerile eylemleri doğru ro- taya oturtmaları gerekir. Zaten mev- cut karşğa ve sahte ayırım, bu- nengelmek için, militanist güçler ve onların emirleri olan kemalist aydınlar tarafından yaratılmaktadır.

Torumtay'ın istifasının basit bir olay, siyasi olayıma kişisel bir tutum olduğunu ilet süren sav ise, herkesi güdürecek niteliktedir. Kimdir bu adam ve ne yapmaktadır? Sanki çok

sunda mi yatıyordu? Çok açık ki, Torumtay'ın istifasının temel nedeni buradadır. O, üç yıldan beri her türli yöntemle basıyurarak ve her türlü aracı kullanarak savas yürüten ve bu savasa başkumutan olarak katılan biridir. Özel savası kurumsallaştıran, resmen savas ilan yapan, bütün uluslararası kuralları rafa kaldırılan ve bu biçimde üç yıl savastiktan sonra istifa edip denen bu başkumutanın durumu ne anlamla gelir? Çok açık ki, savasta zafer kazandı ve sonuç aldığı değildi, yeniliğe uğradığı ve sonuçuş kaldığı anlamına gelir? Öyle ya, savasta yeniliğe uğrayan bir komutan, eğer canını kurtara- bilmişse kaçıp gider. Torumtay'ın yaptığı da işte budur. Bu durum, dar anlamda Nisan 1990'da yürürlüğe konan özel savas karamelerinin boşa çıkması, bunların yeniliğe uğ- ratılması demektir. Özel savasın 28 Mart darbisiyle geliştirildiği karama- meler PKK direniş karşısında ilet emmiştir. Eğer Torumtay, Körtez'e as- ker göndermeye karşıysa bunun içinde, Kürdistan'da başarısız kalmış bir ordunun başka vere gönderile- meyeceği ve Kürdistan'da yenilen bir komutanın başsa savaslara kat- lamayacağı çok açıktır. Torumtay'ın istifası, daha geniş anlamda, faşist Türk rejiminin Kürdistan'da yürüttüğü özel savasın yeniliğe uğraması de- mektir. Bu durum, Türk özel savas rejiminin iflasiını gösteriyor, onun ifla-

teyen muhalefete destek vermiyor. Demirel, "bize düşürün bunları diyorlar, herkes katilimize yalnız başımıza nasıl düşürülebilir" diyerek bu gerçeği ifade ediyor, ya da itiraz ediyor. Bir ANAP milletvekili, "Zonguldak işçisi işiyorsa baş verilir bu ateş söndürülebilir, yoksa bir de diğer alanlara yayılırsa daha önlenemez" diyerek, halkın patlamaya hazır bir biçimi haline geldiğini belirtiyor. Rejinin iflası, açmazı, rejim için sonun başlangıcı işte burada. Geleceği belirleme kavgası kıızıyıyor ve halk kitleleri ayaklanmalara bu kavga girmeye, tarihi sahnesine çıkmaya başlamış bulunuyor. Bunun geri dönüşü yoktur, geleceğin nasıl olacağını ve nereye varacağını ise kavga belirleyecektir.

Dayatan devrimci görev, kemalist-faşist düzene karşı halk potansiyelini birleştirmek ve ayaklanmaya yönleltmek

Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, son defağendirmelerinde halk ordu olarak senderece tarihi ve kritik bir dönemece bulunduğumuzu belirtiyor. Faşist-sömürgeci Türk Rejiminin durumu da, böyle bir dönemin içinde olduğunu çok açık olarak gösteriyor. Kuşkusuz bu durum, Türk halkı için de tarihi bir dönemeç olmaktadır. Türklerin tarihinde ilk kez millitarizmin burnu işe sürülmüş ve getirilmiş bulunmaktadır. Bu durum, Türk halkı için, millitarizmin egemenliğinden kurtulmak ve gerçekten özgür ve demokratik bir gelişme içine girmekle Osmanlı'dan beri ilk defa ortaya çıkan tarihi bir fırsat olmaktadır. Mevcut evrensel koşullar ve bu tarihi fırsatı değerlendirilmesi bilmek gerekir. Türkiye'de devrimin karakterinin nasıl olacağı, sosyalist devrim mi, yoksa demokratik halk devrimi mi olacağı sıkça tartışılmaktadır. Bu noktada, Türkiye devriminin karakterinin antimitalist devrim olacağını belirtmek hatalı değildir. Türkiye'de her türlü gelişmenin öndeki temel engel, toplumsal yapının içine işlenmiş olan millitarizm; millitarizmin yenilmeden, tam bir sivil gelişme içine girilmeden ciddi hiçbir demokratik ve özgürlükçü gelişme olmayacaktır.

Türk toplumunun tarih boyunca büyük ayaklanmasal gelişmeler yaşamadığı, devrimsel nitelikte sivil toplumsal dönüşümler geçmediği bilinen bir gerçektir. Elbette bunun temel tarihi, toplumsal ve sosyal nedenleri vardır. Tarih boyunca bütün gelişme millitarizmin temelinde ve millitarizmin egemenliğinde olmuş, bu durum bir özellik olarak adeta toplum sınırlanmıştır. Dünyada böyle karakterde olan başka toplumlar da vardır. Bu durumun etkisi, günümüzün en ağır millitarist baskı, sömür ve zulüm koşullarında da belirgin bir tarzda görülmektedir. Kemalizm ve 12 Eylül rejimi gibi dünyada ender görülen bir baskı ve sömür sistemi böyle boyunu görmek, ona karşı sessiz, ayaklanmasız kalmak, dünya örneği az bulunabilecek bir durumdur. Ancak bu, Türk toplumunun yaşadığı bir gerçektir.

Bu durumun temel nedeni tarihi ve toplumsal gelişme içinde olsa da, özellikle son kırk yıl içinde bu konuda Türk toplumu üzerinde yoğun ve bilinci bir politikanın uygulanması olduğunu da belirtmek gerekirdi. ABD emperyalizmi, sistemin jandarmalığını üstlendikten sonra, dünya toplumlarını kendi egemenliği altında kesin olarak tutabilmiş için çok yoğun ekonomik, sosyal, siyasal ve askeri destekler, bağışlar, ilişkileri ve yönetim tarzları geliştirdi. CIA'nın dünya papadıkları marifetleri çok iyi biliniyor. NATO sistemi çerçevesinde

dünya halklarına nasıl bir özel savaş düzenini dayattığını düşünün. Son dönemlerde işte açığa çıkmış bulunuyor. Fakat ABD, bunlara da yetmiyor, insanların ve toplumların tepki gösteremeyecikleri, birlikte bir eylem düzenleyemeyecikleri, her şeyi sessizce kabul edecekleri bir yollarını nasıl yaratılabileceğinin de yolunu araştırıyor. Bu doğrultuda insanlar ve toplumlar üzerinde deneyler yapıyor. ABD'de A. Keys ve arkadaşlarının insanlar üzerinde yaptıkları deneyler, beslenemeyip de zavırlıyılma insanların davranışlarını bozdukları olduğunu ortaya çıkarıyor. Buna göre, maddi yaşam düzeyinin değişik oranlarda düşürülmesi, toplumsal davranışlarda değişik düzeylerde bozukluklara yol açıyor. Maddi yaşam düzeyinin %5 oranında düşürülmesi küçük oranda toplumsal davranış bozukluğu yaratıyor. %15 oranında düşürülmesi kaçınılmaz toplumsal davranışları ciddi biçimde bozuyor, %20 oranında düşürülmesi toplumun yasalarına ve törelerine isyan etmesini getiriyor. Bundan sonra açığı, yoksulluk ve baskı sürdürülürse durum değişiyor. Maddi yaşam düzeyi %40 oranında düşürüldüğünde toplumun düzene karşı tepkileri azalıyor, %50 oranında ve daha fazla düşürüldüğünde ise toplumun tepkisi hiç kalmıyor, artık tamamen teslim olma geliyor. Bu düzey, Genel Sekreter yoldaşın ifade ettiği biçimle insan ve toplum içinde düşürülmüş olduğu oluyor. (Bu bilgiler için bkz. Fakir Baykurt, Şamam Oğlanları, sayfa: 198)

ABD'nin uluslararası alanda kırk yıldır bu temelde bilinci ve planlı bir politika yürüttüğünü hiç kimse inkâr edemez. Öyle anlaşılıyor ki, bu politikanın en yoğun ve etkin olarak yürütüldüğü ülkelerin başında Türkiye yer alıyor. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Marshall Planı ve Truman Doktrini temelinde geliştirilen uygulamalar, diğer yöntemlerle birlikte ve belki de daha çok bu alanı

"Türkiye'de devrimin karakterinin nasıl olacağı, sosyalist devrim mi, yoksa demokratik halk devrimi mi olacağı sıkça tartışılmaktadır. Bu noktada, Türkiye devriminin karakterinin antimitalist devrim olacağını belirtmek hatalı değildir. Türkiye'de her türlü gelişmenin öndeki temel engel, toplumsal yapının içine işlenmiş olan millitarizmdir; millitarizmden kurtulundukça, tam bir sivil gelişme içine girilmeden ciddi hiçbir demokratik ve özgürlükçü gelişme olmayacaktır..."

icariyor. Bu doğrultuda Türkiye'nin seçilmiş pilot ülkelerden biri olduğunu söylemek bile hatalı değildir. Türkiye'nin son kırk yıllık tarihinde şöyle bir bakıldığında, 1960'ların ikinci yarısının maddi yaşam düzeyinin %20 oranında düşürüldüğü dönem olduğu anlaşılıyor. Bu dönemde düzene karşı insanlar uyar veriyor, toplumsal muhalefet ve silahlı direniş ortaya çıkıyor. 12 Mart darbesi, işte bu ortamda baskı ve sömürünün arttığını, bu temelde de maddi yaşam düzeyinin hızla düşürüldüğü dönem oluyor. Bunun en pervasız uygulaması hiç kuşkusuz 12 Eylül

"Kemalist-faşist düzen son sınırına gelmiş, egemen yapı kendi içinde dağınıklığa ve parçalanmaya varmıştır. Kürdistan halkının PKK önderliğindeki direnişi sürekli gelişmektedir. Türk halk kitleleri için bıçak kemiğe işle dayanmış, siyasal öncülüktün ve birliktin yoksun da olsa kitlelerin düzene karşı eylemleri gelişmeye başlamıştır. Eksik ve de gerekli olan, bu halk potansiyelini birleştirip düzene karşı eyleme ve ayaklanmaya yönlentecek siyasal yapıdır. Bu eksikliği gidermek ve gereken siyasal yapıyı ortaya çıkarmak için, kemalist-faşist düzenin yıkılmasını ve halkın demokratik gelişiminin sağlanmasını isteyen tüm güçlerin bir demokratik halk platformunda biraraya gelmesi ve kitle eylemliliğinin böyle karışıklması zorunludur..."

döneminde ordu ve Özal tarafından yapılıyor. Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, çok doğru olarak bu uygulamayı şöyle ifade ediyor: Önce silah zoruyla toplumun tüm maddi ve manevi değerlerini gasp etmek, sonra da tamamen aç bırakılmış insanlara ajanlaşmak, faşizme bağlamak temelinde azar azar bunları vermek. Bu durum, son on yıl boyunca en temel politika olarak uygulanıyor. Kesit yaptığını ve toplumun içine sokulduğu durumu çok iyi bildiği için Özal, "bizim milletimiz yusaidir, ne kadar zamana yaparsak yapalım tepki göstermez" diyor. Ancak böyle anlaşılıyor ki, maddi yaşam düzeyini düşürme oranı %70'leri aşınca, toplum açıklan ölüm noktasına doğru yol alınca toplumsal tepki yeniden başlıyor ve bu sefer her tarafa saldırır, her şeyi kırıp dökmeye biçiminde ortaya çıkıyor. Türkiye'de gelinen nokta işte budur. En ağır baskı ve yoksullaştırma düzeyinde de olsa toplum eskisi tepkisizliği artık alıyor. ABD emperyalizmi ile Türk faşizminin ortak politikası artık parçalanıyor, yeni bir toplumsal baskıdan dönemi başlıyor. 1989 yılıyla ortaya çıkan ve günümüzde daha radikalleşerek gelişen işçi, köylü ve gençlik eylemleri bunu gösteriyor. Faşist-askeri rejim, uygulamada sınırlı aşkırı görerek, bu durumu düzeltmeye ve kendisi için ortaya çıkan tehlikelere karşı tedbirler almaya çalışıyor.

Toplumsal düşürülmüşlük durumunda ve Kürdistan'daki gerilla direnişinin yoğun etkisiyle Türkiye emekçi kitlelerinin direnişine karşı yeni bir tepki dönemi meydana geldiği açıkça görülür bir durum ve günümüzün önemli ve temel olgularından biridir. Kemalist-faşist düzene karşı kitle eylemliliği giderek gelişmektedir. Ancak bu eylemler siyasal sonuç alıcı doğrultuda ve birliktin yoksun. Parça parça gelişen kitle eylemlerinin birleşme ve düzene karşı genel bir halk ayaklanmasına dönüşme doğrultusundaki gelişimi yaratacak yapının sıkıntısı ve olumsuzluğu yaşanmaktadır. Eylemlerin kendiliğinden buna ulaşması zordur, engellenmektedir, bunu sağlaması gereken siyasal örgütölük ise yoktur ve bu doğrultuda ciddi ve doğrudan birle atılmamaktadır. Burada kemalist-faşist düzene karşı tedbirleri, baskı, yasak ve zulüm uygulaması devrimde girmekte ve etkili olmaktadır. Bu temelde kitle eylemlerini bastırmak için ordu ve polis baskısından oluşan ajanların sapırmalarına kadar her türlü yöntemle basıyılmaktadır. Bu engelleri aşması ve halk kitlelerine öncülük eden devrimci siyasal güçler bu konuma ulaşmamaktadır. Düşürülmüşlük adeta halkın beynini dağıtmış durumdur; halk eylemleri siyasal beyin olması, kemalist-faşist düzene karşı halk potansiyelini birleştirip ayaklanmaya seferber etmesi gereken siyasal güçler, bunu yapmak bir yana, tersine kitle eylemliliğinin parçalanma-

sının ve güçsüz kalmasının önemli bir nedeni olarak adeta düzünün eksikliği tanımlanmaktadır. Bu denli dağınık ve parçalanma durumunda olan düzünün yaşamının önemli bir nedeni de bu olmaktadır. Yakalanın tarihi fırsat, bu nedenle gerektiği gibi kullanılmamaktadır. Yalakanın tarihi fırsat, bu nedenle gerektiği gibi kullanılmamaktadır. Yalakanın tarihi fırsat, bu nedenle gerektiği gibi kullanılmamaktadır. Yalakanın tarihi fırsat, bu nedenle gerektiği gibi kullanılmamaktadır.

Günümüzün siyasal durumunun temel özelliklerini şöyle belirlemek mümkündür: Kemalist-faşist düzen son sınırına gelmiş, egemen yapı kendi içinde dağınıklığa ve parçalanmaya varmıştır. Kürdistan halkının PKK önderliğindeki direnişi sürekli gelişmektedir. Türk halk kitleleri için bıçak kemiğe işle dayanmış, siyasal öncülüktün ve birliktin yoksun da olsa kitlelerin düzene karşı eylemleri gelişmeye başlamıştır. Eksik ve de gerekli olan, bu halk potansiyelini birleştirip düzene karşı eyleme ve ayaklanmaya yönlentecek siyasal yapıdır. Bu eksikliği gidermek ve gereken siyasal yapıyı ortaya çıkarmak için, kemalist-faşist düzünün yıkılmasını ve halkın demokratik gelişiminin sağlanmasını isteyen tüm güçlerin bir demokratik halk platformunda biraraya gelmesi ve kitle eylemliliğinin böyle karışıklması zorunludur. Türkiye'de böyle bir platform dayatmak, kendisini bu platformda biraraya getirmek için başlatmak bir görev haline gelmiştir artık. Temel siyasal amaçları, örgütü ve eylemiyle böyle bir platform, halk potansiyelini eyleme dönüştürerek, parça parça olan kitle eylemlerini birleştirecek, bunları sonuç alıcı siyasal doğrultuya yönlentecek, militarizmin temelinde olan kemalist-faşist diktatörlüğü yıkarak halkın devrimci-demokratik gelişimini sağlayacak temel bir güç olabilir.

Böyle bir platform, emperyalist Batı ülkelerine karşı başlatılmalı, millitarizme dayanan kemalist-faşist diktatörlüğe karşı halkın demokratik ve özgür gelişimini, talebini egemenliğe ve sömürüye karşı adanmalı gelirdir. Kürt halkının sömürgeleşme ve köleleştirilme esas olan ve bu temelde mücadele veren tüm siyasal güçleri ve böylece en geniş halk potansiyelini kucaklamalıdır. Türkiye'de kendine sosyalist diyen güçler artık uykudan uyanmalı ve kafayı çalıyor, tirmalıyor. Daha ileri devrimci gelişmeler, bol bol devrim ve sosyalizmi alif etmekle değil, ancak bu temelde politik gelişme sağlamakta ve ortaya çıkan siyasal koşulları değerlendirilmekte olabilir. Bu gerçeği düşünün, en has askarlar Demireller ve önürler bile görmekle, sağda demokratik platformla halkın karışına çıp kitleleri yine aldatmak ve böylece fa-

şist-kemalist düzeni içine girdiği kırmazdan kurtarmak istemektedirler. Bunu, kendine sosyalist diyen güçlerin görmemesi, görüp de gerekeni yapamaması, sadece onların bir araya etmez lafazanlar olduklarını ortaya koyar, yoksa başka bir şey değil. Belirli kitle lafazanların artık kurtulma gerekliği. Ve böyle bir platform, bu temel ilkeleri bağli olarak kayıtlı, kendine sosyalist, ilerici, islami, demokrat diyen tüm siyasal güçleri ve halk potansiyelini kucaklaması gerekirdi. Kemalizmin kurduğu taklirak ve onun oyununa girmek, islami olan her şeyi gözü kapalı "gerilici" olarak adlandırmamızı zamanı geçmişir. Toplum kemalizmi, üzerine yitmiş yıldır geçirilmiş olan yasağı baskı sistemini artık aşılıyor, sosyalizmden adeta kemalizme sarılanları nasıl düzünün ve millitarizmin uşağı ve sosyal-faşist ödün, halka ne kadar düşman bulunduğuna artık çok açık bir tarzda ortaya çıkıyor. Türkiye'de devrimdeki adına simdiye kadar kimler bilir ve kimlere karşı sorunsu verilmiş olan cevapların yanlışlığı ortaya çıkmıştır; bunun doğru temellerde düzeltilmesi ve böyle bir politik mücadele içine girilmesi gerekirdi.

PKK, 1981 yılından beri Türkiye'de yönelik bütün bir politika yürütmekte ve bunun gerçekleştirilmesi için yoğun çaba harcamaktadır. Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi bunun somut bir adımdır, ancak tasfiye güçleri nedeniyle bu girişim gerçekleştirilememiştir. Böyle ilkel bir platform temelinde ilişki ve ittifaka hazır olduğunu belirlen sayısız açıklama yapmış, işli güçlere yönelik defalarca çağrı geliştirmiştir. Böyle bir ittifak içinde yer almaya her zaman hazırız ve mevcut siyasal gelişmeler temelinde bu yönü pratik çabalarımız da da yoğun olarak sürdürmektedir. Ayrıca özel savaş cephesinin içinde bulunduğumuz dağınıklığı ve gerilemeyi, Kürdistan'da gerilla ve halk ayaklanmalarını da da geliştirmek doğrultusunda kullanacaktır. Bunlar, doğrudan kendi mücadelesine iyi açtığı gelişmeler olmaktadır. Düşmana vurduğu bu ağır darbe ve sağladığı gerileme temelinde daha geniş ve büyük devrimci eylemleri ortaya çıkarması içtinde bile değildir. Böylece, hem Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirirken, hem de bu temelde Türkiye ortamını devrimci-demokratik gelişme doğrultusunda zorlamaya devam edecektir. Böyle bir çabanın Türkiye devrimci-demokratik güçleriyle demokratik halk platformunda bir ittifaka varması, halk kitlelerinin karşısına böyle çıkılması, halk potansiyelini böyle bir birliğe kavuşturulup kitle eylemlerine ve ayaklanmalara seferber edilmesi Türkiye'de yeni bir siyasal itidat yolunu açacaktır. Böyle bir gelişme süreci daha da kısıtlanabilir, içinde bulunduğumuz dönemde böyle bir süreç artık girilmiştir. Geleceği bu temelde ayaklanan halk kitleleri belirleyecektir.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendirdi:

Özel savaş sisteminin psikolojik boyutları ve buna karşı yurtseverlik görevlerimiz

Başta: 1. sayfa

samli çabalara rağmen, halen dünya büyük hizmet namus ve buna kendiliğinden yol açan, ısrarla yürütülmesi gereken savaş engeller konumundaki kurtulmayana ögelerin durumuna açıklik kazandırmak, bizi daha derin bir çözümlemeye gitmeye zorlamak, psikolojik savaş konusunu olan insanımızın düşürmüşlüğüne bir de temelde kavramaya zorlamak, ona göre de beraberinde çareler geliştirmeye, eğitime psikolojik savaş etkisini boşak kılmayı ve devrimci savaş psikolojisinin başta militan ve savaşçılara hakim kılmayı, giderek halk üzerinde özel savaş psikolojisiyi ıyır devrimci halk savaş psikolojisiyi kitlelere yaymayı önemli kılmaktadı. Bu konudaki görevlerin başlanması oranında, savaşın gelişmesini güvence altına almakta bahsedilmiştir.

"...Devlet tamamen alt yığınların aleyhinde çalıştığı, Türkiye ve Kürdistan insanlarının dünyanın dürtür bir yanına savurduğu, bütün yaşamı ağırlıkta etmişti, kişisel düzeyde alabildiğine düşürülmeye sınırısı geliştirdiği halde, buna karşı, Afrika'nın en geri halklarının, Pakistan halkının, krallıklarda idare edilen halkların, bir ufak yer parçasında bile gösterdikleri ayaklanmaların sınırlısı bile gösterememe durumu, ancak özel savaş ve onun psikolojik boyutuyla izah edilebilir..."

Yapmış olduğumuz kapsamlı gözlemlerim, şunu bize bir kez daha gösteriyor ki; objektif analiz dediğimiz olgu, ulusal ve bireysel düzeyde düşünülüşünden daha fazla olumsuz bir işlev göstermekte, subjektif ajan, kurum ve kişilikler geliştirmeye hiç gerek görmeden, bunların objektif konumu, Türk özel savaş sistemi ve onun psikolojik yapıları, yürütüşü, kendi başına cephe savaşlarından daha fazla sonuç almaktadır. Özellikle Türkiye'de ve Kürdistan'da çok güçlü olan pasifikasyonu, dünyanın en geri halklarında bile tahammül gösteremeyen baskı ve sömürücü gözönüne getirdiğimizde, hiçbir halk tahammül edemeyeceği koşullara halkımızın razı ettirilmesi, uygulanan psikolojik savaş boyutunun ne kadar güçlü olduğunu gösteriyor. Devlet tamamlan alt yığınların aleyhinde çalıştığı, Türkiye ve Kürdistan insanlarının dünyanın dürtür bir yanına savurduğu, bütün yaşamı ağırlıkta etmişti, kişisel düzeyde alabildiğine düşürülmeye sınırısı geliştirdiği halde, buna karşı, Afrika'nın en geri halklarının, Pakistan halkının, krallıklarda idare edilen halkların, bir ufak yer parçasında bile gösterdikleri ayaklanmaların sınırlısı bile gösterememe durumu, ancak özel savaş ve onun psikolojik boyutuyla izah edilebilir. Prusya politikaları bile, buna şaşıkmaktadı. Güntümünün demagoglarından ve en kaşarlarını burjuva politikacılarından Demireli bile şaşırın olgu özünde budur. "Halkımız devlete çok bağlıdır, olumsuzluk" sözleri aslında özel sa-

vasın kesin koşullandırıldığı, tek taraflı boyundürüldüğü halk yığınlarının yaşadığı durumu ifade etmekte kullanılmaktadır. Demirin gerek anlamı budur. Bu, tarihsel temellerde ele alındığında oldukça iyi kavranır ve yine güncel yaşamın ayrıntılarında etkileri görüldüğünde haklıyken anlam ifade edebilir. Ve maalesef, bugüne kadar bizim sınırlı çabalarımız dışında, devrimci güçlerin, konunun muazzam çahılı olduğunun belirlenmesi gerekmiyor. Bırakalım konunun bilincinde olmayı, çok objektif olarak özel savaşın propaganda kolu durumuna düşüyor. Ne yazık ki, özel savaşta polis istihbarat biriminin, sözlümeze çahılı, genelde muhalif güçleri işlevsiz kılmada çok usta olduğunu söylemek ve esasta bu temelde yönelttiği belirlenmek, fazla abartılı bir yaklaşım değildir.

Türk devlet sistemi özel savaş temelinde şekillenmiştir

Türk sisteminde özellikle de Anadolu'da, Selçuklu ve Osmanlılar birliktelikle gelişti: feodal despotik sistemlerde denilebilir ki, devlet yaşamı bütünüyle özel savaş yaşamından ibaretti. Anadolu'da yoğunlaşan Türk gücünün, özellikle egemen sınıflar devletleşmesinde en çok geliştirilen savaş şekli, özel savastır. Yeryerlilerin kuruluşu ve gelişimi, bu konuda en parlak örnek de verir. Yedi yüzyıldan itibaren çeşitli halklardan derlenen hristiyan çocukları, öyle süzgeçlerden geçiriyorlar ki, sultanların merkezi çokluğu, yine denilebilir ki, Osmanlı devletini yükseltmede ve yaşıtmada yüz yıllarca süren en gerici, tutucu bir savaş gücü haline getiriliyorlar. Bunların çok indirici olan etkisini, halen yaşayan halkların kollarından anımsatmayı. Öyle bir terör ve korku yaymıştı ki, Balkan halkları, Anadolu halkları bugün bile, Türk bayrağı derincede, o dehşetli akla getirmektedirler. "Vurun kelimesi" sloganıyla, bir çırpıda istediklerini vurabilirler ve bu büyük bir dehşet sağlar. İşte burada başlıbaşına, büyük bir psikolojik etki sözkonusudur. Osmanlı sultanları kendi ilerinde öyle bir terör geliştiriyorlar ki, itidat için, gerektiğinde bütün kardeşler boğulurubilmek ve bu normal görülmektedir. Bu büyük bir terör anlamına geliyor ve itidatın yapılmasında, neye dayanılmak istendiği, dayandığını açıkça gösteriyor. Halklara ve kendi içinde olanı idare etmeye karşı öyle dehşetli terör uygulıyorlar ki, ıste bunca yüzyıldır mahfil yapılan Osmanlı sistemi, yürürlükte kalabiliyor. Hem halklar içinde, hem de kendi içinde alternatifleri yok etmek, bu sistemin en belirgin özelliği olmaktadır. Bu temelde yaratılan bir sahte Osmanlılık vardır. Sivil ve askerî kullarından veya çik grubundan oluşmuş bir güçtür, evrensel çapta bir terörün şebke olarak, sultan adı etrafında, gerçekten her türlü cinayeti, talanı, ahlağısızlığı sınırsız geliştirirken, ne yi bir millet, ne de yeni ilerleri bir sınıfta ortaya çıkarmaları sözkonusudur. Bıakıs en lümpen, en üretimin kopuk, en çapulcu, en canli, eni kanlı, insanı hiçbir değeri ataksı olanları bir cephe türüyor. Ve bu öyle bir kuvvet meydana getiriyor ki, hiçbir halka, hiçbir ileri olma anlamında, hiçbir sınıfa, hiçbir partiyeye nefes alma imkanı bırakmıyor. Bırakalım demokratik gelişmeyi, bir kültürel ge-

leşmeye bile fırsat vermiyor. Satsatıl-ekonomik-sosyal gelişmeyi tanımlıyor bile. Anladığı tek şey: "vurun kelimesi anı getirmiyor". Bu temelde yükselen bir rejim, devlet, ordu tam anlamıyla özel savaş kategorisine girer.

Demek ki, tarihte Türk egemen sisteminde özel savaş ve psikolojik boyutu çok köklüdür. Denilebilir ki, temelde değer gaspetme, bu özel savaş sisteminde dayanmaktadır. Ve kitlelere boyun eğdirilmesi, karşıt grupların oluşmaması, her türlü gelişmeden alıkonulması ve psikolojik etki, çok önemli bir oyun olabilmektedir. Bu sistemi, Türkiye Cumhuriyeti Mustafa Kemal eyle, Osmanlıdan olduğu gibi devralmıştır. Cumhuriyet adı değiştirilmiş, maskelemiş Osmanlı kurumu. Cumhuriyetin temel teşkil eden devlet kalıtları, Osmanlı'dır. İdeolojisi, politikası, uygulaması tamamen Osmanlıdan miras alınmıştır. Bizat hayata geçirilenler, Osmanlı paşaları ve bürokratlarıdır. Dolayısıyla Cumhuriyet'in oluşumundaki savaş mantığında, özel savaş büyük rol oynar. Daha sonra toplumun denetim altına alınmasında, psikolojik savaş boyutu, en çok uygulanan sistem olur. M. Kemal'in bütün mahareti, sınırlı da olsa, Yunan kuvvetleri ile onun mütefakirine ve daha çok da çik rakiplerine karşı, bu özel savaş sisteminin çok iyi geliştirebilmesidir. Daha başlangıçta Anadolu'da gerçek anti-emperyalist, anti-feodal bir temelde geliştirilmeye istenilen ve eğer M. Kemal'in özel savaş olmasaydı rahatlıkla gelişebilecek olan ilerici çıkışlar özel savaş yöntemleriyle bastırılmaya, günümüze doğru halk hareketlerinin gelişimi çok değişti olurdu. Tarih biraz daha derinliğine kavranıldığında, özellikle Cumhuriyet'in kuruluş aşamasında görülmektedir ki, M. Kemal komutanlığı, bağımsızlık savaşını geliştirmeye değil, anti-emperyalistliği ve anti-feodalılığı güdüktürmede, işlemez kılımda, tam Osmanlı geleneğine yarışı bir çik grubunun dikasını oluşturmadı, adeta değubun bir hanedan geliştirmeye kullandı. Dikkat edilirse M. Kemal, padişahın kendisine verdiği görevle, müfettiş olarak Anadolu'ya çik. Anadolu'da bütün hareketleri vardı. Müdafai-i Hukuk cemiyetleri vardı. Komünist hareketler vardı. Güneydoğu'da Fransızlara karşı anti-emperyalist hareketler zaten başlatılmış, Kürdistan'da da gelişme halindeydi. M. Kemal, bunları bastırmak için yola çikar. Çok somuttur; ordu müfettişliği görevi budur. Ama M. Kemal şunu görüyor; sultanlık artık gerek dünya çapında, gerekse Anadolu'da yaşatılamayacak kadar gücümüz bir konumdadır. Dolayısıyla, onun adına onun savunmak, yeniliği peşinen kabul etmek demektir. Bir bir saptamamız var: İkinci saptamamız ise; eğer kendisini etkili olarak devlet kalıtlarına, asker ve sivil kişi ve kuruluşlara dayandırarak örgütlemesse, halk hareketleri, Kürdistan'da Kürt ve Ermeni hareketleri, Anadolu'da daha o zamanda çıkmış istidatı gösteren Bolşevik taburları, en azından demokratik baskı hareketleri kendisini asabilir. Ve dolayısıyla, "emperyalizmle, Yunan'la, Rum'la, Ermeniyle savagıyorum" adı altında müslüman kitleyi, Kürtleri, halkı komünistleri ve demokratları aldatır, halk savası biçimlerini alan genilla kuruluşları, sonuç alamazlar diye daha 1920'lerin başında tasfiye eder, el altından emperyalizme uzlaşmak için bütün gücünü gösterir, Yine bu temelde

"anti-emperyalistim" adı altında Bolşevikleri aldatır. Bütün bunları gözönüne getirdiğimizde, yapılacak olanın dört başı mamur bir özel savaş uygulaması olduğu görülmektedir.

Kaba bir işgalcılığın Anadolu'da tutmayacağı açıktır. Dolayısıyla kaba işgalciliği M. Kemal'in eline sahte bir ulusal kahraman olma fırsatı vermektedir. O "Yunan işgaline karşı çıkıyorum" sloganı altında, Aslında gözülen, tükenen, yok olan Osmanlı imparatorluğu'nun kalıntılarından en köhne, gerici, cumhuriyet adı altında bir devlet ortaya çıkartıyor ve bunu özel savaş yöntemleriyle yapıyor. İşin bu yönü, daha ağır basan yönüdür. Kaba işgalciliği kendiliğinden de asıldır. Yunan kuvvetlerinin Anadolu'da uzun vadeli durması mümkün değildi. Yine İngiliz ve Fransız kuvvetlerinin de durması mümkün değildi. Dolayısıyla uzun vadede tehlike olan, gelişebilecek halk hareketleri; komünistlerin de açik olarak içinde yer aldığı milli hareketlerdir. O bunlara karşı daha çok savagıdır. O halde, asıl olan; M. Kemal'in emperyalist işgale karşı savagısı değil, toplumsal-ulusal muhalefete, Türk halkındaki atabalıdidegen demokratik muhalefete, Kürtlerin, Ermenilerin ve diğer azınlıkların ulusal istemlerine karşı bir savası geliştirdiği, ortbas edilen bu yönü olmaktadır. Cumhuriyet tarihinin ortbas ettiği işin esas yönünün bu olduğudur. Bu da tabii ki bir özel savaş yöntemidir. Sanki bu konuda hiç savas yürütülmemiş gibi davranılmakta, bu ortbas edilmektedir.

M. Kemal kendi hareketi içindeki muhalefete, silah arkaadılarına karşı da, aynı özel savaş yöntemlerini uygulamıştır. Ondan daha fazla savasta rol oynayan Kazım Karabekir, Ali Fuat Cebesoy ve yine bu savasın diğer askeri kadrolarının hepsini 1925-26'lara ulaşmadan idamla, sürgünle, zindanla tasfiye etmiş ve böyle tipik bir terörle, sindirmişle, özel savasla karşılaştırmıştır.

Kürdistan'da sömürgecilik baştan aşağıya özel savaşla örülmüştür

Bu özel savaşın kendini en çok ele verdiği uygulamada da, Kürdistan'daki tenkil hareketleri, bastırma hareketleridir. Bastırmanın imhaya kadar Kürdistan'da yürütülen savaş, savas adı altında, Hitler'in yürtütüşü topekinin imhaya sürülmesi. Aslında normalde, elinde silah olanlara karşı yürütülen bir savaş değildir; bütün bir kitleyi yürtülen bir savastır. Ve hitleri imha karakterindedir. Dolayısıyla, özel savaş kategorisine girer. Bir yandan acımasız olarak bindirilen daha çok da bunun konusunu, yani, psikolojik boyutunu örgütüyor. Yine özel savasta en çok darbe yiyen ve günümüzde tamamen boşaltılan yöreleri değerlendirdiğimizde, göreceğimiz ki; tenkil, imha ve bastırmayla birlikte, öyle bir psikolojik koku yayılmış ki, maalesef saflarımıza kadar bile savurları ve bu daha kendine gelemeyen kişilikler sözkonusudur. Cumhuriyet tarihi boyunca Kürdistan'da geliştirilen uygulamalar, tamamen özel savaş uygulamalarıdır. Terör, sindirme ve özellikle göçtirme psikolojik savasla tirandırılmıştır. Osmanlıların geliştirdiği aratmayacak cinsten, özellikle İ. Abdülhamit döneminde, za-

mıyde Ayları'na da devreye geçirilerek geliştirilen özel savasın, görülmüşü yoğunlukta uygulaması tarihi anlamak için, günümüzde 12 Eylül faşist cuntası tarafından uygulaması ve halen de uygulanmakta olan bazı taktikleri iyi kavramak gerektirir. Özellikle yorelerin kültürel farklılıklarını kullanma, hatta yeni oluşmuş kişilikleri esas almayla özen gösterme bu dönemde özel savasın ilk ifadeleri oluyor.

M. Kemal'in, Osmanlı sultanlarının sınıfı temeli itibarıyla çapulcu, feodal egemen sınıfın sınıfı mezhebi olan sınımlı işi esas alması ve geliştirmesi gerçeğini dikkate alarak, Osmanlıya karşı Cumhuriyeti geliştirdiği, onun da aleviye çıkış yaptırdığı, özgürlük sağladığı biçimde bir sav var. Aslında nasıllı bektaslık yenilerinin tarikatıyca, günümüzde de nakşibendilik Cumhuriyet'in, toplumunda etkisiyle ve buna bağlı daha bir çok tankatlaşmayı geliştirmişdir. Bu konuda, kemalistlerin son derece ikiyezildi olduğu açıktır görülmektedir. Dinde yeni bir taktiki kullanımları sözkonusudur. Ama bu taktiki kullanımların, aleviler aslında en çok vurduğu kesim, yoksulluğaştırılan, katedilen, sürgün edilen kesimlerdir. Günümüzde kadar da bu az çok yürütülmekte ve özünde ulusal ve sınıfsal bir anlam içermektedir. Yoksul kesimlerin dindine yöneltişi olan alevilik ve benzerleri, ortaçağ görünlüğü ideolojik yaklaşımlardır. Bunlar ve mensupları tasfiye edilmiştir, ama bu savunma, kuruma adı altında yapılmıştır. Cumhuriyet'in bu nitelikteki özel savas yönünü, halen yeterince kavramamakta uzaktır. Ki, CHP politikacılığında, günümüzde SHP'de devam ettirilen bu yaklaşımın, en son Cumhuriyet gazetesinde ortaya atılmış istendiği gibi, devlet çikarına nasil koşturuldular, ibret verici bir biçimde görülmektedir. Kemalistlerin Kürdistan'ın imha seferberliğinde kültürel gelişikleri, çeşitli dindine ve sınıfsal temsilcileri birbirine karşı nasil kullandığı ve gerçekten günümüzde bile etkilen görülen bir tarzda toplumsal-ulusal birlikteliliği olukça parçalamış olduğu, özellikle; Kürdistan'ın çok önemli bir bölümünü kapsamlı bir Türkiye'ye ile birlikte, sürgüne batı tutarak tasfiye ettiği, bunun tam bir özel savaş uygulaması olduğu ve psikolojik terörü olukça tirandırdığı çok iyi bilinmektedir. Nitekim çoğunuzun salfannıza gelmesi de gömektiriz ki; siz, aslında bir özel savas kurbanısınız. Hem de bunun psikolojik yönlendirmesi altında firarlısınız. Bu gerek hikayenizi çarpıcı bir biçimde ele vermektedir. Yari, bırakalım sizlerin ulusal kurtuluş savasımızın kadrosu, militanı olmasını; şaşırıltı, dengesi bozulmuş, pusulasız, sorunu bir tip olarak, boşaltılan insanları yapımızın içinde geyorsunuz. Tarihi ve gözüne gözönüne getirsek, durumun bu olduğu açıktır.

Derisim'deki katliam çok iyi biliniyor. Önceden, kemalistler tarafından özellikle hazırlanmış, adım adım geliştirilmiş, daha sonra, geride kalanlar üzerinde de psikolojik terörle birlikte, bir boğsıtma, kurtulma, kaçırma politikası tarzında sürdürülmüş; beyaz terör dedimiz de deni arından getirilmiş. Sonuçta; günümüzde doğru geliştirdiğimiz, nüfusun üçte ikisinin fazlasının metropollerde, yurtdışında bulunduğu, genide kalanları da bir an önce kaçmak istedikleri bir bölge yaratılmıştır. Daha da kötüsü, şahit bir Derisim'deki de ortaya çıkarmıştır.

Yüzdeyi Dersim gerçeğine ihanet edenler, ona karşı en uç bir yurtesverlik görevlerini bile yerine getiremeyenler. Avrupa'da, İstanbul, Ankara başta olmak üzere çeşitli metropollerde alavli milletvekiliydi. Dersim kökenli aydınlar altı altında, tamamen düğmanı örtbas eden, gerçeğe yurtesverlik karşı özel bir savaş kolu gibi gaisan-çalıştırılan kuvvet ve kişiler şeklinde karışmaya çıkmaktadırlar. Ve daha da kötüsü, o çocuk yaşta devşirilenleri -Yeniçeri Ocağı'nda hristiyan çocuklarındaki devşirme gibi- çoğu anasız-babasız bırakılmıştır. İlkokullar, öğretilen okulları en çok burada kurulmuştur. Bu devşirilen çocuklar, en halis Türkleşme muamelesine tabi tutulup, İstanbul Türkiye'ye ve yaşam tarzıyla yetiştirilmiştir. Kendilerine verilen Cumhuriyet meclisli -buna eskiden Kapıkulu denirdi- bir Cumhuriyet kulları diyelim -yeniden Cumhuriyet kullarına temelinde, yaşam tarzlarıyla, felsefeleriyle, hareket tarzlarıyla, tam bir kemalist haline getirmektedirler. Kısacası: yaşamdan anladıkları, doğa bir kemalistin yaşam tarzıdır, daha ve fiziki yapıları ise tamamen Kürtüstanlıdır. Dersim gerçeği ile bağlanırlar. Bu çok tehlikeli bir oluşuma anlamına geliyor. Güdüşüyle, fiziyle Kürtüstanlı, ruhuyla, beyneyle kemalist Üçübe örtüye ortaya çıkıyor ve böyle uçucubeler de bir halkın başına getirebilecek en büyük beladır. Maalesef böyle bala tıplar olukça fazla. Yalnız Dersim'de mi? Hayır, bütün bölgeler boyundır. Dersim de uygulanan, gerici biçimdir, aleveçik, Dersimcikler.

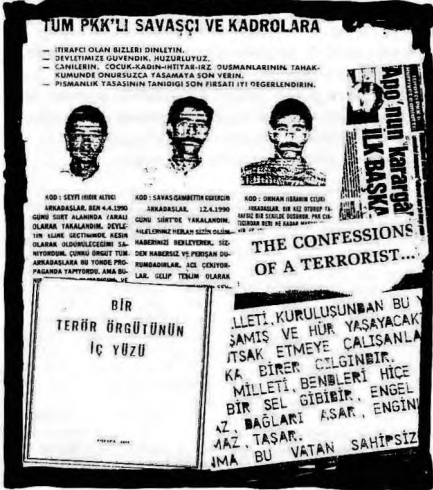
Örneğin, çok önemli rol oynaması gereken Dersim de -unutmayalım ki, Dersim Kürtüstan tarihinde en çok işgal ve istila edilen yer durumundadır- daha 1940'lara kadar Kürtüstan'da insan denilince akla gelen bir nolu böle anlamına gelmekteydi. Gerçiklerini ve başkanı götürülen özel savay yontemleri, adım adım Kürtüstanın bütün bölgelerine taşınılmıştır. Günmüdüze revaçta olan ve olukça çarpıcı bir biçimde karışmaya çıkan bazı tankatlaşmaların merkezine baktığımızda, mesela Silvan, Batman gibi yörelerde, Refah Partisi (RP) gibi bir MIT oluşumu, %25'e birinci parti durumuna yükselebiliyordu. Ve günlük basını ile iddialı, denilmiyor ki, Silvan'da, Batımda her türlü dini yayını, sınırsız bir özgürlük altında, muazzam satılıyor ve kitle temeli oluyor. Dolayısıyla karışmaya çıkan olay, burada da değişik, bir dini teşkilatına adı altında özel faaliyetler. Hatta Humeyni taraftarları örgütlenmiş deniliyor. Sahtekardır aslında. Bu sefer Humeynicilik maskesi altında örgütlenmeye çalışıyor ki gerçekte Humeyni'ye de karşıdır. Fakat eksi çarpıtma için bu kiliği görüyor. Orada çocuklar açtır, sevdiler. Mesela Mahsum Korkmaz gibi değerli bir yolaşan küçük kardeşini bile psikolojik özel savay, kendi militanına haline getirebiliyor, bu onun ne kadar sonuç aldığı ve bu konuda ne kadar usta çalıştığı, spottar. Bizim birçok savayımızın yakınıdır, bu tip tankatlar yolu ile karışmaya çıkarılmaktadır. Neden Silvan ve etrafı? Çünkü Silvan Kürtüstanı tarihli bir merkezdir. Tarihle Farqın adı altında burada bir devlet kuruluştur. Merkezi burası olmuştur. Yurtesverlik en iyi bu vereceği bir atandır. Bu sefer erkenden, daha değişik, işte nakisden larkatı veya Humeynicilik maskesi altına girmek istiyor. Eskiden şaka milletvekiliydi. Kontrolü MIT tarafından yapılan Kürt milletvekilinin 12 Eylül faşizmi döneminde, özel savayın en etkili bir maskesi altında işlev görmüş burada görülmüştür. Hakkaride, Botan'da koruculuk teşkilatıdır. Van'da aşiret beyleri vardır.

Onlara sınırsız silah ve para verilecek, bir kuvvet derlenmiştir. Kars, Ağrı boşaltılmıştır. Erzurum'da, Sivas'a, Malatya'ya, Maraş'a doğru indirmede -sınır boylandırlar buralar- artık Kürtüstan olmaktadır çikanıyor; yoğun bir Türkleşme politikası uygulanıyor. Tüm din nüfus çok usta bir biçimde, özellikle işsiz bırakılarak, sahte bir yaşam felsefesi ile yurtdışının kapısını açma temeline, ülke denizaklaştırılıyor. Yöntem şu: Bazı illeri palazlandırıyor, hatta; eline, para ile adam çıkartma, pasaport çıkartma yetkisi de veriyor ve her pasaport başına gelir de ver işbirlikçi aile, "yer çok güzel, para bol, zaten iyi bir yaşam imkanı da var" diyor. İnsanları kaçışa teşvik ediyor. Emperyalist metropollerin polis teşkilatıyla MIT ve Türk polis teşkilatı da analması bir halde her bölgeden halk kesimlerini boşaltma faaliyetine girişiyorlar. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde, hatta Türkiye'nin metropollerinde, mesela İstanbul'da mahaller oluşuyor. İzmir, Adana, Mersin, Antalya, hatta Bodrum yine yitir. Buralar Türk büyük burjuvazisinin yaşadığı alanlardır. Şimdi orada hemen her bir Kürt kolonisi, mahalleside olmuştur. Bunların oluşum hiyayesine bakarsanız, hepsinin özel

rupa tutkunul Öldürsen, bir Avrupa'nın bütün köylerde bir hafta yaşatma bizim. Ama bizimkiler, toptan, gütükara gidiyorlar. Bu işi psikolojik bir özel savay ve psikolojik yontemim sonucudur ve gerçektir. En büyük ihanet hareketlerinden birisi olarak, onun görmek gerekıyor. 60'larca beri, özellikle Kürtüstanın bu Türkiyeleştirilmeyle tabi tutulan kisimlarının yarısından fazlası boşaltılmıştır. Altı eşil ve iyi incelenirse, bunda halk yığınları, yeni yoksul bırakılması ve bir de terörle, katliamlar korkutulmasının etkin olduğu görülmektedir. Maraşın, Dersim'in, Erzurum'un, hatta Kars'tan tutulim Maraş'a kadar olan alanın boşaltılmasında terör gebekelerinin etkisi vardır. Maraş katliamı, aslında bu konuda çok önemli bir işlev görmüştür. Bu, önemli olarak bu sahada boşaltmada psikolojik etkiyi sağlamış ve hemen hemen her yerde buna benzer çabakışlarla korkutmuşlardır, aç bırakılmışlardır. Dedim gibi, yıl ağır tutulmuştur. Emperyalizm de, Türkiye'ye yardımcı olmuştur. Sonuç: buraların büyük tasfiyesidir. Yine, daha değişik kesimler, yezidler, süryaniler gibi azınlıklar vardır. Polis bir yandan işbirlikçileri eliyle terör uygularken, diğer

malizmin çarpıtımlarını, kemalist ilkel, kemalist devrimler altı altında krallik ilkelini ve baştan çıkarma ilkelini egemen kılma çabası getiriliyor ve bu valansızlaştırıyor, anti-demokratlaştırıyor. Bunları sonuna kadar veriyorlar ve sonuçta karışmaya çıkan tip, uçucubedir. Gerçekten halihazırda Türkiye'de, Kürtüstan'da oluşan tip bir başkardır. Tüm buraları belirlikten, şüphesiz içimizdeki yararı biraz daha teşhis ve tedavi etmek için belirleniyor. Her alandan içimize bireyler gelmektedir, sizler gelmektesiniz. Dersim, Garzan, Botan, Mardin ve Şanlıurfa özgünlükten bireyler olarak gelmektedir. Bu gözümlemeler temeline gerçeğinize daha iyi bakmanız gerekmektedir. Sizi şekillendirenin bu gerçeğin etkisi altındaki bir psikoloji olduğunu, hatta daha ötesi bir kişilik olduğunu anlamamız gerekir. Her ne kadar Kürtüstanı sayılırsanız da, esasında sizin oluşumunuza belirleyici; ihanet ilkelini temeline şekillenen ve daha çok da ürktülmüş; açlık, sefaletle düz kopartılmış; bir iş bulmak için feda etmeyeceği soyu hiçbir değeri olmayan durumuna getirmiş; düğman nereye savursunsa, nereyi bir geçim kası gösterirse, "buna da bin gükür" diyecek kadar kendinden geçmiş; kendini kutarmak için, gerekirse, "benden sonra herkese lufan" diyecek kadar çığır düğünü ölmüş; hiçbir toplumsal, ahlaki kurala kendisini bağış hissetmeyen, temel toplumsal ve ulusal çıkarları hiçbir zaman mesele saymayan bir kişiliktir.

... Kars, Ağrı boşaltılmıştır. Erzurum'da, Sivas'a, Malatya'ya, Maraş'a doğru indirmede -sınır boylandırlar buralar- artık Kürtüstan olmaktadır çikanıyor; yoğun bir Türkleşme politikası uygulanıyor. Tüm din nüfus çok usta bir biçimde, özellikle işsiz bırakılarak, sahte bir yaşam felsefesi ile yurtdışının kapısını açma temeline, ülkeden uzaklaştırılıyor...

savaş temeline oluştuğunu açıkça görürsünüz. Bursada, İstanbulda, birer Dersim mahallesiydi. Mardin, Urfa, Bingöl, Kars, Ağrı buralarda birizla mahalle halinde oluşlurmaktadır. İşte, oluşum mekanizmasının başlangıcında polis ayarlaması vardır. İşbirlikçilere önce iyi bir yaşam ve güvence veriliyor, sonra bunlar diğerlerini misafirlilik yoluyla çağınıyor, "gelin baki, eksi yaşamışa göre cennet gibi yaşamdır" diyorlar. Onlar da bazı illeri götürüyor. O illerle de kendi yakınıdır, onlar da zincirlemesi kendi yakınıdır çalışıyorlar ve sonuçta, 500 haneçik köylerinde gerye 100 tane çocuk, kadın ve litiyandan ibaret olan, çalışmaz, iş görmez bir kesim kalıyor.

Sonuç, özel savayın mükemmel çalışması; psikolojik ilkelini iyi hareketi gelişmesi ve açtadır. "Güzel yaşama" gidiyorlar, para boldur, köyümüzde göre cennet sayılır, haydi koyalım oraya" anlayışıyla tam bir ihanetle savulma fitnatı, diyebileceğimiz bir gelişmedir. Çok tuhaf. Sıra şimdi 70'lik illiyarlarla gelmiş. Onlarda da Avrupa aşısı başlamış. Beni zincire bağlaşılar, ve gerçekten, çok çeşitli imkan sunulabilir de -15 gün işlevsiz kılınma imkanı- Evet 70'lik illiyar dedeler ve neneler ellerine almış pasaport. Av

yandan bunlara da "gel sana pasaport verelim" diyor. Yine, bir kaç bekenden elebaşısı, Avrupa'ya, İstanbul'da iyi yaşatılıyor ve korkudan, yoksulluktan ötürü hepsi buraları boşaltıyor. Şimdi neredeseyse bu kültürel topluluklardan eser bile kalmıyor.

Direkt bizim devrimci savayımız karşı geliştinin sahte dinsel tankatlar, korucu ve aşiret teşkilatlanması, özel savayın diğer kolunda, faaliyet sahasıdır. Kaba görünümlü ile özel savay böyle geliştirilirken, burada daha çok üzere durmamız gereken, onun psikolojik sonuçlarıdır: oluşan kişiliğin durumdur.

Özel savayın şekillendirdiği tip en düşürümüş ve tehlikeli tiptir

Çok ana hatlarıyla değindiğimiz bu tankatlaşma temeli özellikle günümüzde de görülmektedir. Açık sınırlı dayatılıyor. Okullarda -kültür de demeyebiliriz- aslında, bütününü de ulusal, toplumsal değer yargılarından boşaltma, keskinlikte iller değeriinden boşaltma, onun yerine, ke-

halk, aydın gençlik var mı? Yok, araştırın, bulamazsınız. Bu kadar baskiya, sömürüye, işgalı boyun eğen halk toplulukları görmezsiniz ama Türkiye'de ve Kürtüstan'da bir gerçektir, işte bu gerçik oluşumunda en temel rol oynayan sistem, olukça eskiye uzanan bir tarih boyutu olan özel özel savay sistemi ve onun psikolojik boyutudur. Psikolojik boyut, kişiyi yabancılaştırma veya kişiyi çarpıktırma, deydı getirmeyim. Özel savay kişiyi düzye zafır kazanmıştır, psikolojik savay hepimizde zafır kazanmıştır. Ve bunun için de biz devrimci psikoloji ile işi savagımızmasak savay geliştiremeyiz. Devrimci savay anlamda, devrimci psikoloji ile kazanılma savagı. İşte bunun için devrimci savay psikolojisine her zaman tam girin diyoruz.

Karışmadık adamlarımızı, hem de en ileri düzeydeki hep somurtkan. Birakalım bir komutanın esprisini, doğru dürüst bir komutanın hal hareketlerini bile sergilememiz uzaktırlar. Ya ne oldum delisi, kendine sevdi ya da ağavari, kendini serser mayın gibi ortaya atandılar. İşte bu psikolojik savay tarafından kazanılmış bir tiptir. Aslında objektif olarak böyledir ve kişiyi böyle olmuştur. Yoksa halk onlardan bu psikoloji ile yaşayamazlar. Ama bizde bu bir gerçektir, savaylar güdümeye son cerece buluyorlar. Bu da kişilikte zleştirilmelerinden ileri gelir. Kişiyi bozulanmış olanların ne kadar tutuları hareket ettiklerini bilirsiniz. Ama biraz kişiyi ile oynayan biri bağ belasıdır. Demek ki özel savayın psikolojik etkisi tarafından kazanılmış birey, bugün PKK içinde, onun geriliminde ve halk içinde en tehlikeli tiptir olmaktadır. Özel savayın imbiğinden geçirmiş, kişiyi, psikolojisi, talepleri düzen tarafından ayardırmış tiptir, birakalım bizim devrimimiz geliştirmeyi, devrimci savayımızın önüne ciddi bir engel olarak dikilmektedirler. Hatta kampımızda bile devrimci değeri faaliyetimizim önünde bir engel durumundadır. Nitekim sık sık bazıları özeleştiriyi kaldırıyorsa ve gerçiklerini daha da açmaya çalıştığını kendilerini ele veriyorlar. Şu kadar kemalizmden etkilenmiş, şu kadar bireysel çığır peşinde ve eskiki arıyor, bu kadar üslubu bozuk, kendini konuşturuyor, Parti politikasına yatmıyor, onun önemsemeyi, habire kendini dayatıyor, birakalım genilla savayını, sıradan insan vasıflarından kaçır duyuyor, ölçüleri kaçırımı, değerlere nazı yaklaşılaçağı hiç bilmiyor ve çarpıcı etkileri başka uğraştığı bir iş yok! Silahı vermişiz eline, silaha spata kadar değeri vermiyoruz, kolay kapıyor, vuramıyor, uçur vurup kolay teslim oluyor. Bu tipler, saflarımızda oturma çıkmıştır ve tamtamtama düğman psikolojik savayının en çok üzere niden başşarı güttü tiplerde bu durumlar gelişmektedir.

Günülük olarak sık sık yaptığımız değeriğerlemelerde bazı şeylerin, hatta bölgelerin tipolojilerinin bahsediyoruz. Dersim tipolojisini biraz açtık. Kuzey tipolojisi, genel özellikleriyle biraz ortaya konuldu. Şanlıurfa tipolojisi yine bazı özellikleriyle ortaya konuldu. Botan tipolojisi ele alındı ve bazı örnekleri sunuldu. Mardin tipolojisi, Dersim kadar açıktır ve onun da çok açığı tahabırlar ortaya senildi. Ve iş buzu kentlere kadar indiriyoruz. Düğman bazı kentleri, kent alanları gibi ele almış ve aslında polis bu kentlerde bir özel savay yürütüyor. Özel savayın baştan çıkardığı gençler var ve bu gençleri buraya kadar yolladı. Bilirousuz bazı bazılarını burada yargıladı. Polis bu kurbanlarını, gitsin uğraştırsın diye kastılı olarak da üzere nide gönderiyor. İşte kişiyi baştan çir-

leme de geçmişiyle ve yavaş-yavaş yitirdiğinden üykeye kendimi tanımlayamıyorum" anlayışına ve uygulamalarına ulaşmak. Önce birkaç gerici, al, iyi silah tutacak savasçıyı, propagandacıyı, örgütçüyü üykeye aktarmak, ardından gerekirse, nazik ki 70'lik neneler, dedeler üykeye boşaltmak istiyorlarsa, tersine bir geri dönüşü başlatmalıyız. Birkaç öncüyü önce biz yolarız. Nasıl ki, 30 yıl önce gençler kıyışta, şimdi de yetişen gençlerden bazıları geriye yollar. Ardından, yitirdiğindeki tüm halk yığınlarını, aslında büyük mutsuzluğuna yol açan bu uğursuz gücüne, bu uğursuz mütecileşmesine son vermek amacıyla, vatana dönüş hareketini kapsamlı ve gerçekten kurtuluşu bağli temelde gerçekleştirir. Partinin, yitirdiği faaliyetlerini görevi budur. Kapsamlı bir özel savaş sonucu emperyalizme birlikte buralara taşınan ve köleler haline getirilen bu insanlarımızı yönlendiren devrimci kişi, yurtsaveri tarzı boykottur. Baştan beri biz bu tarzda yaşıyoruz. Ama yeterince kalıcı, fazla örgütleyemedik. Görev, bunu daha fazla örgütlemek ve giderek eylem gücüne dönüştürmektir. Bu tersine işleyen bir kuvvettir artık. Üykeye içindeki vatanseverliği besleyen bir kaynaktır. Nasıl ki düşman, halk gerçektinden kopuşu amaçla dayalı olarak vatanseverliği geliştirdiyse, şimdi tersine; vatanlaşma, özgüleşme hamlesinde yitirdiğini muazzam bir cephe gerisi haline getirmek ve kismen bu konuma getirilen yitirdiğini, daha fazla işlerliği kavuşturmak, bunda tam başarıya girmek, yapması gereken temel görevlerimizden biridir. Üykeye içindeki halk yığınlarımızın da, ekonomik, kültürel, siyasal temelde özel savaşın aleti olma durumuna son vermek temel görevlerimizdendir. Kendi ulusal-sınıfsal konumunu görebilmek ve bu temelde örgütlenememe, savagılamaya, iliklerine kadar birciyeçiliği, düşkünlüğü, safaletini taşıyan son vermek gerekirdi. Bunun yerine, yurtsaver düşünceye ulaşmış, halkın özgünlüğüne; yani temel çıkarlarını esas alan bir düşünce ve siyasal bakış açısına ulaşmış, bu temelde bir örgütlenmeye ve eyleme artı geçmiş kişiliğe, kendini yenden yaratması; sağlanmış ve böylelikle de savaşın bir halk gerçeğine dönüşmüş yapıya ulaşmak, belirtilen özel savaş karşı devrimci savasçının görevini tamamlar. Ve biz, toplumsal saflarda, böylesine devrimci bir savasçı özel savas karşı geliştiremezsek, halk savasçısını geliştiremeyiz. Temelde özel savasçı, öncü psikolojik boyutuna karşı, güncel olarak geliştirilmesi gereken halk yığınlarının devrimci psikolojisi, kişilerin devrimci psikolojisine ulaşmayı bilmektir.

12 Eylül faşizmi tüm toplum yaşamını özel savaş temeline biçimlendirmiş

12 Eylül faşizminin, biraz da tekniği-bağla televizyon, basın ortamı üzere- hizmetine koşturarak daha da içinden çıkılmaz hale getirdiği, Türkiye'de kapitalizmin biraz gelişmesini birlikte daha da boyutlandırdığı, bu psikolojik savasçı iyi yakalamamız gerekirdi. 12 Eylül için kısaca söyleyebiliriz: Birkaç özel psikolojik savas silahını gerçekten iyi kullandı. Dinin baştan beri toplumun uykumada kullandığı, Özellikle İrandaki devrimde dinin anti-emperyalist ve sağ karşı devrimci görevini görürce, ABD ile birlikteliği "İlmi İslam" adı altında, tutucu din silâhına tekrar sarıldı. İrandaki işlemin tersine din, toplumsal muhale-

fetini bastırılmasında kullanılmaktadı. 80'lerin başından itibaren, biraz da Ortadoğu'nun yeni dinsel merkezlerinin de yardımıyla, bizzat 12 Eylül faşizminin asker-siyasiyönden başı olan Evren ve ekonomiyi yürütücü olan Özal, tanklarla desteklenerek ve bizzat tanklaştırmalara önderlik ederek yeni bir çığır başlatıldı. Özellikle Kürdistan'da MIT'in bu doğrultuda gerçekten çok büyük bir çaba harcadığı şimdi daha iyi anlaşılabilir. Özellikle çocuklar üzerinde bunlar kendilerine göre bir 10 yıllık program oluşturmuş ve hesaplarını yapmışlardır. Faşist cunta işbaşına geldiğinde çocuklar 10 yaşındadır, 10 yaşındakiler 10 yıl sonra militan olabilir. Militan olmaları önlemek için ise kendilerini ya nakış yapmak lazım, ya süleymaniye yapmak lazım, ya nurcu yapmak lazım, yani hangi tarikat uygunsu-aslında hepsi de MIT teşkilatlarıdır-bunları yöreye göre (mesela, şafilikten nakışçılık mı gelişir, orada öyle. Dersim de alevidir mi gelişir, Dersim de alevidir ki tarikatı. Adıyaman'da kadiri tarikatı mı uygundur, orada kadiri tarikatı) geliştirmişlerdir. Her yörenin durumuna göre tanklatlar oluşturmuş,

itibaren kökenini unutturacaklar. Yeniçeri Ocağı da devrimlerden oluşturulmuştu, tarikatçıktan güç alıyordu. Şimdi de ayren o dönemdeki devrimler gibi, bu çocukların hepsini tarikat okullarında eğitmiş, baştan çırkarmışlar, topına yabanc, halkına yabancı, sınıfına-ulusuna yabancı hale getirmişlerdir. Ortadoğdan daha geri, daha tutucu okullar! Bizim en değerli yoldaşlarımızın küçük kardeşlerini bile bu temelde karıştırmış çırkarmışlar. Bizim muazzam kati temelimiz olması gereken gençlik baştan çıkarılıyor. Din silahı vasıtasıyla bu yapılmış. Dinin kullanılması, hem de kullananlar gerçekten dinsiz oldukları halde, gerçek özüne eğilerek gerçekleştirilmiş. Din ile alakalı olmadıkları halde 12 Eylül faşistleri dini iyi kullanarak bu tanklatları çok iyi geliştirmişlerdir. Bu yönüyle, bu silah özellikle Kürdistan'da bizim mücadelelerimiz karşı geliştirdi. Kur'an ayetlerini bildiriler haline getirdiler ve helikopterlerle dağıttılar. Müftü ve vaazcuları camilerde her gün konuşuttular; "bunlar teroristlerdir, cenazelerini namazı da kılınmaz" dedittiler. Bütün bu uyu-

Kürdistan'a uyuylorlar. Hayran olmanızı gereken büyük halk sa-naklarıdır diyorlar. Aslında bunlar tam MIT'in toplumsal muhalefetinden boşaltmak için hazırladıkları tiplerdir. Çünkü bunların söylediği türkülerde en ufak bir halk, direniş sesi yok. Önce devrimci sanat etkinliği olan türküler öldürücü bastırıldı, ardından onların yerine bu sahte tipler, geniş bir propaganda temeline etrafa yayıldı. Yitirdiğimizi ezilmiş yoksul kesimler ve daha çok da Kürdistan'daki gençlerin baştan çırkarması için böylesi tipler dayatılıyor.

Her gün bir başka festival düzenleniyor. İstanbul Festivali, Ankara Festivali, İzmir Festivali adı altında eğlenceler düzenlenerek, Amerika vb. yerlerden bir sürü rockçu, cazcı vb. getiriliyor. Yurduruk Batı kültürü ortamında şekillenmiş ve oralarıda da emperyalizmin yoz kültürünü yaymaktan başka işleri görmeyen kişiler şöyle ünlü, böyle büyük sanatçı adı altında getirilerler, burjuva gençleri ve burjuva hayranları da böylece etki altına alınıyor ve elası bir muhalefete yönelmekten alkonuluyorlar. Stadyumlarda geceler

bunlar da o kadar güzî. Evet dinle sarhos olana din, müzikle sarhos olana müzik, sporla sarhos olana spor, cinselle sarhos olana cinsellik. Herkes artık hangi konuda, hangi yöntemle sarhos olmak istiyorsa, onunla sarhos oldu 12 Eylül gerçektin ABD'ye bile taş çıkartmasına, Kürdistan'da bu yöntemle uygulamada başarılı olmuştur. Bu konuda dağdaki çobandan, İstanbul'daki entelektüel kadar, mükemmel bir organizasyon uyguladı ve sonuç aldı. Demek ki, 12 Eylül faşizmi döneminde, derinliğine ve genişliğine bütün birleyleri kuşatan ideolojik bombardımanla, teslim alınan kitlelerin psikolojisi ve kitlelere kadar indirgenmiş tipin teslim alması bundan ibarettir.

O halde buna karşı görev nedir? Bu gerçektin tamamen tahsilse temelde yakalayıp güncellik içine bu uygulamaların uydum adını nasıl zenginleştirerek uyguladığını teorik düzeyde görebilmek ve ardından da bu özel savasçın etkilerini benimsenmeye ve özümsemeye değil, tasfiye etmeye güncelleştirme, yani dayattığı yaşam biçimini ve istemlerini reddetmektir. Bugün Türkiye ve Kürdistan'da PKK neden alternatifti? Çünkü bu dayatılan yaşam biçimine karşı biz, savasçılar ilan ettik. Bu yaşam biçiminin etkilerini, PKK saflarına dayandırmamak için büyük savasç verdiğimiz ve halen de bu savasçı veriyoruz.

PKK, özel savas sistemi ile onun psikolojik boyutuna alternatif devrimci yaşam ve kişiliğin yaratıcısı ve temsilcisidir

İyi bilinmektedir ki, bize yöneltilen eleştirilerden birisi de şudur: "Bunlar yaşamalarını bilmiyorlar! Doğru ama, bize özel savasçın dayattığı yaşamı istemiyoruz ve reddediyoruz. Bunu yapmadan, savasçın yalnız ideolojik boyutundan bile başını kaldırmasın. Siz kadrolarımız özel savasçın psikolojik etkilerine karşı koruma altına almadıkça, değil sizin bir eylem olarak bir araya gelmenizi, ayakta durma olmanın bile sizi kurtaramaz. Ve eğer halen, gerçekten kişiliğini bulmuş, savasçın haklarını ödücü kapsamlı ve çok yönlü veren, bütün özel savasçın yöntemlerini başa çıkaran bir seviyeye sizi ulaştıramamışsak, bunun nedeni; bize dayatılan özel savasçın, sizin şahsınızda henüz tam yeniliğe uğratmamamızdır. Eğer halkımız, halen bizi tamamen örgütli olarak destekleyecek duruma gelemezse, halk saflarımızdaki özel savasçın etkilerini, dayattığı yaşam biçimini tam tasfiye edemediğimizden, Güroluyor ki, bunlar çok önemli devrimci görevlerdir. Uygulanan özel savasçın baskıya ve sömürüye alabildiğine açık bir kitle yapısını ve kişiyi temel aldığı açıktır. Bu yapıldandan, sıradan bir demokratik halk savasçını bile verilemez. Birakalım devrimi, kurtuluş savasçını, ekonomik-demokratik bir savasçın bile kazanılmaz. Nitekim Türkiye işçi sınıfı neden kazanamıyor, üniversiteler demokratik savasçında neden bir adım ileri gitmiyorlar? Çünkü kendilerini dayatılan özel savasçın karşılarına alıyorlar, bu yüzden de nefes alınamıyor. İkel Afrika kabileleri kadar bile, halk savasçını veremiyorlar. Neden? Çünkü, onların üzerinde özel savasçın yitirdiğinden de ondan. PKK kismen de işçi alternatif oluyor, ve işçi merkezi halinde. Çünkü, özel savasçın kendi içinde sınırlı da olsa kendi halk içinde tasfiye etmiştir.

"... Toplum bir de sanat adı altında özel savasçın bir bombardımanına tabi tutuldu. Bu temelde dar psikoloji, çığırından çıkan ve iliklerine kadar sahte istemler temeline bağalan insanlar... Sonuçta bu insanların üzerinde istediğinden baskıyı ve sömürüyü uygula, sesini bile çıkaramaz. Özel savasç bu konuda tam başarıya ulaşmıştır. 12 Eylül demek ki, bu silahlarla özel savasç kişisel düzeyde karar tam başarıya ulaşmıştır..."

hepsini de MIT elemanları yönlendiyor. İstanbul'da burjuva çocuklarına Adnan Hoca tarikatı oluşturuldu. Süper MIT ajanı, mükemmel çağırıyor. Tabii, devrimciğe ilgi duyanaklarına Adnan Hoca tarikatına bağlanmaları devletin çikandır. Bizzat birkaç subay, nakışçılığın çok çeşitli kolları örgütleniyor; süleymaniçin tarikatını örgütleniyor, nurculuk çok çeşitli kol halinde örgütleniyor. Belki 40 tane tarikat örgütlenmektedir Kürdistan'da. Her birisi bile bir çocuğu bağlam çıkartır, Kürdistan'da çocuk kalmaz. Aralarında parsellermiş, 10 yaşından

lamalar özel savasçın dinsel kılıfı olmalıdır.

Aynı şekilde spor çok özente geliştirildi. Özellikle kitlelerin çeşitliklerinden sahte bir şekilde boşaltılması için futbol muazzam yatırım yapıldı. En popüler futbolcular yitirdiğinden getirildi. Brezilya'dan tatalım Sovyetlere; nerede bir popüler futbolcu varsa o getirildi. Güreş, halter, Naim Süleymanoğlu meselesi, tam bir özel savasçın olusurdu. Özel bizzat kendisi bu işle ilgileniyor. Judo ve diğer bütün branşlar kullanicacağı kadar kullandığı. Şimdi bile neredeyse stadyumlar savasçın adına doğuşturulmuş. Toplumsal çeşitliklerinden gerçekten çözümlemesi yerine, sporda, futbol takımlarını tutmada sahte bir çekilimin yaratılması ve yüzbinlerin birbirlerine kinle, öyküyle bağışmalan, birbirleriyle çatışmaları toplumsal muhalefeti çürütüyor. Bu silah da çok etkili olarak kullandığı ve yüzbinleri toplumsal muhalefetin dışına çekti.

Bir de bu eğilence kültürü var. Festivaler, özellikle arabesk yoluyla toplum çığırından çıkarılıyor. Çok iyi hatırlanır, şimdi Partinin kuruluşu da çok yayılır yayılmaz, işte bugün Özal'ın eşinin bile yanına almak için kalmadığı İbrahim Tatlıses, bir nolu türküye diye sunuldu. Diyarbakır'da Enrati diye bir soyadı da-ki o, MIT'in hazırladığı bir tipin-çengelle ömek olarak sunuldu. Aslında önceden hazırlıyor bunları, Brincilci ödenleri veriliyor. Bunlar da sahte burjuva çikarlarını geliştiriyor. Vay toplum ne kadar hayran, ne kadar sevilirler, ne kadar propaganda daha sonra bunları

düzenliyorlar ve özellikle televizyon, burjuva gazetelerinin müthiş kullanarak karşı-çarşaf haberlerini yayınıyorlar. Toplumun kafasını adeta ideolojik bombardımana tabi tutuyor, yüreğini ve kafasını felce uğrattıyor. Buna bir de sinemayı ekleyelim. Her türlü filmi kullanarak büyük bir video kaset piyasasını oluşturmuşlardır. Günlük olarak zaten televizyon hespine yeter. Sonuç: toplum bir de sanat adı altında özel savasçın bir bombardımanına tabi tutuldu. Bu temelde dar psikoloji, çığırından çıkan ve iliklerine kadar sahte istemler temeline bağalan insanlar... Sonuçta bu insanların üzerinde istediğinden baskıyı ve sömürüyü uygula, sesini bile çıkaramaz. Özel savasç bu konuda tam başarıya ulaşmıştır. 12 Eylül demek ki, bu silahlarla özel savasç kişisel düzeyde karar tam başarıya ulaşmıştır. En gen bölgelerde, köy koruculuğu hakkında ne diyor? "Korucuları mutlu, bir milyon maaş alıyorlar" diyor. "Şimdi diyor, "beyaz eşyayı en çok alan onlardır". Yarattığı psikolojik etkiye bakın! "Çoğu film aristotele de hayran olmaya başlandı", "hepsi ikinci evliliğini yapmaya meşgul" diyor. Bizzat Kozakçıoğlu bunları söylüyor. Dağdaki çobanı bile böyle sersten ettirgene göre, onun duygularını böyle tahsil edebildiğine göre, bir de İstanbul'daki yarım-aydın her türlü yitirdiğini ne hale getirdiğini bir düşünün. Peki şu dille uğruşturulanlar az mı sapık? Onlar da sapıklar! Karşı-halkın gözününe getirilm. Bütün lüks aptamlarında dinsel partilerin (sözümne bunlar da gizli) kurulduğunu gözününe getirilm. Aslında MIT ne kadar gizlyse

Türkiye ve Kürdistan'ı ABD güdümlü Özel Harp Dairesi yönetiyor

GELİN ŞU İŞİN ADINI DOĞRU KOLAYIM

Son dönemde Avrupa'da başlayan Gladio veya "Süper NATO" olarak tarih edilen "gizli" savaş örgütleri tartışması bir NATO ülkesi olan Türkiye'ye de sıçradı.

Geçmişte Türkiye'de kontrgerilla ile ilgili yazıldı, tartışıldı, oldu, ama burjuva partileri hep sustu. Hatta diğer burjuva partileri kontrgerilla yok derken, CHP de aynı koryo katıldı. Rahatsızlık duyulan kısmı bazı yönlere bile tartışıldı. Burjuva partiler ve basın üstünü örttü.

Bugün Avrupa'da "Süper NATO" tartışılıyor. Sözümona bir işgal altında savunma amacına yönelik hizmet görebek bir kuruluş olarak lanse ediliyor ve artık "gereksizlik" vurgulanıyor. Bu noktaya nereden geldiniz?

Bir kez bile olsun, işçi sınıfı ve halk mücadelelerine, ayaklanmaya karşı kurulan bu örgütler savunma amaçlı değildir. Bu işin yalnızca tek nedeni kılırdır. II. Dünya Savaşından sonra başlayan soğuk savaş döneminde kurulan bu örgütlerin reel sosyalist bloka dönük yüzü de vardır; asıl olarak global politika bağlantisinde içinde içerici denetlemek, multiel kontrolün çıkacak veya egeyen güçlere karşı çeşitli mücadeleleri sindirmek amacıyla kuruluyor "Süper NATO" örgütü. Anti-komünist tema üzerinde eğitildikleri, yönlendirildikleri, kontr-genila faaliyetlerini, yöntemlerini kullandıkları, kullandıkları da çok açıktır. İlk kutuplu dünya, NATO ve Varşova Paktı'nın gelişmesi, soğuk savaş üzerine bina edilen global politika, reel sosyalist ülkelerin (dünyadaki diğer ulusal kurtuluş ve halk hareketleriyle birlikte) deneyi ayaklanmaları, ABD ve Avrupalı emperyalistlere zor anlar da yaşatıyordu. Emperyalizmin harekeli serbestisi epey daralmıştı. Emperyalizmin jandarmalığını üstlenen ABD'nin icadı olan "Süper NATO" veya gizli savaş örgütleri bu, vb. nedenlerden dolayı NATO ülkelerine oluşturuldu.

Özel savaş taktiği ile eğitilen, örgütlenen Gladio bir İtalyan savcının becerisi sonucu ortaya çıkmadı. Geçtiği Avrupa devlet yetkililerinin on yıllardır kamuoyundan gizli tutulan bu örgütleri hemen kolayca açıklamaları, emperyalist devletlerin bu tür özel savaş örgütlerine karşı olduğu arımlarına gelmez.

Dünyanın iki bloklu, iki kutuplu küresel düzeni sona erdiken, Sovyetler Birliği'nin emperyalizme uzlaşması ve Doğu Avrupa'nın çöküşü soğuk savaş dönemi emperyalizmin lehine sonuçlandırdı. Varşova Paktı'nı tarihe karışacağı (fiilen yok zaten) açığı çıktığında ve soğuk savaş bittiğinde dolayı, üstelik emperyalist blokta global politika yeniden biçimlendirildiğinden dolayı ve yine sözü edilen "Yeni Dünya Düzeni"ni yerleştirmek için, daha çok emperyalizmin soğuk savaş döneminde jandarmalığını, yapan ABD'nin inişiyatife dayanan "Süper NATO"yu veya gizli Gladioları istemiyor artık Avrupa.

Avrupa'nın emperyalist devletleri dünyada ortaya çıkan son durum ve kuşullardan kendi devlet ve tekel çıkarları gereği oldukça yararlanmak istiyorlar. Dünya politikalarından (askeri ve siyasi bloklaşma kalfitliğine göre) çok kutupluluk esprisi içinde yerlerini belirlemek, güç ilişkilerinde

daha da yükselmek istediğindeler. Soğuk savaş döneminde olduğu gibi Amerika şemsiyesine ihtiyaçları yoktur denilebilir. Üstelik NATO'nun Varşova Paktı'na karşı işlevi de bitti. Şimdi NATO'ya da yeniden biçim vermek gereği duyuluyor. "Süper NATO" ve Gladioların ortaya çıkarmasının esprisi burada yatıyor. Avrupa da "yeni" bir yer edinmeye çalışacak. Daha çok ABD patentli bu gizli savaş örgütlerinden rahatsızlık duymaları dünyada ortaya çıkan sorunları önürdük. Bu devletler yine böylece özel savaş örgütlerine ihtiyaç duyacaklardır, ama bu kez "patent" hakkı kendilerine ait olacaktır. Yine özel savaş yöntemleri ile eğitilen özel askeri birlikleri Almanya'da (Münhti) Überomergau, Buttdolz, Sehanga'da eğitildikleri, birçok ülkeden de buraya eğitime gidenlerin olduğu biliniyor.

ABD'nin özel savaş konusunda uzmanlaştığını, özel savaş ve özel savaş örgütlerinin, kontr-genilanın ABD icadı olduğunu ağır sürtile bileyi. Yeni sömürge ülke rejimlerin ABD denetimi özel savaş rejimlerine dönüştürüldüğü, yine burada her dönemde özel savaş örgütlerinin kurulduğu, eğitildiği, özel savaş taktiklerini uygulandığı da bilinen bir gerçek. Bu kısa açıklamanın şunun için yaptık: Evet, Avrupa "Süper NATO"yu, örgütlerinin varlığını kabul etti. Gelin konuda resmi açıklamalar yaptık. Gelin grüna her işi bununla bitirmiyor. Avrupa NATO örgütleri içinde, yine önceki böylece örgütleri kurmuş ama yeni sömürge bir ülkenin gereği Avrupa'ya da benzeriyor. Türkiye de işin bu noktasında devreye giriyor.

Gelin şu işin adını doğru kolayım derken, şimdi adı Türkiye gereğine iniyoruz. Kamuoyunda kontr-genila olarak bilinen olgun hikayesi Özel Harp Dairesi'nin varlığına dayanıyor. Özel Harp Dairesi nedir? İsmi üzerinde, özel savaş yürüten, planlayan, örgütleyen, yöneten dairesi. Özel savaş kime karşı verilir? "Gizli-nizami kuvvetler", "işgal" orduları değildir, tamtama bunda sözü edilen şey asıl olarak halk ayaklanmaları, ulusal kurtuluş mücadeleleri. Bu muhalefet kuvvetlerine "gizli-nizami kuvvetler" veriliyor. Bu biricere karşı harp (özel savaş) verilecek derken Türkiye TC'nin özel harp tanımı da "ayaklanmaları bastırma hareketi" (kıtap), "ST 31-15 Gayri-Nizami Kuvvetlere Karşı Hareket" tamtama-sinden alınmıştır. Yine, "FM, 31-16 Counter Gerilla Operasyonları" başlıklı Amerikan talimatnamesinden yararlanılarak Jandarma Genel Komutanlığı'na "Yükü: Faaliyetlerde Mucadele" kitabı basılmıştır.

Genekumaylık, Avrupa'da süren "Süper NATO" tartışmaları ve Lüksemburg Başbakanı'nın Türkiye'deki gizli örgütlenmenin adı kontrgerilla sözleri ve yine basında ve sosyalist dergilerde gündeme getirilen Özel Harp Dairesi, özel savaş uygulanması, kontr-genila taktikleri yönemli tartışmalar üzerine bir açıklama yapıp; açıkladılar "Türkiye'de kontr-genilla yoktur, Özel Harp Dairesi vardır, bu da herhangi bir işgal durumunda savunma amacıyla kullanılıyor" denildi. Bu açıklamanın gerçeği yansıtmadığı çok açıktır.

Avrupa'da, kamuoyunun durumu, ABD ile ilişkileri dayanan ve şimdiye kadar gerekliliğine inanılan özel savaş örgütlenmeleri ve NATO çerçevesi artık gereksiz görülmeye denediği

ve Amerika'nın bu yolla kendi içlerine oldukça girmiş olmasının yollarını belli yönleriyle tıkanak için, şimdiye kadar sır olan "Süper NATO"nun sır olmaktan çıkarılması sağlandı. Ama ABD'ye bağımlı yeni-sömürge olan Türkiye'de gerek Özel Harp Dairesi'nin örgütlenmesi, gerekse özel savaşın örgütlenmesi bizzat ABD güdümlüdür. İşin açıklığı, ABD icadı olan özel savaşın çeşitli yeni-sömürge rejimlerine dağıtıldığı, rejimlerin karakteri gereği böyle bir gelişen işine alındığı, keza TC'nin bünyesinde sağlanan böyle bir örgütlenmenin teorisi, finansmanı, örgütlenmesi ve eğitimini ABD tarafından gerçekleştirildiği çok açıktır. Meta veya sermaye ihraç edebildiği özel örgütlenmesi ve teorisi de ihraç ediyor. Yeni sömürgelelerin içinde rejimleri de hem emperyalizmin çıkarlarını korumada, hem de kendi egemenliklerini sürdürmede buna can simidi gibi sarılır. TC'nin gerekleri inkar edisinden nederi budur. Nasil olsa TC'de devlet sırrı tabudur, devletin "istiskar", veya iş politika, yine dış politikaları gündeme geldi mi, siyasal partileri, basını, çeşitli kurum ve kuruluşlarıyla herkes suçu. "Savunma amaçlıdır" edebiyatı ve sanki hiçbir şey yokmuş gibi davranma, savunuma yararlanmak için TR ve basında bunun lanse etme, nerede ise her olayın, olgunun çarpıtılmasında görülen günlük görünürdü. "Biz yok deriz ama, on iyisini yaparız" mantığı ve uygulaması hakim.

Şüphesiz TC rejiminin, özel savaş örgütlenmesiyle ilgili inkara dayanan "pratikte çok boyutlu gerçekleştirilmesine karşın-politikasının arkasında yatan nedenleri anlamakta zorluk çekmiyoruz.

Resmî ağzaların inkara dayanan açıklamaları bir kenara bırakalım. Ve işin özüne dönelim!

GÖRÜNTÜYE UYRUMAYALIM, İŞİN ÖZÜNE UYRULALIM

Kendisine demokratik birimi kim çevrelere, kontr-genila diyerek, işin gizli örgütlenmesi ve hatta tekelci eylemlere vuruyorlar. Kimsi de, sıvı uçlarını püskürtüyor. MHP gibi bir partiyi olan ilişkileri ve kimi taktikleri yaygınlamıyor. Bu mantık, açgözü eğri görünen daiları keselim, ama açgözü besleyelim, büyütelim marifidi. Niyet ne olursa olsun sonuç budur.

Demokrat geçinen bazı burjuva yazarlar da açığıza Özel Harp Dairesi'nin savunmaktadır: "Özel harp hemen hemen her ülkede geliştirilen ve gerekliliği bir yörünemdir. Türkiye'de ulusal savunma ve güvenlik amacıyla kurulan Özel Harp Dairesi'ne kimsa karşı olamaz." (Uğur Mumcu)

"Yasadışı yüzüyle kontr-genila, özellikle 1970'li yıllarda kontrol edilemez. 12 Mart ve 12 Eylül askeri müdahalelerine giden yolları döşemiştir."

"Genekumaylık Başkanlığına bağlı Özel Harp Dairesi'nin 'gerçek anlamdaki kontr-genilası'nın yurt savunmasında dönük bir örgütlenme olduğu anlaşılmaktadır."

Haber sayfalarından okuyacakınız: Özel Harp Dairesi, günümüzde Güneydoğu'da bölücü PKK eşiğiyasına karşı mücadelede vardır" (Uluc Gürkan, Güneş gazetesi)

Bunlar vb. yazarlar özel savaşın ve bunun örgütlenmesinin savunuculuğunu yapıyorlar. resmi ideolojide

sığınarak, ABD güdümlü bu örgütlenmeden "ulusal savunma ve güvenlik" de bekliyorlar(!). O "Kuvayi-Milliyi ruhu" nerede kaldı(!)... Kendisine yönelecek sınırlı eleştirikene, ulusal savunma mücadelemize karşı özel savaşın yürütülmesine de evet diyorlar. Açıkılır ki, bu bakış açısıyla onların anladığı anlamda kontr-genilaya bile karşı çıkılmaz.

Sol da bu konuyu başka bir yönde tartışıyor. Tanımlanmış eksik olduğu gibi, ülkeye dayanan savaş gerekliliğinden sorun soyutlanarak, yalnızca gizli bir örgüt ve onun gizli eylemlerinin açığı çıkarılması boyutuna tartışma ve kamuoyu gündemi oluşturulmak isteniyor. Üstelik Avrupa'daki "Süper NATO" örgütlenmeleri ile birebir benzerlik kurularlar da var.

Sorunun can alıcı noktasını yakalamak ve tutulan asıl halden uzaklamak gerekiyor. İktidar mücadelesi veriyoruz-vereceğiz diyenler, bu konunun asıl halkasını yakaladığında, görünüldüğü devletin çok asil devletle karşı karşıya gelecektir.

Bugün gelinen noktada Kürdistan'da sürdürülen özel savaşın kazandı olduğu özel savaş örgütlerini, özel savaşın yürütülmesi bağlamında bir gizliliği kalmamıştır. Kontr-genila, Özel Harp Dairesi ancak, strateji, politika ve pratik uygulamaları temelinde oturulur ve böyle kavranır bir anlamı olur. Bu, neye karşı mücadele edildiğinin de bir cevabıdır.

Kamuoyunda kontr-genila olarak tarih edilen örgütlenmenin Türkiye'de 1953 yılında STK (Seferbirlik Tektik Kurulu) adıyla ABD'nin finansmanı, planlaması ve örgütlenmesi çerçevesinde kurulduğu bilinir. 1953'te ise Özel Harp Dairesi ismini aldı. STK ismi ancak ortadan kaldırmadı. Özel Harp Dairesi'ne bağlı bölge başkaları ve şubeleriyle Özel Harp Dairesi'nin işlevini gören birim örgütlenmeleri oldu. ABD'nin "iki" anlaşmalar ve "dolaylı" saldırı politikasının TC tarafından kabul edilmesiyse gerek askeri darbelerle ilgili yollar, gerek özel savaş örgütlenmesi ve özel savaş eğitimini hazırlamak için Türkiye devrimci-demokratik mücadelesi ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, halk muhalefeti, çıkarlarını zedeleyen karşı çıkışları özel savaş yöntemleriyle karşılayacak" duruma geldi. Tabii burada özel savaş veya yöntemlerinin kullanılması derasesi, devrimci mücadelelerin, halk muhalefetinin kazandığı boyutta doğru oranlıdır.

Ordu içi savaş ordusu olarak eğitimli, tabii ağırlıklı olarak başka bir ulusu bünyesinde tutma ve ezme, yok etme mantığı ve politikalarına göre şekillenmiş, başka bir halkın boyunduruk altında tutulmasının sağ kurumları da oluşturulmuştur. Uygulamalar bunun göstergesi oluyor.

Özel savaş, geçmiş savaş tecrübeleri, birikimi ve katliam uygulamalarının yeni taktiklerle birleştirilerek sentezine ulaşma da oluyor. CIA'nın GESTAPO örgütlenmesiyle gücündüğü gözden kaçmayan nokta.

Halk ayaklanmalarını ve ulusal kurtuluş savaşlarını bastırma Hitlerin kullandığı taktiklerden yararlandığı gibi, 1945 öncesi halk ayaklanmalarının, devrimci ve kurtuluşçu mücadelelerini bastırması veya onlara karşı savaşımın deneyimlerini harekette, yine 1945 sonrası

gelişmeler ve en somut olarak da Vietnam'da ve çeşitli Latin Amerika vb. ülkelerde uygulanan geliştirilmiş savaş planı ve yöntemlerinin bir bileşkesi olarak karşımıza çıkar. İşte özel savaş, kuralsız ve kırıl savaşımıdır. Yeni sömürgelede rejim, daha doğrusu devlet, özel savaş aygıtı durumuna gelmiştir. Rejimin ipleri, özel savaş planlayan, yürüten, politikayı oluşturan, uygulayan Genekumaylık, "Milli Güvenlik" örgütleri, istihbarat teşkilatı, ordu ve özel birliklerin elindedir. Devleti yürüten asıl güç bunlardır. Devletin iç ve dış politikasını tayin eden güçlerdir. ABD işin eğitimini, finansmanını yapan, ipleri bu güçlere dayananak elinde tutan ve bunları ulusal ve uluslararası alanda koruyan, destekleyendir, şüphesiz buna diğer emperyalist devletlerin de eklemeye gerek.

Burada rejim yöntemlerinin gerçeği, çıplak yüzüyle ortadadır. Rejime yönelik bir mücadele, hele iktidar alternatifi bir mücadele özel savaş rejimini karşısında bulur. O halde politika ve yönemli bu gerçeklik üzerinde kurmak etenlemeye bir zorunluluktur.

Özel savaş aynı zamanda bu rejimin de adidir. Özel savaş örgütü, bu kırıl savaş planlayan, örgütleyen, eğitimini yaptırın, hareket planlarını ve savaş stratejisi belirleyen örgütür. Burada özel savaş örgütü ismi anılan örgüte sınırlı değildir. Devletin asıl yönetici, yürütücü ve politika belirleyici gücünü ve kurullarını kapsar. Özel Harp Dairesi'nin, özel savaş planlayan, yürüten güç olarak algılanması -hepsi bunların sınırlı değildi- tabii- kontr-genila ise özel savaş taktiklerini uygulayan birliklerdir veya özel savaşta kullanılan yöntemler.

1970-80 arasındaki ve hatta öncesi dayanan kontr-genila yöntemleri, kontr-genila birliklerinin gerçekleştirildiği eylemleri, provokasyon, suikast ve katliamları ortaya çıkarmak, teşhir etmek zorunludur. Bu da yapılmı ama kendimizi yalnızca işin bu yönüne sınırlamak yanılsız olacaktır ve tartışmaya da Ecevit ve bazı burjuva yazarların açtığı gündemle sınırlı tutmuş olacaktır. Böylece bir gündemden sağlığı sonuçlar çıkmayacağı açık yapilan da bu gündemi apmak ve zorlamakla ibaret olacaktır.

Özellikle rejimin 12 Eylül'den sonraki şekillenmesi, yeniden yapılanması, karşı-devrimin her alandaki örgütlenmesini görmek gerekir (tabii bunun 12 Eylül öncesi de var buraya nereden, nasıl ilerlediklerden gelindiği de önemli), daha çok da 1984 yılından sonra Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kurulan özel savaş rejimini, özel savaş, özel savaş birliklerini, özel tim, özel kol ordusu, köy koruculuğu, sömürge valiliği, kelle avcılığı, insanüstü savaş, askeri bölge, tampon bölge, stratejik bölge vb. politika ve uygulamaları görmek gerekiyor. Ekonomik, siyasal, kültürel ve askeri alanda her şeyin özel savaşta göre şekillendiği, rejimin de bu temelde yapılandırıldığı gerçeği görüldükten, kontr-genila ve Özel Harp Dairesi gerçeği kavranamaz. Politika ve tavrı net, açık olmasa zorunludur. Yalnızca eleştiriler bir yaklaşımdır, doğru bir tavrı anlamına gelmez.

O halde gerekçeleri ilemler. Geçmiş kararnık olayları, olguları aydınlatmak Türkiye solu açısından gerektir. Şüphesiz ki bizim için de geçerlidir. Ama Özel Harp Dairesi ve kontr-genilayı geçmişte aramaya, bazı olaylarla sınırlamaya hiç gerek

yok. Bugün Kürdistan'da özel savaş gerçekleştirildiği açıkça konuşuluyor. Hem de gizlemeye gerek duymadın. Şunun altını bir kez daha çizmek istiyorum: Ülkemizdeki özel kılı sa-
vaşa karşı konuşulmuş, bunun adı net sözcüklerle telaffuz edilmeden Türkiye'de kontr-geriilla, veya Türkiye'nin özel savaş örgütüne karşı mücadele edilmez. Türkiye'de SS Kararmaları, SS rejimi denilirse, bu ülkemiz gerçekliğinden, ülkemizdeki özel savaş uygulamalarından soyulanlar söyleyemez. İki ülke devletlerinin birbirini karşılıklı, doğrularını emiktiler biliniyor. Rejim'in de ülkemizde uygulanan politika ve savaş üzerinde yapılandırıldığı çok açık. O halde Türkiye'de kontr-geriilla, özel savaş taktikleri ve örgütlenmesine karşı mücadele, Kürdistan'da özel savaş karşı mücadeleden geçer.

Bunun tersi bir yaklaşım veya iki hatın mücadelesi ve gerçekliği, örgütlenme hareketinin karşı karşıya konarak ele alınması ne denli yanlış ise, kontr-geriilla tartışması, teşhiri ve buna karşı oluşturulacak politika ve yönelimi de ülkemizde uygulama-
malar unutarak yapmak o denli yanlışır. Üstelik sonuç almaya da götürmez.

Gelin bu işin adını koyalım diye çağ yaparken, Türkiye devimci-demokratik hareketlerinin beklenimini ifade etmiş oluyoruz. Ve bugün kontr-geriilla karşı çıkış, özel savaş rejimine karşı çıkışa eş anlamlıdır. Tavr alınırken, teşhir edilen unutulmaması gereken ana nokta budur.

TC'Yİ KİMLER NASIL YÖNETİYOR

Türkiye'de iktidar, hükümetin dışındaki güçlerdir. İç ve dış politikayı, MGK, Genelkurmay, Özel Harp Dairesi ve MIT belirler. Hükümet belirlenen politikayı uygulamakla görevlidir.

MGK toplantıları, yapılacakları, alınan kararlar, politikanın yönelimini hükümetle ilmekmek bu anlamda bulmaya partilerin gerekirse hizaya sokmakla ibarettir. Tabii bu politika-ların yapımı yalnızca MGK ile sınırlı olmuyor, Genelkurmay, Özel Harp Dairesi, ordu hiyerarşisi ve MIT'e kadar dayanıyor. ABD'nin de Türkiye'den en çok değer biçtiği, doğrudan bağlantılarının olduğu güçler bu güçlerdir. Çankaya ise yalnızca aracıdır. Cumhurbaşkanının her odu-
ya yakın olması ve iyi anlaşması da bunun için isteniyor. Bu güçlerin Cumhurbaşkanını empoze etmesi, aynı birini o koltukta görmesinin esprisi de buna dayanır.

MIT, Başbakan'a bağlı olmakla birlikte aynı olarak yukarıda adını saydığımız güçlere karşı Başka bir deyişle ası devlete çalışır. MIT Müsteşarının genellikle general olması da ilginçtir. Söylediğimiz güçlerle bağlantısının sağlanması için vardır.

Şu şema bir fikir veriyor sanıyoruz:

MİKK (Milli İstihbarat Koordinasyon Kurulu)
MIT Müsteşarı: -Milli Güvenlik Kurulu, Genel Sekreteri veya yardımcısı.
Milli Emniyet Hizmetleri Başkanlığı (MEH).
İstihbarat Başkanı.
Genelkurmay İstihbarat Başkanı veya yardımcısı.
Bakanlıkların İstihbarat hizmetleriyle görevlendirilmiş dairesi.
MIT müsteşarının çağıracağı kimseler.

MİKK bunların toplantısına dayananı. Başka bir deyişle, devleti yö-neten güçlerin birleşmesinden oluşuyor. Hükümet burada devre dışıdır.

MIT'in ana çalışmalarını iç kö-nük, devimci muhalefeti ve ulusal

kurtuluş muhalefeti bastırmaya dönük bu yönlü çalışmaya aday olduğu bililir. Yine operasyonlara katıldığı, karanlık işlerle uğraştığı, psikolojik savaş alanında basını yönlendirdiği de bir gerçek. Ülkemizde "devlet yanlış olan, devlet karıştı olan asiretler", "gri bölge" teorileri, taspipleri, işleme olayı gelip MIT'e dayanıyor.

Kontr-geriilla eylemlerine karşı, siyasi soruşturmalara yitürüttüğü, iç-kencelerde yer aldığı da kanıtlanmış olgular. Hıram Abbas ve Mehmet Eymür'ün MIT elemamı oldukları, H. Abbas'ın 150'den fazla operasyon ve baskına katıldığı bir gerçek. Turgut Özal Başbakan iken H. Abbas ve M. Eymür ekibini MIT'in başına getirmek istiyordu, tutmadı, asker yine ağırlı-
gını koydu.

MIT'in çalışmaları Genelkurmay-
lık, MGK, Özel Harp Dairesi nin hiz-metindedir. Kontr-geriilla ve özel sa-
vaşa bağlantısı olduğu gibi, bizzat bu iş için örgütlenmiş, ilgili alanı da özel savaşta derinlik kazandırmamın-
gında 12 Mart ve 12 Eylül darbele-rinden yana katkı, faaliyetleri de buna dönüktü. MIT müsteşarlığını yapan generaller darbeye de ka-tılmışlardır. On sıralarda görev alan-ları da vardır.

Özel Harp Dairesi Genelkurmay'a bağlıdır. Özel savaş örgütlemek, hareket planlarını çizmek ve yö-netmek görevleridir.

Özel Harp Dairesi Genelkurmay'a dayanıyor. Genelkurmaylık, Özel Harp Dairesi ile MGK Kürdistan politi-kasını oluşturur, özel savaş yürü-tü ve kumanda eden güçlerdir.

Ülkemizdeki özel timi eğiten, yetiştiren, Özel Harp Dairesi'dir. Özel Koldurudun eğitimi ve yönetimini, kısaca tüm özel birliklerin eğitilimi, özel savaşta görev yetiştirilmesini Özel Harp Dairesi üstlenir.

Baştan beri Türkiye'de komando birliklerinin oluşturulması ve eğitimi özel savaşta göredir. Çünkü ko-mando birlikleri özel birliklerdir. Vardı 1978'de yapılan 4-78 Tabi-
katı haia hatırlardır. Yöre hatları ki-yafetleri benzerim güçler düşman kuvvetleri kabul edilerek, gelişen halk mücadelesini bastırmanın provası yapıldı. Kürdistan'da komando ve jandarma baskısının nihayesi eski-den beri gözler önündedir. Ve bu ko-mando ve jandarma birlikleri Kürdis-tan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı çok özel yer edindiler. "Asayiş Koldurdu", özel Kolduruda daha çok bunlar yer alıyor.

Genelkurmay 2. Başkanlığı ve Özel Harp Dairesi Başkanları, ayrıca Özel Harp Dairesi'nin kendisi ayrıca darbeye teşhahlayan veya plan ya-pırların kendisi. Hayatı Salık 10 Eylül 1980'e gelindiğinde Ge-nelkurmay 2. Başkanlığı, Ve Özel Harp Dairesi kendisi başlı olarak çalışıyordu. Evren, "Darbeyi ha-zırlama görevi Salıkta verildi" diyor. Demek ki, Özel Harp Dairesi 12 Eylül faşist darbesini gerçekleştiren güçlerden biridir, belki de en önemli-sidir. Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı 12 Eylül'de birlikte tek yanlış açılan savaşın da başınıdır.

Ayrıca, Özel Harp Dairesi'nin Kib-ris işgalinde önemli iş gördüğü, Kib-ris kontr-geriillasının MHP'nin eline geçtiği de vurgulananlar arasında. Özel Harp Dairesi örgütlenmesi içinde yer alanları anti-komünizm teması ve özgür halk olma mücade-le-sine karşı şartlandırılmış edil-tiklerdir, gerici bir ideoloji ve propa-gandayla donatıldıkları çok açıktır. Özel Harp Dairesi, bir başka deyişle kontr-geriilla ile MHP ilişkisi de göz-e çarpan bir noktadır. MHP Başhe-tievler binasında bulunan örgüt se-ması Özel Harp Dairesi'nin örgütlen-mesiyle korkunc benzerlikler arze-dioylur.

Para-militer örgütlenmeler oluş-

turmak da özel savaş örgütlenmesi-ni bir parçasını oluşturur. Bunlar ölüm mangaları, milis, koruculuk şeklinde çeşitli ölülerde kendisini açıyor. 1992 yılında önce bu para-militer örgüt sivil faşistlerdir. Bu-gün çok konuşulduğu ve oluşturulma-
k istenen "Terrorist Savunma" (Yerel savunma birlikleri, jandarmaya bağlı oluşturulmak isteniyor) birliklerinin amacı, özgür halk muhalefeti ni ez-mektir. Tabii bu işin üstlenmesini nı hepsi bu kadar değil, ana muhbir, istihbarat ağı da buna dahildir. Para-militer örgütlenmeleri daha da takviye etmek, "asiret alay-ları" ve başka örgütlenmeler dü-zeyine çıkarmak istedikleri de görü-lüyor.

**Devletin tepesindeki özel savaş bir-
kaçı kişinin seçerelini buraya
dökerek durum daha iyi anlaşılır
kimsesindiy:**

Cihat Akyol: 1968'de MIT İstih-barat Daire Başkanı daha sonra ÖHD'nin başına geldi. Yine bu de-nemde MIT müsteşarı Fuat Do-ğdu.

-1970'te Genelkurmaylık, Cum-hurbaskanı (Sunay), ÖHD ve MIT'in başındakiler anlaşılıyor. 12 Mart dar-besi ve süren kontr-geriilla uyula-maları onlar arasındaki bu uyumu tamamlar.

-1976'da İçişleri Bakanlığı, Sivil Savunma Teşkilatı'na getirildi. ÖHD ile Sivil Savunma arasındaki ilişkiyi sağlamakla görevliydi. "Gayri-Nizami Kuvvetlere Karşı Hareket" adı kitabın yazarı, "Kontr-geriillan devlet görevi olduğunu" bugünlerde savunanlardır bir.

Kemal Yarnak: 1971-74 ÖHD Başkanı.

-1974 Kıbrıs işgaline katılmış.

-12 Eylül cuntası.

-12 Eylül sonrası 7. Koldur Komutanı. Diyarbakır Zindanı'naki vahşetin sorumlularından. Karı Kuvvetleri Komutanlığına getirildi.

-Şimdi Özal'ın Genel Sekreteridir.

Sabri Yirmibeşoğlu: 1974-75 ÖHD Başkanı.

-12 Eylül cuntası.

-3. Ordu Komutanlığı yaptı.

-MGK Genel Sekreterliği gitti-nildi.

-Şimdi Özal'ın ünlü adamlarından biri.

Hulusi Sayın: 1980 yılında "Asayiş Koldurdu" olan özel ko-lordunun başına getirildi. Özel sa-
vın yürütücülerinden.

-Şimdi Başbakanın danışmanı.

Hayri Ündül: 1988'de MIT mü-steşarı.

-Eski ÖHD başkanı.

-Milli Savunma Bakanlığı yaptı.

-Özal tarafından Erel'i Demir Çe-lik Fabrikası yönetim kuruluşa geti-rildi.

Rüştü Narpöğür: Güvenlik ve istih-barat sorumlu müsteşar yardımcısı yaptı. (Özal Başbakan iken).

-Kontr-geriillayı.

-Şimdi Özal'a birlikte.

Fuat Doğru: MIT müsteşarlığı yaptı.

-12 Eylül cuntası ve 8. Koldur Komutanlığı yaptı.

-12 Mart'tan Kontr-geriilla ilişkileri içinde de yer aldı.

Nurettin Erain: Bir dönem MIT müsteşarlığı yaptı. 12 Eylül'dü 5. generalinden. Meşru olmayan MGK üyeliğini, Cumhurbaşkanı Kensey Üyeliğini yaptı. (Kenan Evren Cumhurbaşkanı iken).

12 Eylül faşist darbesini teşhah-layan, bunun tepesinde yer alan-ların, darbenin gerek nedenlerini, Tür-kiye ve Kürdistan halkına yapıları anlatıyordu. "Yukardaki isimler ve şemaları şunun için verdik. MGK, Genelkurmaylık, Özel Harp Dairesi ve MIT'in, yine orduun ilgisininin, bağlantılarının anlaşılması amacıyla dokümanı da da olsa yapıtı. Bunu oldukça genişletmek de mümkündür. Öte yandan buraya aktardıklarımız, devlet kimin yönettiğine de bir ce-vaptır.

ANKARA DIYARBAKIR'DAN YÖNETİLİYOR DERSEK BİR GERÇEĞİ İFADE ETMİŞ OLURUZ

12 Eylül rejimi halka karşı tekyanlı savaş ilanıydı. Ülkemizden ilan edil-mesi ve ismi konulmamış bir savaş sürdürülüyordu. Mücadeleyi ezme-k, direnen dinamikleri imha etmek için, operasyonları, katliamları, sindirme ve caydırma amacıyla ordu ve devlet güçleri yoğun bir gövde göstere si sergiliyorlardı.

12 Eylül rejimi karşı devrimi örgüt-lemek için, devletin bütün kuruluş-larında yuktardan aşaya ya-pılandırma işleri giriyordu. Hedef sessizliği bozacak hiçbir gelişmeye izin vermemek ve gelişmeler henüz yenikken, "yalınan baş köşüken ezilmeli" mantığıyla oldukça da yük-leniyordı.

15 Ağustos 1984 Atılımında "İlk kurşunla sessizlik bozuldu. "Güneş Hareketi" adı altında hemen top-yeğin saldı ve özel savaş yöntem-le-yi yükleme yoluna girdi. Özel sa-
vaşa başa sonuçuş kaldı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin, gerilla mücadelesinin topraklarımızda yer-leşmesi, ulusal ve uluslararası alanda gündemi belirleyen etken durumuna gelmesi, ulusal ve siyasal etkisinin muazzam oluşuyla birlikte

devlet yeni önlemler düşünme ve aima yoluna gitti.

Düşünülen ve yapılmak istenen yeni karşı-devrimci örgütlenmeler ve önlemler neydi? Bunlar, özel savaşın tahkim edilmesi ve yeni örgütlen-me-leri takviye edilmesi. Artık ölkemizde "olağanüstü ve özel"ler dö-ne-mine başlıyoruz. "Olağanüstü Hal Bölge Valiliği" (Sömürge Valisi), "Asayiş Koldurdu" (Özel Koldurdu), "Özel tim, çok koruculuk", "GAP Bölge Kalkınma Dairesi" veya "GAP Bakanlığı" da denilen özel savaşın ekonomi örgütlenmesi, "Türk İslam Serilez", psikolojik savaş bağlamında yapılan cihad çağrıları, halkın di-ni dualarına hitap eden broşürler, "GAP kutur etkinlikleri", "GAP TV" kelle avcılığı, stratejik köyler vb. uygulamaları özel savaş örgütlen-me-leri geliştirdiği gibi, ekonomiden siyasete, kıldırden askeri alana ka-dar, öğrenim ve öğretimde karar ver-en her şey özel savaşın çiziminde koşuyor.

Özel savaş kuralsız ve hiçbir yasa ile sınırlanmamış bir savaşır. Ülkem-iz ne insan haklarının ne de "demokras"nın uğradığıdır, bir yer. Bu anlamıyla TC, politikasını hayata geçiren ilk mücadelede si-rınlaşma, halkla ilişkilerin kesme ve sonra çok etme anlayışına göre kurulmuş. Hiçbir burjuva partisi haklarını gözünde tutarak geçici bir dönem halkı kazararak elde ediyati yapılar. Sonra halkı baybittiklerini anlaşıncaya, potansiyel tehlikeleri görüldükten Kürten bu kez resmî ağız-
sına çıkıştılar. İktidar ettir. Kısacası özel savaşın bütün yöntemlerini uy-gulama alanında koydular. Mezarları, halka dağıtık alandaki köyleri kaldırıp stratejik köyler oluşturulmaya giti-ler. Akşam basmadan giriş-çıkış yasası konuldu. Gerillayı halktan soyutlamak, yine halkın uyanış içinde yer almasını engellemek için yası göçleri, zoraki göçleri ve sür-günleri gündemleştirildi. Katliam, topa işkence, kitlesel gözetim al-na-ları, yıldırma operasyonları da ca-bası.

Rejim ülkemizde sürdürülenleri özel savaşta göre şekillendiriyor, özel savaş yöntemleri dairesi denler özel yöntemler Genelkurmaylık ve Özel Harp Dairesi, Kürdistan'da yö-rülülen özel savaşın bizzat planlayı-sı ve örgütleyicileridir. Hükümetin burada pek bir etkisi yoktur. Yalnızca parlamento ve görünüm itibarıyla özel savaşın bir başka yankı da-tamamıyorduk, Özal ve Akbulut'un danışmanları da özel savaşın uz-manlarıdır. (Kemal Yarnak ve Hulusi Sayın).

1980 baharında ulusal kurtuluş mücadelesinin bir başka boyutu ola-rak sahneye çıkan serhildanlar (Kürt intifadası), işi taatizlik ve baskal-dırının simgesi. Rejim kitlesel te-melini yitirdiği illat etmesi zorunda kaldı. Arici. Siyasi ve ekonomik krizi yoğunlaşan ve gelişen, büyüten bir mücadeleyle karşı karşıya olan TC bu kez kararnamele dönemi baş-lattı. 12 Eylül'le oluşturulmuş istenen birçok şey tıkanmıştı, işlevsiz kal-mıştı. Özel savaş gerçekleştirile ya-ranarak bu kez, rejime, devlete yeniden biçim vermek amacıyla 12 Eylül içinde bir 12 Eylül daha gerçekleştirildi. Kararnameler, SS rejimi ve "sivil darbe" denilen dönemle bağlantılı.

SS Kararnamesi Genelkurmay-
lık, Özel Harp Dairesi, MGK ve hatta MIT hazırdı, Özal aracı oldu. Ba-kanlara boş kağıtları imza attırılarak SS Kararnameleri çıkartıldı. Gerçek şki, SS Kararnamesi, ülkemizdeki özel savaşta daha da tahkim etmekte, acımasız kılmak ve buna sessizlik ortamdında yapmak. Amu SS Ka-rarnameleri tek boyutlu değildi. Türkiye'de de yankısını buluyordu. Bu, ülkemizde özel savaşta göre örgütlenen rejimin, Türkiye'de de

Devamı 23. sayfa

Türkiye ve Kürdistan'ı ABD güdümli Özel...

Baştafrah 21. sayfada
yanakını bulmasındır. Rejimin yapılandırılmasında ve "yeni" arayışlarda bu denli doğrudan bağlantılar var.

SS Karamanesi sonrasında Ortadoğu krizi fırsat bilinen savaş macerasına atılma politikasına TC sarıldı. Asıl hedef, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi silniş savaş macerası içinde ezmekti. SS Karamanesiyle boyunduralıdan özel savaş, Ortadoğu macerasına hazırlanma gerekçesiyle içe dönük politikaların yürütülmesine yol açtı. İnsansızlaşma politikası yoğun olarak dayatılırken, yüzlerce köy boşaltıldı, köyler ve ormanlar yakıldı, geçimini hayvancılıkla yapan halkın dağa çıkması yasağı işi geliştirildi. Türkiye'de "terör" ebediyatıyla, gelişen işçi sınıfı ve diğer halk kesimlerinin mücadelesi, yine bu mücadelelerin yakın gelecekte kıbdar alternatifini duruma gelmesini işi şimdiden engellenmek isteniyor, devrimci-demokratik muhalefete yönelik baskı ve tehditler artırılıyor.

Bütün bunlar niye yapıyor diye sormayacağız. Açıkır ki, devletin çeşitli kuruluşlarına aldığı son biçim ve muhtelif yönelimleri özel savaş gerçeği üzerine oturtuyor. Özel savaş da bugün en açık ve hiçbir kural tanımayan işleyişle Kürdistan'da uygulanıyor. Son olarak zaten fillen uygulanmayan insan haklarını ulkimize askıya alması da bunun somut bir göstergesidir.

Özel savaş, özel savaş örgütü, kontr-gerrilla mı, arırsanız? Kürdistanı bakın! Bunun için yetiler veriler var, somut kanıt ve uygulamalar var. İşte, Ankara Diyarbakır'dan yöneltiler derken tamamlanma bunu kastedyoruz.

Güneş Gazetesi, başlığa çıkarttı bir haberde: "Özel harp PKK'ya karşı" diyerek OHF'de görevli bir subayın anlatımına yer veriyor. Bakın ne diyor: "Özel Harp Dairesi'nin özellikle Kıbrıs'ta çok yararlı olduğunu vurgulayan subay, bu dairenin yasadışı eylemlere karışmasını sözkonusu olmadığının belirterek, mesela Güneydoğu'da halon son derece faydalı bir görev yerine getirmekte, ayrıntılı ve bölücü örgütlerle mücadeleyle bu daireye bağlı birimler yürütmektedir dedi." (25.11.1990)

"Yasadışı eylemlere karışmadığı" yanlısını bir yana bırakırsak, Özel Harp Dairesi'nin işime layık (!) olarak PKK'ya ve Kürdistan halkına karşı mücadele ettiği çok iyi bilinen

bir olgudur. Suni olarak çizilmiş bulunan sınırlarda boş konidorlar, askeri bölgeler oluşturma, tampon bölgeler kurmak, halkın malına mülküne el koymak, evleri yakmak, taciz altında tutmak, operasyonlar düzenleyerek canından bezdirmek, zor kulanarak yurtdinden etmek, savaşçı Vietnamlaştırarak örneğinde olduğu gibi savaşçı Kürdistanlaştırmak, bu bağlamda Kürdü Kürde kırdırma politikası gütmek, toplu mezarlara oluşturma, vurulan gerillaları insana saygıdan tümüyle uzak bir tarzda halka teşhir etmek, bu anlamıyla gözdağı vermek, kelle başına milyonlara lira dökmek, ülkeyi silah deposuna çevirmek, bu silahlara halka karşı kullanmak, vb.'lerinin hepsi özel savaş taktiklerinin, yöntemlerinin tamamlanmış parçasıdır. Psikolojik harbin gereği olarak tanımlanan sabotajlar, katliamlar, ızır geçme vb.ni gerçekleştiriyor, bunları özgürlük mücadelesi verilecek malumet, hatta özgürlük mücadelesi yürütenleri "Ermeni" (Erdemli düşmanlığı kullanılarak), "gavur", "dinsiz", "namus anlaşılmayan", illan ederek gözden düşürme çabaları özel harbin psikolojik yıpratma boyutuna tekabül eder. T'deki "Anadoludun Gününüm" programı da özel savaş psikolojik sesidir. İşte görülmüş gerekçesiz, özel savaşın bütün uygulamaları fazlasıyla var. Bu savaşta karşı çıkmak, bu savaş örgütüne ve kontr-gerrilla'ya karşı çıkmaktır. Ve bu politika, eylemler, uygulamalar gizli de değil. Çok açık bir şekilde ırca ediliyor. Yeter ki, görülebilsin. NATO'ya gitmeye gerek yok. Her şey burda yakınımızda ve gözümüzün önündedir. İsim koymaktan ve tavrı almakta korkmalyım.

Özel Harp Dairesi, MİT, Türkiye devrimci-demokratik mücadelesine karşı da henüz özel savaşı tümüyle dayatmadı da, özel savaş yöntemleriyle mücadele ediyor. Muammer Aksoy, Çetin Emeç, Tunc Dursun, Bahriye Üçok cinayetleri düşündürdükür. Talat Türhan'ın deyişleyle, karanlık kalan eylemler varsa bilin ki bunu MİT yapıyor veya kontr-gerrilla yapıyor/yapıyor.

MGK'nın en önemli gündemlerinden biri Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir. Bugünkü Ortadoğu sahnesinde yine bizim gerçekliği içindeki hesaplar ağırlık noktasıdır. Görüldü, MİT Güvenlik Kurulu karar aldı. SS Karamanesi çıktı. Parlamento'ya onaylatma gereği

duymuyorlar bile. Çankaya aracılığıyla burjuva partilere dayanan zırvayı düzenlettirler. "Ulusal Mutabakat" politikasıyla, hepsi Kürdistan halkına karşı silah kullanan, çözümün tek yolu silahtır dediler. Basını da aynı biçimde bu koruya ortak ettiler. Bugün Parlamento'nun devredisi olduğu, işlevsiz kaldığı çok daha iyi görünüyor. Yasama görünürde olan parlamentonun elinde değil, asıl iktidar, yürütme-yasama güç odaklarını elinde. Otar da politika ve kararları ulusal kurtuluş mücadelesi ve toplumsal muhalefeti bastırma, halkı susturma, devleti yeniden biçimlendirmek ve ekonomik krizin faturasını halka yüklemek buytuyla ele alıyorlar. Ayrıca dokunulmazlıklar da vardır, kendi yasalarına sahip yanları

da yok, adeta her şeyin üstünde ve denetim dışındadırlar. Ve "zinde kuvvetler" olarak, çürüyen, döken bugünük rejimi daha da "özel"leştirme çabası içindelerdir. Politika budur, yöntemleri de bu yönündür. Kontr-gerrilla'yı yer altında armaya gerek yok, özel savaşçı yarıntılar, yönetimler, idare edenler, planlayıcılar, her şeyi buna göre biçimlendiren iktidarı asıl odak güçlendiren. Tepe notasından lar ve devleti bunlar idare ediyor. Veya bu çizimlerle olanlar, iç içe politikayı oluşturanlar yönetiyor.

Evet, bu işin adını doğru koysaklar, teşhir de doğru yaparız, doğru tavrı koymayın, mücadele etmemen de sahibi oluruz. Kamuyuunu duyarlı kılmanın yolu da bundan geçer.

Diyarbakır zindanında yeni bir...

Baştafrah 24. sayfada
tilmasından hemen sonra gerçekleştirilmek istenmiş, ancak cezavlerini ve kamuyuunun duyurulması, tekerleri sonucunda o günün koşullarında sürgüne uygun bir zemin bulamadılar.

7 Ekim Pazar günü, hatta bir gün öncesinden idarenin tavırlarından sürgün olayının gerçekleşeceğinden kuşlanılmış ve bu yönde de haberler almıştık. Nitekim, 7 Ekim Pazar akşamı Diyarbakır Cumhuriyet Savcısı Turhan Korkutan, cezaevi siyasi tutuklu temsilcisi Remzi Avırcı çarışarak bazı tutukluların sevkedileceğini ve hazırık yapmalarını söylüyor. Temsilatimiz, sevkedilecek arkadaşların isim listesini istediğinden, savcı "bende yok" diyor ve ceza almış tüm tutukluların sevkedileceğini belirtiyor. Temsilci, bunun normal bir sevki olması, resmen sürgün olduğunu, çünkü cezaları Yargıtaya onaylanıp, kesinleşmiş olanların tutuklu sayıldıkları ve yasal olarak bu cezaveinde kalmaları gerektiğini, mahkemelerin hala sürgünü belirtiyor. Ayrıca böltesi bir sürgün olayını kesinlikle kabul etmeyeceğimizi ve buna karşı kesin tavrı alacağımızı belirtmesinin üzerine de savcı "Zaten biz yüzlerce polis ve bir o kadar da komando getirdik. Çıkamazsanız zor yoldan çıkacağız" diyor. Yine de temsilci, arkadaş, tüm koşulların durumdan haberdar eder. Bizler koşullarımızda geliştirilecek operasyona karşı hazırlıklarımızı yapıpken, Başsavcı tüm işime sozumlularıyla bir toplantı yapacağıı aldattıcasıyla koğu sozumlularını idareye çağırtı. İdarede yarım saate yakın Başsavcıyı bekleyen koğu sozumluları ellerinde çok ve kalas bulunan polis ve komandanın saldırısına uğradılar. Kalas ve çok darbeler altında ağızları kapatılarak, işkence eşliğinde dışarda hazır bekletilen her arabalarına dolduruldu. Dayak ve slogan seslerini duyan koğuşlar hep birlikte sloganlar atarak sürgünü ve işkenceleri protesto ediyor, sürgüne karşı kararlılıklarını ifade etmeye başladılar.

Sıra tek tek koğuşlara gelmişti. Her koğuşu tek tek basan polis, komando ve gardiyan ekipleri, Başsavcı Turhan Korkutan'ın ulmak üzere, 1. Müdü Ristem Cinkılıç, Yusuf Tezkelu ve Hasan... işi Başgardiyan Sadık'ın da katılımıyla koğuşları bastılar. Koğuşlarda kenetlererek bu saldırıya karşı koymaya çalıştık. Yüzlerce polis, komando ve gardiyan tarafından sürgüne gönderilecek arkadaşlar tek tek işkence ve kalas darbeleri altında kenetlenen tutsakların arasından çıkarılıyor ve sürüklenerek işkence altında koridora çıkarılıyorlardı. Bütün koridor boyunca işkenceler devam ederken,

bir yandan da isim soruyor, karşılık alırmayınca da daha da saldırganlaşıyorlardı. Bunun üzerine fotoğraflardan tek tek kişiler seçilerek kimin hangi arabaya konulacağı tespit ediliyor. Bu şekilde basılan tüm koğuşlara işkence yapılıyor, saat vb. değerli eşyalar zora üzerimizden alınıyor, yağma ediliyor. Saat 22.30 salırdan başlayan operasyon gece saat 03.00-04.00 salırdan doğru son buldu. Sürgün edilecek arkadaşlar tren denilen (!) ki ring arabaları toplam 3 metre karelik 6 hücreli'dir arabaları başlı istifi dolduruldu. Tek kişilik yalın hücrelere dörder kişi konuldu. Ellerimiz birbirimize kelepçe bağlandı, kırdırmaksızın ve hareket edemeyecek bir şekilde ancak oturma imkanı bulabildiğimiz bu hücrelerde, yiyecek, su, tuvalet vb. ihtiyaçlarımız karşılanmaksızın 44 saat sürecektik ve işkence yüzlerce koğuşlara kırdı. Yolculuk öncesi ring arabalarından indirilerek subay ve polislerin denetiminde "doktor muayenesinden" geçirildi. Tüm arkadaşların üzerindekileri kanları, çok ve kalas darbeleriyle çarışa gören ve tespit eden cezaevi doktoru bir arkadaşın dışındaki tümümüzü "yolculuk edebilirler" diyerek çıkarılacakmış yolculuğu doktor olarak da onayladı. Bu esnada sürgüne götürüleceklerin koğuşlardan alınmış olması rağmen koğuşlara ikinci bir operasyon daha yapılmış, tüm koğuşlardan işkence ve slogan sesleri yükseltiliyor, koğuşlardan yağma edilen eşyaların polislerle gözlemlenirken önünde polis arabalarına yükleniyor.

İkinci operasyon ve "doktor muayenesi" de tamamlandıktan sonra saat 04.30 salırdan uzun ve meşakattli yolculuğumuz başlatıldı. Arabalar hareket ettikten sonra Diyarbakır çıkışına kadar tüm arabalardaki arkadaşlar sürgünleri ve işkenceleri protesto içinli sloganlar haykırıyor. Ancak arabaların tamamı kapalı ve demir olmaları nedeniyle sesimiz arabaların içinde boğuluyor, dışarıya ulaştırmakta güçlük çekiyorduk. Ergani ve belli yerleşim merkezlerinde de aynı biçimde sloganlara sürgünü protesto ediyor sürgündük. Malatya'ya kadar hiçbir maksızın çok sıkı güvenlik önlemleri altında yolculuğumuz devam etti. Burada 12 arkadaşımız indirildi, subay ve jandarmalar kendi ihtiyaçlarını karşıladıkları sonra yolculuğumuza devam edildi. İçinde bulunduğumuz konvoy, Bartın, Amasya, Bursa ve Çankale'ye götürülecek arkadaşları taşıyordu. Belli yerleşim merkezlerinde konvoyumuz duruyor, subay ve jandarmalar kendi ihtiyaçlarını karşıladıkları sonra yolculuğa tekrar devam ediliyor. Bütün bu molalarda bizim ne dışarı çıkartılıp hava alıma

Sloganlarla;
-Özel savaş hayır!
-Özel tim, köy koruculuğu, özel kolordu kaldırılmalı!
-Özel savaş örgütleri dağıtılmalı!
-Ölagaüstü Böge Valliği kaldırılmalı!
-Ölagaüstü Hal'e hayır!
-Kontr-gerrilla yöntemlerine hayır! vb. vb. vb...

Bütün bunları söylebiyorsak, bu temelde mücadeleci yükseltorsak kamuoyunda kontr-gerrilla olarak bilinen olguya karşı çıkıyorz demektir. Başka türlü hedefin altında, yanlarına veya gölgelerine ateş etmedik.

**Dursun Ali Küçük
Çankale Cezavisi
2.12.1990**

miza, ne de yiyecek ve tuvalet ihtiyaçlarımızı karşılamamıza kesinlikle izin verilmiyor. Bazı mola yerlerinde arabalarımız saatlerce güneşin altında bekletiliyor, bizler daracık hücrelerde, içiçe geçim bir vaziyette, bulatıcı sıkıntılardan boğulur gibi oluyorduk. Ankara'da Bartın ve Amasya arabaları da konvoydan ayrıldıkları sonra Çankale'ye ve Bursa "yolcuları" olarak yolculuğumuza devam ettik. Nihayet Bursa'ya geldikten sonra, tekerliklerini sonucunda bir müddet cezavisi bahçesinde dışarı çıkartıldı, tuvalet ihtiyacımızı karşıladı, el ve yüzlerimiz yıkayabıldık. Bu cezavine de 12 arkadaşımızı bıraktıkları sonra son kalan 7 kişi olarak Çankale'ye de doğru "yolculuğumuza" devam edildi. Ve 44 saat süren uzun, işkence, meşakattli yolculuğumuzdan sonra Çankale'ye vardık. Burada işlemlerimiz yapıldıktan sonra doktor muayenesi istedik. Bunun üzerine doktor getirilerek muayene ettirildi ve işkence görüldüğümüze dair durumumuz doktor raporuyla tespit ettirdik. Ve cezavine bulunan arkadaşlarımızın koğuşuna verilme talebimiz sonucunda bu koğuşlara gittik.

Bizleri, "ölene kadar beraberiz", "kalmırsan sen", "gözümsün arkadaşlarımız", yaralanan tüm değerli canımız gibi koruyacağız" haykırırları arasında duyulayan Diyarbakır Cezavilerinde PKK'lı savaş esirleri, başlatılan açık gri ve sonradan dönüştürülen ölüm orucuna düşme bir kez daha ağır bir yenilgi yaşamtığımız kararlardı ve inancı ile hareket ettik. 24 Ekim 1988 yılında karşılaştığımız görkemi direnişine şahkına döner düşünürüz. Bu kez eskiden çok daha büyük bir kasıksızlık ve çok yaşamıştık. Özellikle geride kalanların yoğun teslim alması hep arkadaşlarından yola çıkan düşman karşısında bir direniş ölümümlü bir darbe olmuştur.

Sürgüne amaçlanan; polis-idare işbirliği ile geliştirilen ve geliştirilmek istenen Diyarbakır Cezavisi'nin bir direniş kalesi ve eğitim yuvası olmanın çıkarp, teslimiyet ve ihanetin, iltirafçılığın dibzıyı yaşadığı bir pislik yuvası haline getirme çabaları bir kez daha azmin, inancın ve karartılığın önünde işlevsiz ve sonucusuz kalmaya mahkum oldu. 7 Ekim gercesinden itibaren başlayan ve sonradan ölüm orucuna dönüştürülen direnişin 14 Kasım 1990 tarihinde tutsakların tüm talep ve istemlerinin kabul edilmesi sonucu zafer ile sonuçlanmasını bir kez daha görmüşştik ki, Diyarbakır zindanı her türlü faşist, sömürgeci cabaya karşın bir direniş kalesi olma işlevini sürdürecektir. E bu savaş esirleri bu inanç ve coşkuyla hep yaşadık, yaşayacağız...

**Mehmet Kızılaslan, Hilmi Aydoğdu,
Halkı Aygün, Mehmet Adıbelli,
Ömer Abay**

Bir operasyonun...

Baştafrah 4. sayfada
munda kadını en kötü bir biçimde 12 Eylül faşizmi döneminde ele ayaga düşürüldü, soyuldu, pazartlandı ve en nihayetinde ırzına geçildi. Yani geleneksel eylemi namus 12 Eylül döneminde öldü. Şimdi, bu algağın, yozluğun ve yozsuzluğun temsilcisi Hürriyet gazetesinin, onun sahip ve yöneticilerinin bu hallerine bakmaksızın, PKK önderine ve PKK'nın bayan militanlarına söyleyecek ne sözü olabilir?

Kadını bu biçimde bozuk para gibi harcayan faşist Türk sömürgeciliğinin tersine ve ona alternatif olarak PKK, Kürdistan kadının ortaçağın kararak ve cehalet ortamından çekip çıkarak, onu Botan'da gerilla, yani özgür-kurtuluş savaşçısı yapıyor. Bugün Kürdistan'ın şehir ve kasabalarından kitle eylemlerinin, açık grevlerinin ve her türlü protestonun içinde Kürt kadını vardır. PKK; kadını da özgür-kurtuluş savaşının içine çekerek savaş içinde özgürleştirilmektedir. Kürt ka-

dını tarihinde ilk defa kendisinin ve ulusun kadını hakkında söz sahibidir. O, PKK'nın, "özgürleşen Kürdistan kadını" özgül, Kürdistan olacaktı" şiarına inşaatla, güvencelemektedir. Kadını bu denli sözü ve özgürleştirici yaklaşan PKK'nın önderi ve militanları, sömürgeci basın gibi günahekar, insanlığı, Türk halkına ve halkımıza karşı gırtlığınca kadar suçlu batmış köhne kurumlardan ne kadar yapsınlar olsun olusun çamurlarıyla lekelenemezler. O nedenle diyorum ki, bu tür çabalar boşunadır, sonuçsuz kalmaya mahkumdur.

Bizim halk olarak samsızlığıdır, düşmanımızın merit, olsun ve olumsuz bir kişilik sahibi olmasından, aksine kalesi ve kahpe olmasındanır.

Sözümüzü bağlarken, bütün ileric, demokrat ve devrimci çevreleri, Türkiye ve Kürdistan'ın bütün emekçileri faşist-sömürgeci rejimin her türlü provokasyonuna, anti-propaganda ve ırkçı-söven demagogilerine karşı duyarlı olmalı ve ona karşı mücadeleye çağırıyoruz.

Hasan Atmaca-Yıldız Dürmuş

İşkence, sürgün ve itirafçılaştırma dayatmaları direnişle karşılandı

Yirminci yüzyılın son çeyreğinde dünyanın birçok bölgesinde gelişen ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadeleleri, doğaları ki savaşın acımasız kuralları ile üst boyutta yaşamak durumundadır. İnsanın ve sınıf mücadeleleri tarihi, bu acımasız kurallara karşı yüksek bir dirençlilikle katlanabildi ve onun gerçekleştirdiği en üst düzeydeki direniş biçimlerini sergilemesini bildiren, ileriyi yönelik atılmaların sahibi olduklarının zengin örnekleriyle doludur. Özü teslimiyet olan boyun eğmece davranışları içermesi girmek halkın davasına inanmamış olmanın göstergeleridir. Bu yönüyle davranış veya anlayışlara başını ve zafierleri sahis oluna-mayacağı ve, kişilikte de kesin bir yenilgi ve teslimiyeti yaşamamanın önünü almak olası değildir. Düşman, bütün bu acımasız kurallara içte verilen mücadeleye koşulların devrimlerin amacı ve tavrları keşin ve nettir. Onların gerçekleştirdiği güçsüz kadeş ve açıktır: Her ne şart altında olursa olsun düşman dayat-malarına karşı sonuna kadar di-renmek ve onurluca bir yaşamı kendi kişiliklerinde temsil etmek. Böylesi bir yaşam biçimi kendini halkın da-vasına adanmış devrimler için en vazgeçilmez ve en kutsal yaşam biçimidir. Mücadelelerin acımasızlığı bunu gerektirdiği gibi, zafierleri ve başanların sahibi olmanın da başka bir yolu yoktur.

Bütün sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelelerinde kendini dayatan bu gerçeklik ülkemiz Kürdistan koşullarında çok daha yakıcı bir biçimde kendini göstermektedir. Türk sö-mürgeci güçlerinin tarihi esine en-der rastlanan bir karakterde sahip olursa, varlık nedeni, katliamlar, soy-kırım hareketleri, yayılmacılık, me-cburî işkanlar ve halkların binbir emekle yarattıkları değerlerin gas-pına dayanan bir sömürgeci güçle karşı karşıya bulunmaktır, bu ger-çeği ifade etmektedir.

Cengiz Han'ın at sırtında yü-rüttüğü atlarıyla bugün TC, daha modern araçlarla ama onun politikası-nın özüne uygun, bütün bir geçmiş tarihinin deney ve tecrübeleriyle daha bir zenginleştirerek ve katmer-leştirerek uygulamaktadır. Politika-rın özü ise, "ya kölece boyun eğsekseniz, ya da öleceksin. Bunun üçüncü bir yolu yoktur" biçiminde ifade edil-mektedir. Bu politika ve uygulamalar sonucu çok insanın eşliğine gelen halkımızın üçbin yılda yaşadığı baskı ve işkenceleri PKK savaş esirleri Diyarbakır zindanında üç yılda ya-sandı. Öyle ki, üçbin yıllık tarihimize yapılan acıları, işkenceleri ve kat-liamları çok yıla sığdırılarak yeniden yazıldığı PKK savaş esirleri şahsı-dında halkımız. Bu üç yıl boyunca dünyada eş ve benzerine tanık olunmayan barbarlıklar, işkence yöntemlerine ve uygulamalara tanık olundu. Düşmanın amacı: teslimiyet perdesini parçalayarak uyanan ve çağdaş insanlık alemi içerisinde saygın bir yer edinme mücadelesi veren Kürdistan halkının dinamikle-iğini Diyarbakır zindanında boğmak ve PKK savaş esirlerinin şahsında bütün bir halkı yeniden tarihın ka-raniklarına gömmektir. Ancak sö-mürgeci düşmanın anlamadığı bir gerçek daha vardır: Kürt halkının artık teslimiyete ve boyun eğişliğe nıza gösteren bir halk olmaktan çı-kar, kendi öz gerçekliği ve değere-lerini sahip çıkarak, bunun için hiçbir fedakarlıkta kaçınmayan bir kimlik sahibi olduğu gerçektir. Bu gerçeklik, PKK savaş esirleri şahsında Kürdis-

tan halkına başını ve zafierlerini yo-luna açarken, sömürgeci düşmana da yenilgi üstüne yenilgi yarattı. Halka, devrime ve yeni ideallerine olan inanç ve bağlılıklarından başka hiçbir silahları olmayan PKK savaş esirleri, çıplak bedenleriyle, düşma-nın imha etme, teslim alma politika ve uygulamalarına karşı eşsiz dire-nişler sergilediler ve Diyarbakır zin-danında yeni bir tarih yazdılar. Diyar-bakır zindanında gerçekleşen direnişler ve zafierler, PKK'nin kendisi-ne şiar edindiği, "Teslimiyet ihane-te, direniş zafere götürür" sloganı-nın pratik yaşamda somutluk ve gerçeklik kazanmasıydı. Evet, Diyarbakır zindanında tarihin tanık olmadığı barbarlıklar ve buna karşı da inançla dayanmış direnişler ya-sandı. PKK ruhu, inancı, sabır ve azmini ilklerine kadar taşıyan PKK'li savaş esirleri, Diyarbakır zin-danının karanlık dehşetlerinde yeni ve çağdaş bir insan kimliği yaratma-sını bildirir ve bunları aynı zamanda da Kürdistan'ın yurtsever halkına taşıma ve maletme başarısını da sa-hibi olurlar.

Geçmiş süreçlerde kılıçların ucuyla kılınan haritaların çizen ve duyulaya yayılan Türk sömürgeci-leri, her türlü barbarlıklarına karşın Diyarbakır zindanında PKK savaş esirlerinin ilklerine işleyen inançları-ndan tek bir parça daha koparama-dıkları. Evet, Diyarbakır zindanında bir kez daha yenilen ve mahkum edilen çağdaş sömürgecilik ve onun iş-kence politikaları ve uygulamaları; kazanılan ise çağdaş dünyada kendisi-ne yer edinme mücadelesi veren Kürdistan halkının dirençliliği, APO'cu ruh ve kişilikli.

İşte Diyarbakır'da yaratılan bu eşsiz direniş destanı dağda dağya ya-zışlar Ortadoğu'yu bir atık tüpü içine haline getirdi. Artık TC kırsal Kürdistan'da varlık sürdürmek ates-ten bir gökme oldu. Bu ates 15 Ağustos 1984'de daha coşkulu ve daha güçlü yankısını buldu. Savaş daha da boyutlanarak bir vücutun kılcal damarlarına yayılan kan misali ölü sahna yayıldı. Kürdistan halkı; PKK önderliğinde yaratılan bu tarihi fırsatı bir daha kaçırmamak için PKK safılarına tek bir vücut halinde ke-neltendi, saf tuttu.

Bütün bu özellikleriyle Diyarbakır zindanı mücadeleimiz içerisinde çok önemli bir yere ve işleve sahiptir. Bugüne kadar mücadeleimiz daha da geliştirilmesi ve beslenmesi yönünde işlevi yetkince yerine ge-tirdiği gibi bundan sonraki süreçte de aynı özne ve işleve sahip olarak bu görevlerini yerine getirmesi devrimi-miz açısından bir zorunluluktur. Ve dün olduğu gibi bugün ve gelecekte de bu işlevini yerine getirmesini önlemek olası değildir. Diyarbakır zindanının mücadelemiz içerisindeki önem ve yerinin bilincinde olan düş-man açısından da, Diyarbakır zin-danı, Kürdistan'a ilişkin tüm politika-larının ve hesaplarının arasında önemli bir yer tutmaktadır. Bu ne-denle Diyarbakır zindanında tutul-sak edilen savaş esirlerine ve onların şahsında da mücadeleimiz yönelik saldırıların ardı arkası kesilmeksizin, değişik biçimlere bürünse de, sö-mürgecilerin esas politikalarının he-meline sürdürülmüştür. Savaş esir-le-rinin kendi öz benlikleri ve değere-lerine yabancılaştırma, kişili-kleştirme, teslim alıp ihanete sürüklenme ve itirafçılaştırma ama-na yönelik bu politikaların hayata geçirilmesinin önündeki en büyük engel olan örgütsel parti yapısı ve

yaşamını dağıtmak, parçalamak ve bu yolla faşist politikalarına savaş esirleri üzerinde işlerlik kazandırma-bilmek için de 88 yılı başlarından itibaren kanlı sürgün politikalarını gündeme getirdi ve bunu yürürlüğe soktu. Bu politikaya bağlı olarak, Diyarbakır zindanında tutulmuş edilmis bulunan PKK önder ve kadroları işkence eşliğinde zorla alınarak sürgün edildi. Amaç her anıydı; PKK önderlerini ve kadrolarını cezaevinden dağıtmak cezaevindeki örgütlü parti yaşamını dağıtmak, faşist uygulamalarına zemin hazırla-mak ve giderek de teslim alma, itirafçılaştırma politikalarını dayata-rak, bir direniş kalesi olan Diyarbakır zindanını, teslimiyetin ve ihanetin kol gezdiği bir merkez haline dö-nüştürmek... Ancak her sürgün son-rasında şehit kanlarıyla yaratılan parti değerlerine sadakatte bağlı ka-lan ve bu değerleri her ne pahasına olursa olsun yaşatmakta kararlı olan diğer savaş esirleri (cezaevinde ka-lan PKK'li tutsaklar), düşmanın um-madığı bir dirençlilikle direniş ge-reğini yaşatarak, yaratılan mirasa sahip çıktı; daha büyük bir inanç, azim ve kararlılıkla değerleri yeni değer katma çabalarını yo-nuşturdu... Geçmiş dönemin acı tecrübelerini bilginle sürrekli canlı tutulan ve örgütlü, devrimci ya-şamdan asla ödün verilmeyeceği gerçeğinden yola çıkarak, Diyarba-kır zindanının ulusal kurtuluş müca-delemiz içerisinde etkin ve önemli işlevini sürdürmesi kesintisiz kıldı.

Bütün bunların yanında Diyarbakır zindanı, düşmanın hakimiyetinde yaratmak istemediği dehşet saçan bir işkencehane merkezi olmaktan çı-kışını, hakimizma güven veren, saygı duyulan bir eğitim yuvası, ziyaret edilen kutsal bir yer, direniş tarihini simgeleyen bir müze olarak halkımızın yaşamına girmişti. Zira Kürt insanı kendi zafierini, onuru, işi ve değerlerini Diyarbakır Ceza-evinde maddi bir güce dö-nüştürmüştü... Yapılan açık ziya-retlerdecece, binlerce yurtsever insanın aklına uyuşur, Mazlum DOĞAN yokdışın direniş kıvılcımını karşı çıkırcı hücre bir mabet yerine dönü-şüyordu. Mazlumlar, Hayriler, Kemaliler, Ferhatlılar daha yakından tanımak istiyorlardı. Ve her açık ziya-ret bir miting alanına, coşkulu bir bütünleşmeye dönüşüyordu... Yine ulusal kurtuluş mücadelemizle bu-tünleşen, ona her türlü maddi ve manevi desteği sunan yurtsever halk-ımızın mücadeleden kopartılması, korkutma, yıldıрма ve pasifleşme politikalarına bağlı olarak sürdürülen işkenceler ve toplu tutuklamalar son-unda cezaevine doldurulan ve yüzlerce, binlerce yurtsever Kürt in-sanının daha yüksek bir bilinç, coş-kanlı ruh ve kararlılıkla ulusal kurtuluş mücadelemizle bütünleştiği ve bu bilinçle dayanmış olarak dışarı koşullarında mücadeleyle katılımın gerçekleştirildiği bir alan olmasa ne-denile Diyarbakır Cezaevi TC'nin korku ve ürkütme duyduğu bir mücadele alanıydı.

Yaşanan bütün bu gerçeklikler karşısında TC ve onun yetkilileri rahatsızlıklarını ve endişelerini açıkça ifade ediyorlar ve yeni yeni planlar geliştiriyorlar. Öyle ki, polis ve jandarma tarafından gözetimle alınmanın bir çözüme, "sizi tu-tukluyoruz, ama Mazlum DOĞAN akademisine göleceksiniz, orada daha da militanlaşacaksınız, kötü-leceksiniz" diyerek bu korkularını dışa vuruyorlardı. Yine, 1989 yılı içerisinde Bekaa Vadisi'ndeki Mah-

sürdüldü. Şubat direnişinin hemen etresinde işlerinde cezaevi önderi-mizi Mustafa Karasu'nun da bu-lundluğu 40 arkadaşımız Urfa ve Antep cezaevlerine sürgün edildiler. 1988 Ekiminde cezaevinde ortaya çıkan tüm gerçekle gösterilerek 126 PKK önder ve kadro emani işkence eşliğinde zorla alınarak sürgün edildi. Amaç her anıydı; PKK önderlerini ve kadrolarını cezaevinden dağıtmak cezaevindeki örgütlü parti yaşamını dağıtmak, faşist uygulamalarına zemin hazırla-mak ve giderek de teslim alma, itirafçılaştırma politikalarını dayata-rak, bir direniş kalesi olan Diyarbakır zindanını, teslimiyetin ve ihanetin kol gezdiği bir merkez haline dö-nüştürmek... Ancak her sürgün son-rasında şehit kanlarıyla yaratılan parti değerlerine sadakatte bağlı ka-lan ve bu değerleri her ne pahasına olursa olsun yaşatmakta kararlı olan diğer savaş esirleri (cezaevinde ka-lan PKK'li tutsaklar), düşmanın um-madığı bir dirençlilikle direniş ge-reğini yaşatarak, yaratılan mirasa sahip çıktı; daha büyük bir inanç, azim ve kararlılıkla değerleri yeni değer katma çabalarını yo-nuşturdu... Geçmiş dönemin acı tecrübelerini bilginle sürrekli canlı tutulan ve örgütlü, devrimci ya-şamdan asla ödün verilmeyeceği gerçeğinden yola çıkarak, Diyarba-kır zindanının ulusal kurtuluş müca-delemiz içerisinde etkin ve önemli işlevini sürdürmesi kesintisiz kıldı.

Bütün bunların yanında Diyarbakır zindanı, düşmanın hakimiyetinde yaratmak istemediği dehşet saçan bir işkencehane merkezi olmaktan çı-kışını, hakimizma güven veren, saygı duyulan bir eğitim yuvası, ziyaret edilen kutsal bir yer, direniş tarihini simgeleyen bir müze olarak halkımızın yaşamına girmişti. Zira Kürt insanı kendi zafierini, onuru, işi ve değerlerini Diyarbakır Ceza-evinde maddi bir güce dö-nüştürmüştü... Yapılan açık ziya-retlerdecece, binlerce yurtsever insanın aklına uyuşur, Mazlum DOĞAN yokdışın direniş kıvılcımını karşı çıkırcı hücre bir mabet yerine dönü-şüyordu. Mazlumlar, Hayriler, Kemaliler, Ferhatlılar daha yakından tanımak istiyorlardı. Ve her açık ziya-ret bir miting alanına, coşkulu bir bütünleşmeye dönüşüyordu... Yine ulusal kurtuluş mücadelemizle bu-tünleşen, ona her türlü maddi ve manevi desteği sunan yurtsever halk-ımızın mücadeleden kopartılması, korkutma, yıldıрма ve pasifleşme politikalarına bağlı olarak sürdürülen işkenceler ve toplu tutuklamalar son-unda cezaevine doldurulan ve yüzlerce, binlerce yurtsever Kürt in-sanının daha yüksek bir bilinç, coş-kanlı ruh ve kararlılıkla ulusal kurtuluş mücadelemizle bütünleştiği ve bu bilinçle dayanmış olarak dışarı koşullarında mücadeleyle katılımın gerçekleştirildiği bir alan olmasa ne-denile Diyarbakır Cezaevi TC'nin korku ve ürkütme duyduğu bir mücadele alanıydı.

Yaşanan bütün bu gerçeklikler karşısında TC ve onun yetkilileri rahatsızlıklarını ve endişelerini açıkça ifade ediyorlar ve yeni yeni planlar geliştiriyorlar. Öyle ki, polis ve jandarma tarafından gözetimle alınmanın bir çözüme, "sizi tu-tukluyoruz, ama Mazlum DOĞAN akademisine göleceksiniz, orada daha da militanlaşacaksınız, kötü-leceksiniz" diyerek bu korkularını dışa vuruyorlardı. Yine, 1989 yılı içerisinde Bekaa Vadisi'ndeki Mah-

sum KORKMAZ Akademisi'nin bombalanması tartışılmasının gün-de geldiği dönemde Oğlanüstü Hal Bölge Valtilligine bağlı başı üstü düzeydeki görevleri, "M. KORKMAZ Akademisi'nin bombalamaya ne ge-rek var, burnumuzun dibinde Maz-lum DOĞAN akademisi var, orayı bombalasak daha etkili olur" biçi-minde değerlendirmeler yaparak Diyarbakır Cezaevi direnişinin müca-delemiz içerisindeki etkin rolünü vurguluyorlardı. Aynı şekilde, Hayri Kozakçıoğlu'nun basına yaptığı "PKK üç ayak üstünde faaliyet yür-ütüyor. Dağ, Avrupa ve cezaevi" açıl-maları vb. Diyarbakır Cezaevinde uygulamak istedikleri tüm politika ve uygulamaları anlatışları kılmaçlardı.

Üzerinde bu kadar çok konuşulan, büyük olaylara sahne olan Diyarba-kır Cezaevi'nin diğer cezaevlerinden ayrılan özelliği; Kürdistan'ın kaibinin orada atıyor olmasıdır hiç şüphesiz. Düşman da bu gerçeklikten yola çıkarak tüm cezaevleri politika-sızdan apayrı bir politika ve uygulama Diyarbakır Cezaevine ve PKK'li savaş esirlerine yönelmiştir. 1981, 82, 83 yıllarında sürdürülen tüm vahşet bunun ürünüydü. 1984 yılından sonra ulusal kurtuluş müca-delemiz gelişip, boyutlanması üzere TC özel savaş içinde aldığı önlemleri yeni bir halka daha ek-leyerek Pısmancı Yasasını çıkarttı. Pısmancı Yasası ile amaçlanan ise çok açıktır: Bazi zayıf, zaafı, bitmiş kişileri etkileyerek, bunları teslim alma ve ulusal kurtuluş mücade-le-mize karşı kullanma. İhaneti bu kişili-kis insanlar nezdinde geliştirerek onlemlerine etkinliğini ve gelişimini önleme... Bu politika'ya bağlı olarak, gözetimle insanın insanlıktan mahrum, şantaj, vaailler, işkenceler vb. yön-temlerle zorla itirafçılıkla dayatılma-dır bulunuluyor, sorguda yazıl dü-şen, zaaf içerisinde bulunan insanlar cezaevine getirilince ulusal koşulla-rına gene aynı tehdit ve şantajlarla verilerek itirafçılığı yaygınlaştırma politikaları yaygınca uygulamaya sokulmaya çalışılıyor. Ancak tüm bu dayatmalarla karşın itirafçılık poli-tika'sı teşhir ve tecrit edilecek, isteni-len sonucu alamamıştır. İşkence zorulda, tehdit ve şantajla daha im-zalatılınan, daha ve yöntemleri itir-facı koşuna verdirilen insanlar, bu koşullara göre gitmez, oradan kurtulmanın yollarını aramış, dev-rimci tutsaklarla ilişki kurarak bu koşullardan kurtulmuşlardır. Polis ve cezaevi idaresinin ortakaşa sür-dürdüğü bu politika'ya karşı savaş esirleri etkine mücadele ederek, itirafçı koşullarına zorla konulan insanlarımız o koşullardan almanın yansırı, cazeavi idaresine de bu yönü politika ve uygulamalardan vazgeçmesi konusunda defalarca uyarılmış ve onlem almaya çalış-mışlardır. İdareyle sürdürülen bu yönü diyaloglarla, idare ikizölü tutumunu sürdürerek inkar yoluna gitmiş, ancak aynı uygulamaları sür-dürmekten vazgeçmemiştir. Sürgün edildimimiz 7 Ekim 1990 tarihinde kadar da bu yönü politikalar ısrarla sürdürüldü. Ki sürgün edilmemizin bir nedeni de bu politikaların ken-dileri için daha elverişli bir zeminde uygulamaya imkânına kavuşması. Ve bunu cezaevinde PKK'li savaş esirlerine rağmen gerçekleştir-meyeceklerimizin bilincindedir. As-lında sürgün olayı, Mart ayında büt-Kürdistan'a yayılan irtifadın ardından çıkarılan SS (sürgün-sansür) Karamamelerinin çık-ar-